

ÜNİVERSİTELERDEKİ TECRİT: F tipi üniversite dayatması ve soruşturma terörü;

**Gençlik
direniyor,
gençlik
direnecek!**

**Gençlik F Tipi Üniversiteyi
İstemiyor!**

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 94 / Tarihi: 18 Ocak 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

**HER VERDE TECRİT
HER VERDE DİRENİŞ!
F Tiplerinde Ölüm
Orucu Sürüyor!**

**Kanlı
postallarıyla
topraklarımızı kirlettiler!**

Aç AKP hükümeti
vatana ihanetten
yargılanmalıdır!

Aç İncirlik
Derhal
Kapatılmalıdır!

Vladimir İlyiç Lenin

21 Ocak 1924'te büyük eserini dünya halklarına miras bırakarak ölümsüzleşti.

O'nun ölümsüz eseri Ekim Devrimi'di.

Rusya'nın ve dünyanın kaderini değiştiren Ekim Devrimi'nin yolunu aydınlattı.

O'nun aydınlattığı yolda yürüyen işçiler ve köylüler, Çarlığı devirerek sosyalizmin zaferini ilan ettiler...

Dünyanın tüm devrimci partileri, onun tarihsel, siyasal, teorik mirasıyla sosyalizm uğruna savaşmaya devam ediyorlar.

Lenin'in yolundayız...

Maolar'ın, Che Guevaralar'ın yolundayız.

Mahir Çayanlar'ın yolundayız.

Devrim ve sosyalizmin yolundayız.

Türkiye'nin çarlarını yıkacak, 1917'de Rusya'dan sarsılan dünyayı, 2000'li yıllarda Türkiye'den sarsacağız.

Belki soğuk bir Ekim gününde, belki sıcak bir Haziran'da, kışlık ve yazlık saraylarını başlarına geçirip orak çekiçli kızıl bayrağımızı ülkemizin her yanında dalgalandıracağız.

Zafer sosyalizmin olacak!

**ÇAĞIRI
DUYURU**

**GENÇLİĞİN
ÇAĞRISI!**

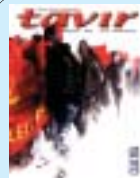
Gençliğin örgütlenmesinin ve mücadelesinin olduğu her yerde gençliğe saldırı var.

Öğrenci gençlik, Türkiye'nin hemen tüm şehirlerinde eylemde, direnişte.

Gençlik Birlikleri Koordinasyonu ve diğer gençlik örgütleri;

öğrenci ailelerini, halkın tüm kesimlerini, tüm demokratik kitle örgütlerini yanlarında görmek istiyorlar.

Gençliğin çağrısını cevapsız bırakmayalım!

**OCAK SAYISI ÇIKTI
BÜTÜN BAYİLERDE**

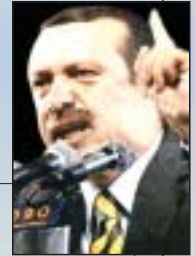
"Milli Selamet Partisi (MSP): 60'lı yılların sonlarına kadar AP içinde örgütlenen prekapitalist sınıflar, tüccarlar ve dinci orta-burjuva kesimler daha sonra bu partiden koparak, önce MNP (Milli Nizam Partisi) daha sonra ise MSP içinde örgütlendiler.

Emperyalizm ve tekelci burjuvazinin bir uzantısı durumunda olan, orta-burjuva kesimleri, tefeci-tüccarlar ve diğer prekapitalist kesimlerin çıkarları kesinlikle yeni-sömürgeci düzenin sürmesinden yanadır. Anti-emperyalist özellikler de gösteren dinci radikal akımların radikalizmine sahip değil ama aynı toplumsal temellere dayanmaktadır. Din istismarı yapmaktadır.

MSP'nin temsil ettiği kesimlerin çeşitlilik arzemesi, programına da yansımaktadır. MSP, faizciliğe karşıdır ama, değişik yöntemlerle faizcilik yapılmasından yanadır. MSP, batıcı kapitalist zihniyete 'karşıdır' ve sözde ağır sanayiden yanadır ama, ABD şirketlerinin hakimiyet kurduğu Arap sermayesinin ülkeye girmesini ister.

MSP, faşizmin açık vurucu gücü olmasa da, faşizmi güçlendiren destekleyen gerici bir parti olarak, 1970-80 dönemindeki sınıflar mücadelesinde karşı devrimci cephede yerini almıştır." **(Haklıyız Kazanacağız)**

**Din
tüccarları
değişti
din
tüccarlığı
değişmedi**

KUMAŞ AYNI KUMAŞ!

Dün de müslümanlığı istismar ediyorlardı, bugün de...

Dün de en büyük sermayeleri İslam'dı, bugün de...

MSP'nin yönetimi altın stoku yapan din tüccarlarından oluşuyordu, AKP'nin yönetimi de şirket üstüne şirket açanlardan oluşuyor...

Bir fark var ki,

bugün Tayyip'in hizmet ettiği holdingler daha palazlandı artık Suudi Arabistan aracılığıyla Amerikancılık değil, aleni Amerikancılık yapılmakta...

ve bir de din tüccarlarının ellerindeki kan çoğaldı...

EkmeK Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Bürolarımız

Yayınlar: Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı ankaş Otken Apt. No:10/2
Tel-faks: 0 322 351 97 25
Adana: Gök Bulvarı Çarşı İhtiyat Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 322 419 27 38
Ankara: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karataş Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 312 223 87 18
Bursa: Başak Cad. Güç İş Hanı
Daire: 25/4 Mevlan Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenigün Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey
Hopla: Hopla İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPPA Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköy İş Merkezi Konaklı Köprü
Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hüseyin Caddesi Gökkuş Karvan Sarayı İhtiyat Kat:7 No:79
Tel-faks: 0 232 331 66 51
Malatya: Döğüşkaya Mah. Bakırçılar Çarşısı Sarıbeyli İhtiyat Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlikaya Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerkaya Mah. Kurducaçlar Cad. Dedoğlu sokak Postallar
İhtiyat Kat:4 No:33 Tel-faks: 0462 321 14 80
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İhtiyat Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Ya ABD'nin Eyaleti Olacağız, Ya Bağımsız Bir Ülke!*
- 5... *İncirlik Kapatılmalı! İşbirlikçiler Yargılanmalı!*
- 9... *Tayyip, Bush'un Huzuruna Çıkıyor*
- 10... *Amerikan İmparatorluğunun Dünya Kuşatması!*
- 12... *Katiller, Çiçek ve Aksu'nun Korumasında*
- 15... *Tecrit Her Yerde Direniş Her Yerde*
- 16... *Tecrite ve Sansüre Direneceğiz*
- 19... *Ankara Barosu'nun Hukuk ve Ahlak Anlayışı*
- 21... *Almanya Demokrasisinin Aynası Santa Fu Hapishanesi*
- 23... *Asimilasyona Devam!*
- 24... *Kürt Düşmanlığı!*
- 26... *Amerikan Tekeli Cargill ve Ortağı AKP'liler Kazansın*
- 30... *Açlığımıza da Göz Diktiler*
- 31... *AKP, TÜPRAŞ'ı Tekellere Peşkeş Çekti*
- 33... *Çorap İşçisine Kölelik Koşulları*
- 35... *Üniversitede Tecrit*
- 38... *Gençlik Soruşturmalara Direniyor*
- 40... *Soruşturmalara Karşı Kampanya*
- 41... *Mehmet Yayla Gözaltında Yaşadıklarını Anlatıyor*
- 43... *Satılık Din Var!*
- 45... *Kendi Çağrısını Kendisi Duymayan Sol!*
- 47... *Kapitalizm Pislik Üretir*
- 49... *Kahramanlar Ölmez*
- 50... *Köyün Delisi*

Ya ABD'nin eyaleti olacağız, ya bağımsız bir ülke!

Bir sabah uyanıyorsunuz ve ülkenizin topraklarında Amerikan askerleri olduğunu, yüzbinlercesinin de topraklarınıza girmesine “izin” verildiğini öğreniyorsunuz. Kim veriyor bu izni? İşgalci bir orduya topraklarımızı kim açıyor? Bizi kim yönetiyor? Ve bunlar nasıl bir zihniyete sahipler ki, yaptıklarını halktan gizliyorlar?

Türkiye halkı bir kez daha çıplak gerçekle karşı karşıyadır. Bir kez daha aldatılmışlığıyla yüzyüzedir. İşte böyle yönetiyorlar bu ülkeyi; aldatarak, onurumuzu çiğneyerek, halkı yok sayarak. Halkın demokrasi-cilik oyunu içinde aldatılmasını “görevleri” sayan burjuva medya haf-talardır AKP'nin, “Tayyip'in ideolojisi”ni tartışıyorlar; Tayyip'in ideolojisine bakın; halka yalan... Ülkelerin işgal edilmesine, halkların katledilmesine ortaklık... Siyasi, ekonomik ve askeri alanda aşağılık bir emperyalist işbirlikçilik... ve halkı yoksullaştıracak ekonomik kararları uygulamak... Düzen partileri için liberallik, muhafazakarlık, demokratlık, İslamcılık, solculuk, sağcılık, zamana zemine göre içine girilecek ambalajlardan ibarettir. Kendilerini hangi ambalaja sardıkları değil, ne yaptıklarıdır önemli olan. “Muhafazakar demok-rasi” sempozyumu yaparken, halktan gizleyerek İncirlik'i Amerika'ya açıyorlar. Bunun neresinde **demokratlık** var? Bu kadar büyük bir ope-rasyonu, bu kadar kapsamlı bir işbirlikçiliği halktan gizlemekten da-ha **anti-demokratik** bir politika, daha halktan uzak bir zihniyet olabi-lir mi?

Onyıllardır liberal, muhafazakar, demokratik solcu, milliyetçi, adil düzenci diye diye halkı aldattılar. Emperyalist tekellerin ve işbirlikçilerinin ekonomik politikalarını uygularken, halkın mücadelesine, örgütlenmesine karşı, terörden psikolojik savaşa, kültürel yozlaş-tırmaya kadar tüm yöntemleri devreye soktular. **Korkuyu** ve **apolitikleşmeyi** egemen kılmaya çalıştılar. Bugün bu kadar pervasızca işgal ortaklığı yaparken, pervasızca milyonlarca insanı işsiz, aç bıraktırırken, hapishanelerde zulüm uygularken, işte bu korkuya ve apolitikleşmeye dayanıyorlar. “*İdeolojik olmamak lazım, sağı solu bırakın...*” diyerek, halkın sınıfsal gerçekleri görmesini engelliyor-lar. “*Bunlar ideolojiktir*” sözünü bir “suçlama” haline getirdiler. Milyonlarca insanı da bu demagojilere inandırıyorlar. İdeolojik ol-mayan veya belli bir ideolojiye hizmet etmeyen hiçbir siyasi güç yoktur. **Tayyip Erdoğan ve AKP'nin de hizmet ettiği bir ideoloji var.** Burjuvazinin ideolojisine ve emperyalizmin çıkarlarına hizmet ediyorlar. Oligarşinin tüm partilerinin yaptığı budur; ama hepsi farklı sloganlarla, farklı değerleri istismar ederek yapar bunu.

İşgalci, işkenceci, katliamcı bir orduyu topraklarına kabul eden AKP ik-tidarını ise en iyi “**din tüccarlığı**” sözü tanımlıyor. Din satışı yapıyor-lar. Amerika'ya, Avrupa'ya, tekellere, herkese bunu satıyorlar. Halkın gözünü İslamcılıkla boyuyorlar. “İlimli İslam modeli” deyip emperya-listlerin desteğini alıyorlar. Muhafazakarlık, demokratlık, AKP için sa-dece ambalajdır. Hatırlayın, Fazilet Partisi içindeyken Tayyip ve şüre-

kasının ismi “yenilikçiler”di. Bugün “muhafazakar” oldular. Kullanılan bu kavramları ideolojik, politik açıdan ciddiye alırsanız, ortada çok keskin bir çelişki var. Ama AKP’nin kullandığı kavramlar ideolojik anlamda ciddiye alınmaz. Çünkü ideolojik bir işlevi yoktur; propagandif, demagojik sözlerden ibarettir. Koltuğu ele geçirmek için “yenilikçi” olmak gerekiyordu, öyle oldular. Şimdi koltuğu korumak için “muhafazakar” olmaları gerekiyor, öyleyiz diyorlar. Yarın iktidar ve koltuk uğruna “başka bir şey” olmaları gerekirse, onu da olacaklardır.

Ülkemiz topraklarının bir bölümü, işgalci Amerika’ya açılıyor; halktan habersiz! Bırakın halkı, kendi meclislerinden bile habersiz! Kim yönetiyor öyleyse bizi? Cevap sorudadır; **Amerikancılar yönetiyor**, Amerikancılar yönettiği için böyle oluyor. Ve daha başka; halkın aleyhine ne oluyorsa, yine aynı nedenle oluyor. Türkiye’yi işgalci Amerika’nın üssü yapanlar da, IMF programlarını uygulayan, F tipi hapisaneleri yapan, özelleştirmelerle milyonlarca işçiyi sokağa atan, onmilyonu aşkın insanımızı aç bırakan da Amerikancılardır.

AKP’nin “muhafazakar mı, liberal mi” olduğunu tartışanların gizlemek istediği de bu; AKP her şeyden önce ve en başta **AMERİKANCIDIR**.

Amerikancı iktidarların biri gidiyor biri geliyor. Amerikancılıkta, her biri öncekini geride bırakıyor. Türkiye’imiz, her geçen gün daha fazla Amerika’nın bir eyaletine dönüşüyor. Türkiye halklara karşı kullanılan bir emperyalist kale haline getiriliyor. Amerikancı iktidarlara alışı edemediğimiz sürece de bu süreç derinleşerek, boyutlanarak devam edecektir. Amerika’nın eyaleti olarak yaşamak istemeyen halkın tek seçeneği, Amerika’ya ve Amerikancılara karşı her alanda direnmek, örgütlenmektir.

Bir yandan apolitikleşme, bir yandan açlığın ve sefaletin ulaştığı boyut, halkımızın küçümsenmeyecek bir kesiminin, İncirlik’in işgalcilerle

açılmasını gündemine almasının önüne geçmektedir. Aynı şey, başka birçok konuda geçerlidir. Korkuyla, apolitikleştirmeye, İncirlik’ten veya F tiplerinden veya memurlarla ilgili yasadan, öğrenciler hakkındaki soruşturmalardan, devrimcilerin infaz edilmesinden “bana ne” dedirtilmektedir halkın bir kesimine. İşte bu, halkın kaybetmesinin, Amerikancıların işlerini daha rahat sürdürmesinin nedenlerinden biridir. Birbirinden bağımsız hiçbir şey yok. İncirlik’in işgalcilere açılmasının da. F tiplerinin yapılmasının da birbiriyle bağı vardır. Yapan aynı iktidardır. Ülkemizin Amerikan üssü yapılmasına, devrimcilerin vatanseverlerin katledilmesine, gençlerinin F tipi üniversitelerde baskı altına alınmasına sesini çıkarmayan bir halk, açlığa mahkum olur. Oligarşinin ve emperyalizmin devrimcileri geniş kitlelerden tecrit etmeye çalışmasının nedeni de budur. Çünkü bu gerçekleri halka ancak devrimciler anlatabilir; korkuyla, apolitikleştirmeye kapatılan gözleri ancak devrimciler açabilir. Her türlü muhalefetin yokedildiği, terörle bastırıldığı noktada ise, tüm ülke İncirlik’e dönüştürülebilir, 70 milyon aç bırakılabilir. Buna izin veremeyiz.

Emperyalizm, üsleriyle, IMF’siyle, tekelleriyle bu ülkenin başına zehirli bir yılan gibi çöreklenmiştir. Bu yılanı bu ülkeden kovabilecek, bu yılanın her gün zehrini topraklarımıza akıtmasını önleyebilecek hiçbir düzen gücü yoktur. Çünkü AKP’sinden CHP’sine, TÜSİAD’ından Genelkurmay’ına kadar tüm düzen güçleri, emperyalizmin ortakları ve işbirlikçileridir. AB’den demokrasi, ABD’den özgürlük bekleyen güçlerin de o yılanı çöreklediği yerden kaldırmaya ne niyeti, ne gücü yoktur. O halde, ya ulusal onursuzlukla, açlığımızla, zulüm altında yaşamaya devam edeceğiz, ya da emperyalizme, oligarşiye karşı devrimcilerin önderliğinde savaşaacağız.

Devrimciler, vatanseverler, İslamcılar, demokratlar! işgalci, işkenceci, tecavüzcü bir orduya “yatakılık” yapmak, kabul edilemez. Kabul eden onursuzdur. Kabul edenin hiçbir inancı, değeri yoktur. İşgalcilere topraklarımıza buyur edenleri savununlar, hangi sıfatı taşırsa taşırsın, hangi gerekçeye sarılırsa sarılınsın, bu onursuzluğun ortağıdır. Artık bu ülkede onurlu olmanın da, aç kalmamanın da, düşünce ve inanç özgürlüğüne sahip olmanın bugünkü baş koşulu, ABD’ye ve AKP’ye karşı mücadele etmektir. Türkiyeli devrimcilerin, vatanseverlerin, İslamcıların Irak işgaline karşı çıkmaları, işgal ortağı AKP’ye karşı çıkmaktan geçer. Tersine sahtekarlıktır.

Emperyalizm, üsleriyle, IMF’siyle, tekelleriyle bu ülkenin başına zehirli bir yılan gibi çöreklenmiştir. Bu yılanı bu ülkeden kovabilecek, bu yılanın her gün zehrini topraklarımıza akıtmasını önleyebilecek hiç bir düzen gücü yoktur. AB’den demokrasi, ABD’den özgürlük bekleyen güçlerin de o yılanı çöreklediği yerden kaldırmaya ne niyeti, ne gücü yoktur. O halde, ya ulusal onursuzlukla, açlığımızla, zulüm altında yaşamaya devam edeceğiz, ya da emperyalizme, oligarşiye karşı devrimcilerin önderliğinde savaşaacağız.

AKP'nin işgal ortaklığının
yani vatana ihanetinin
belgesidir!

240 bin Yanki, Anadolu topraklarını kanlı postallarıyla kirletecek!

İNCİRLİK KAPATILMALI! İŞBİRLİKÇİLER YARGILANMALI!

▼ AKP, yurdumuzu Amerikan askerlerine açtı; suçunu halktan gizledi!

▼ İşbirlikçilikte, kendi anayasasını bile çiğneyecek kadar pervasızlaşanların sonu vatana ihanetten yargılanmaktır!

▼ İşbirlikçileri, düzenin “yüce divan”ı değil, halkın divanı yargılayacak!

İncirlik Üssü, Amerika'nın asker ve silah sevkiyatına açıldı. Bu sıradan bir “sevkiyat” değil; sevk edilecekler, aylardır Irak'ta yakıp yıkan, katleden, işgalci Amerikalılar; onlar İncirlik üzerinden ABD'ye gidecek, onların yerine, yeni işkenceciler, katliamcılar, yine İncirlik üzerinden Irak'a nakledilecek. Bu “sevkiyat”ta 240 bin katil Amerikalı topraklarımızı çiğnemiş olacak. Yüzbinlerce Amerikan askerinin ilk bölümü AKP'nin izniyle 1 Ocak'ta topraklarımıza ayak basmış bulunuyor.

Türkiye tarihinin bu en büyük Amerikan uşaklığı, en vahim işbirlikçilik suçu, halktan gizlenmeye çalışıldı.

Üssün kullanımına ilişkin karar, 23 Haziran 2003'te Bakanlar Kurulu tarafından alındı. Genelkurmay, hükümet ve ABD arasında protokol yapıldı. Alınan karara “gizlilik” kaydı konuldu. Türkiye halkı, o günden bu yana bakanlar kurulunun Amerika'ya hangi hizmette bulunacağını öğrenemedi.

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, kararın ve üssün kullanımının “sadece insani amaçlarla sınırlı olduğu” açıklamıştı.

Halka yalan söylediler, aldattılar!

Türkiye halkı, Amerikan askerlerinin topraklarımıza ayak bastığını, Türkiye'nin işgal ortaklığında bir adım daha ileri gittiğini hükümetinden, Genelkurmay'ından değil, Amerikan basınından öğrendi.

Buna rağmen yalan sürdürüldü. Sürdürülme-ye çalışılıyor. Abdulah Gül, ocak ayının ilk haftasında Azerbaycan gezisi sırasında, yani işgalcilerin İncirlik'e ayak basmalarının üzerinden birkaç gün geçmişken, “Yeni bir şey yok. İncirlik *insani amaç* çerçevesinde... kullanılmaktadır” açıklaması yapıyordu.

**İşgalci, katliamcı, tecavüzcü,
işkenceci ABD'ye yardım etmek,
insani değil, insanlık dışıdır!**

Yorulan işgalcilere ve yerlerini alacak işgalcilere **yataklık** yapmak, dahası, daha fazla Iraklı'yı katletmek için taşınan Amerikan askeri teçhizatının sevkine yardımcı olmak, ne kadar da “insani”?

İncirlik'ten “transfer” edilecek askerler, turistik gezi yapmıyor. Kanlı bir amaç için oradalar. Dünya halklarını teslim almak için halkların üzerine bombalar yağdıran, kurşun sıkan, Iraklı kadınlara tecavüz eden, Iraklı vatanseverleri işkencelerden geçiren askerler onlar. Kim ki işgalci, işkenceci, tecavüzcü bir güce yardım eder, o da aynı suçları işlemiş sayılır.

En basitinden, Hammer cipleri İskenderun üzerinden işgal için gönderildiğinde de, bu ciplerin “*insani amaçlı*” olduğu söylenmişti. Daha sonra, aynı ciplerin üzerinde roketler, makineli

Sayı 94

5

18 Ocak
2004

silahlarla görüldü.... Temel Haklar açıklamasında belirtildiği gibi “Amerikancı medyanın tüm sansürüne rağmen, işgalcilerin Irak halkına karşı uyguladığı zulmü hepimiz biliyoruz. Irak halkının onurunun, kadınlarının nasıl aşağılandığını, her gün yüzlerce Iraklı’nın işkenceden geçirildiğini, katledildiğini duyuyor, izliyoruz. AKP’nin “insani yardım” diye yutturmaya çalıştığı işte bu vahşeti gerçekleştirenlere, katliamlara hizmettir.”

AKP’liler, işledikleri suçun büyüklüğünü bildikleri için bu kadar koyu bir gizlilik uygulamaya çalıştılar. Ama suç gizlenemeyecek kadar büyüktü. Gizlenemeyecek kadar kapsamlı bir fiziki operasyondur.

Yalanda, riyakarlıkta sınır tanımazlıklarıyla, halkın gözlerinin içine bakarak söylediler bu yanlışları. Artık işbirlikçilik gizlenemeyecek noktaya geldiğinde, basında her şey aleni şekilde yazılıp çizilmeye başlandığında Tayyip, topu Genelkurmay’a attı. “Bu konu ile ilgili birimimiz, Genelkurmay’ımız gerektiği zaman açıklama yapar” dedi.

Ne zamandı, bu “gerektiği zaman”?

İkiyüzbini aşkın Yanki kanlı çizimleri ile Irak’tan çıkıp İncirlik’ten ABD’ye uçtuktan, onların yerine aynı sayıda Yanki, işgali sürdürmek için Irak’a İncirlik üzerinden gittikten sonra mı?

Evet, konu basına yansımaya, planlanan buydu. Hiçbir zaman kabul etmeyecek, açıklamayacaklar, işbirlikçiliklerini gizleyecekler, halkı aldatmaya devam edeceklerdi...

İncirlik’in kullanımı, AKP’nin fiilen işgal ortaklığının kanıtıdır

AKP’nin 23 Haziran tarihli kararı ve bu karar doğrultusunda İncirlik’i, yani bizim vatan topraklarımızın bir parçasını Amerikalılar’ın ayaklarının altına sermesi, bir tezkerenin reddedilmesiyle AKP’nin “savaşa ortak olmadığını”, “başarılı bir politika izleyerek dengeyi koruduğunu” söyleyenlerin adı, ikiyüzlü bir propaganda yaptıklarını da herkese göstermiştir.

AKP, Irak’a saldırı sürecinin hiçbir aşamasında saldırıya ortak olmamak gibi bir tavır almamıştır. Tersine, ABD’yle en geniş işbirliği için çırpınmış, limanları, havaalanlarını ABD’nin hizmetine başından itibaren açmıştır. Fakat iç ve dış çeşitli koşullar, bunu istediği ölçüde yapmasını engellemiştir.

Buna rağmen, işgalden sonra da Irak’a asker gönderme kararını çıkarmış, fakat Irak’taki dinamikler nedeniyle bu defa da ABD istememiştir. ABD istediği için tezkere çıkarttık diyen,

Burası Amerikan Eyaleti mi?

Anadolu’nun onlarca noktasında emperyalistlerin bayrakları dalgalanıyor; güzel yurdumuz, halklara karşı saldırı merkezi olarak kullanılıyor!

Menderes iktidarından bu yana ülkemiz, Amerikan üslerinin mantar gibi çoğaldığı bir ülkedir. 1980’lere doğru Amerikan üslerinin sayısı 60’a ulaşmıştı.

Sonra bunların sayısını azalttı Amerika, ama güçlerini azaltmadı, sadece üslerini merkezileştirdi.

1982’de ABD’yle imzalanan anlaşmaya göre ABD’nin Türkiye’deki 16 üssü kullanma izni vardı ve üç yeni üs daha inşa edecekti. Etti de. Bunlardan ikisi, Muş ve Batman üsleridir. Bu üsler için ABD Kongresi Savunma Bölümü Başkanı Rechard CRIMMET, şöyle diyordu:

“Muş ve Batman’da yeni kurduğumuz üsler Basra Körfezi’nin istikrarını garanti eder.”

Bir ülkenin, halklara karşı emperyalist saldırı üssü olarak kullanılması bundan daha açık nasıl ortaya konulabilir!

Kuşkusuz bu üsler içinde en önemlisi İncirlik’tir. Bir başka ABD raporunda İncirlik içinde şöyle deniyordu:

“İncirlik Doğu Akdeniz’de bir bunalım halinde en ileri hattaki Amerikan uçaklarının kilit üssü olacaktır.”

Öyle de olmuştur. Suriye’den Irak’a, Lübnan’dan Ürdün’e, Afganistan’a, Irak’a kadar onlarca emperyalist saldırıda kullanılmıştır. Ortadoğu halklarına karşı hem bir askeri saldırı üssü, hem bir kontrgerilla üssü olarak, halklara kan ve gözyaşı taşımıştır.

Bu üsler, halklara düşmanlık üsleridir. Türkiye halklarıyla Ortadoğu halkları arasında düşmanlık tohumları eken nifak yuvalarıdır. Bu üsler, bağımsızlık savaşına, halk kurtuluş savaşına tanıklık eden Anadolu toprağı için utançtır.

İNCİRLİK VE TÜM ABD, NATO ÜSLERİ KAPATILMALIDIR!

gençlerimizi Iraklı yurtseverleri katletmek için göndermek isteyen bir iktidarın işgal ortağı olmadığından söz edilebilir mi? AKP düşüncede de, fiiliyatta da ABD’nin işgalinin başarısı için her şeyi yapmaya devam etmektedir. Her halükarda AKP’nin işgal ortaklığı açık ve nettir.

ABD'nin şimdi de **Konya'da bir üs talebi** vardır. ABD'nin hiçbir isteğine hayır demeyen AKP buna da evet diyecektir.

İşbirlikçiler, halkı da, hakkı da, hukuku da çiğnerler

İncirlik'in NATO amaçları dışında kullanımı da, ülkemize yüzbinlerce yabancı askerin girip çıkmasına izin verilmesi de *Anayasa'nın 92. maddesine göre* sadece TBMM'nin yetkisindedir.

Ama işbirlikçiler için önemli değil; AKP kendi anayasasını bile çiğneyecek kadar pervasız bir Amerikancılık politikası izliyor. Amerikancılık zaten böyle bir şeydir; Türkiye'nin tarihine bakın, Amerikancı bütün iktidarlar, mevcut yasaların, anayasaların hiçe sayıldığı onlarca kararla, düzenlemeyle Amerika'nın isteklerini yerine getirmiştir.

Amerika defalarca, bırakın meclisi, hükümet üyelerinin hepsine bile haber verilmeden topraklarımızı kullanarak askeri saldırılar, kontrgerilla operasyonları düzenlemiştir. Menderes, Demirel iktidarları, 12 Eylül cuntası, Özal, Çiller iktidarları, gelmiş geçmiş tüm Genelkurmay başkanları, ABD'nin isteğiyle halka açıklanmayan yüzlerce operasyona imza atmışlardır.

Bugün ülkemizin dört bir yanındaki Amerikan üslerinde neler olduğunu kim biliyor? Onları denetleyecek vatansever bir ordu, vatansever bir bürokrasi var mı? Yoktur.

Evren cuntasından Tayyip hükümetine uzanan Amerikancı iktidarlar zincirinde, işbirlikçilikleri de, yalancılıkları da, halkı ve kendi yasalarını yok saymaları da gelenekseldir!

12 Eylül cuntası, 1983'te ABD'nin Lübnan'a yönelik saldırılarına destek verirken, kendi hükümetini bile haberdar etme gereği duymamıştır. Karar Türk ve Amerikalı generallerden Türk-ABD Yüksek Savunma Konseyi tarafından alınmış ve uygulanmıştır.

Yasaların, hükümetlerin, meclisin ne önemi vardı Amerika'nın isteklerinin karşısında!

24 Aralık 1983'te konu TBMM gündemine geldi. Türkiye'nin Lübnan saldırısına verdiği destek tartışıldı.

Bir hükümet üyesi kürsüye çıktı ve *"ABD kuvvetlerine İncirlik Üssü'nden sıhhiye desteği verildiğini"* açıkladı... Aynı AKP hükümetinin "insani yardım" masalı gibi.

Hücreleri yapanlarla, halkımızı yoksullaştıranlarla, ülkemizi Amerikan üssü yapanlar aynıdır!

Yalanla yönetiyorlar!

Hükümet, 23 Haziran 2003'te çıkardığı Amerika'ya hizmet kararnamesiyle ilgili "gizlilik" kararı alıyor. 13 Kasım'da gizlilik kararı prosedür gereği kaldırılıyor, ama bunu da açıklamıyorlar. Karar gizli, gizliliğin kaldırılması da gizli... AKP ülkemizi ne kadar şeffaf yönetiyor değil mi?

AKP hükümeti, içeriğini açıklamadığı kararnamenin "insani yardımla sınırlı" olduğunu söylüyor; karar açığa çıkınca görülüyor ki, askerden, askeri teçhizat sevkiyatına kadar her şey var.

Tayyip Erdoğan, işgal ortaklığı suçunu gizlemek için *"Tezkereye gerek yok. Irak'ta savaş bitti. Yani bu kararın savaşla veya savaşa katılmakla da bir ilgisi yok."* diyor.

"Savaşın bitmediğini" Amerika'nın kendisi açıklıyor, gemi azıya alan uşak, "bitti" diyerek halkı kandırmaya çalışıyor.

Dışişleri Bakanı Gül, kararnameye BM Güvenlik Konseyi'nin **1483** ve **1551 No'lu kararlarının** dayanak oluşturduğunu söylüyor.

Yalan, çünkü BM'nin 1551 No'lu bir kararı hiç olmadı zaten.

Bakanımız 1511 demek istedi" diyerek danışmanlar durumu kurtarmaya çalışıyor. Ama yine çuvallıyorlar. Çünkü 1511 No'lu karar da 16 Ekim 2003'te kabul edilmiş, yani 23 Haziran tarihli gizli kararnameden **tam 4 ay sonra!** Yani ona "dayanak" oluşturması mümkün değil.

Kısacası, yalanın bini bir para.

Ama buna rağmen, 200 bini aşkın Amerikan askerine topraklarımızı kullanma iznini bile halktan gizli verdikleri açığa çıktığı gün, AKP iktidarı "Her şey kamuoyunun gözü önünde cereyan ediyor" diyecek kadar da yüzslu ve pişkinler.

"Ekonomide bahar" da tıpkı bunun gibi bir yalan... On milyon işsiz, on milyon aç varken, açların gözlerinin içine baka baka *"ekonomi tırkırında"* türküsünü söyleyebilecek kadar da yalanda ustalaşmışlardır... Herkesin hak ve özgürlükleriyle yaşayacağı bir Türkiye istiyoruz sözleri de tıpkı bunlar gibi yalan...

Yalan iktidarda.

Yalanla yönetiyorlar.

Amerika'nın Irak işgaline ortak olmak, esas olarak Amerika'nın dünya çapındaki imparatorluk amacını onaylamak ve desteklemektir. AKP

Sayı 94

7

18 Ocak
2004

işte bunu yapıyor. Amerika'nın imparatorluk politikası ise, tüm dünya halklarına açıktan ve sömürgecilik yönetimi altında yaşamaktan başka hiçbir seçenek bırakmayan bir politikadır.

AKP, kendi iktidarını desteklemesi karşılığında, ABD'nin imparatorluk politikalarının askeri, uygulayıcısı olmayı kabul etmiştir. İncirlik'in açılması, bunun sadece bir parçasıdır. Yoksullaştırma politikalarını uygulayan, İncirlik'i açan, Irak'a asker gönderme kararı alan, F tiplerine sevkler yapan, tecrit uygulayan, özelleştirme adı altında KİT'leri peşkeş çeken aynı iktidardır. Hepsinin temelinde aynı işbirlikçilik vardır; ABD'nin dayattığı politikalar uygulanmaktadır.

Hücrelerin de, üslerinde amacı aynıdır. Muhafızları yok etmek, emperyalizmin, tekellerin önündeki engelleri kaldırmaktır. Amerika ve Amerikancılar, bunu başarabildikleri ölçüde, halkı daha da yoksullaştıracak, ekonomiyi tümüyle IMF'nin yönetimine, emperyalist tekellerin isteklerine bırakacaklardır.

Böyle olduğu içindir ki, **bağımsızlık mücadelesiyle, ekonomik mücadele, hiçbir zaman olmadığı kadar iç içe geçmiştir.** Ekmek isteyen de, ulusal onuruna sahip çıkmak isteyen de karşısında önce işbirlikçi AKP'yi ve onun arkasında da Amerika'ya görecekler.

Türkiye halkları!

1920'lerin Kurtuluş Savaşı ruhunu,

1960'lardan bu yana devrimcilerin önderliğinde sürdürülen anti-emperyalist mücadele geleneğini kuşanıp Amerika'nın gizli ve açık işgaline karşı, vatanseverce mücadelede girişme zamanıdır.

Türkiye halkları!

Ulusal onurumuzu çiğneyenlerin de, bizi aç, işsiz bırakan, sefaletle sürükleyenlerin de, haklarımızı özgürlüklerimizi istediğimizde bize karşı terör uygulayanın da, vatanseverleri, devrimcileri hapishanelerde, sokak ortalarında katledenlerin de aynı güçler olduğunu görüp, bu güçlere karşı direnme zamanıdır.

Türkiye halkları!

30 yılı aşkındır bu topraklarda halka karşı uygulanan terör, çeşitli kesimleri sindirmiş, yıldırılmıştır. AKP iktidarının da sürdürdüğü bu terör altında hak, özgürlük istemek, bağımsızlık, demokrasi için mücadele etmek bedel istemektedir. Ama açıklıkla,

İSLAMCILAR, AKP'YLE DAHA NEREYE KADAR?

Burjuva medya, üssün bu şekilde kullanılmasının Tayyip Erdoğan'ın ABD ziyaretinde Bush'un karşısına çıktığında *"sıcak bir hava estireceğini"* yazıyor. AKP topraklarımızı satıyor, dini satıyor, Irak işgaline ortak oluyor; ABD sırtını sıvazlıyor, içte iktidarına destek veriyor.

AKP tabanı, İslamcılar, bu duruma ne diyor?

İktidar koltuğunda oturmaya devam edelim, iktidarın nimetlerinden yararlanalım da; iktidarda İslamcı bir parti olsun da; bir halkın katledilmesine topraklarının işgal edilmesine ortak olunmuş, din, müslümanlık emperyalistlere peşkeş çekilmiş önemli değil.

Böyle mi düşünecekler?!

İslamcı basın, İncirlik'in işgalcilerin emrine verildiğinin açığa çıktığı gün, manşetlerine çıkarmadılar bu işgal ortaklığı suçunu.

İktidarın halkı aldattığının, Irak işgaline ortaklığın açık bir şekilde sürdüğünün, AKP'nin işbirlikçiliğinin tüm kesimlerce zorunlu olarak tartışıldığının ertesi günü (13 Ocak) İslamcı Yeni Şafak **"Güneydoğu'ya Irak Dopingi"** manşetiyle çıkıyor ve konuya birinci sayfasından yer vermiyordu.

Yeni Şafak'a göre, "Savaş sonrası Irak'a yapılan ihracat bölgeye hareketlilik getirmiş, 60 bin nakliyeciyi faaliyete geçirmiş, fabrikalar yüzde 70 kapasiteyle çalışmaya başlamış..." vs. vs.

Nereye kadar sürdüreceksiniz bu politikayı.

AKP'nin iktidar olmasıyla birlikte açlığı yok saydınız. Zulmü yok saydınız. Yüzbinlerce işgalcinin topraklarımıza ayak basmasını da yok sayıyorsunuz. Hiçbir teori, hiçbir demagoji AKP'nin işgal ortaklığı suçunu gizleyemez. Ancak kendinizi ve kendi tabanınızı kandırabilirsiniz. O da bir yere kadardır!

Ama o yere kadar AKP destekçiliğine devam ettiğinizde, bu suçun ortağı olmuş olacaksınız; Amerikancılıkla, işbirlikçilikle, halklara düşmanlıkla **kirlenmiş** olacaksınız!

onurumuzun ayaklar altına alınmasıyla, işkencelerle, tecritle ödediğimiz bedel daha az değildir. Şimdi bedeli ne olursa olsun, yedi düvele ve onun işbirlikçilerine karşı bağımsızlık bayrağını kaldırma zamanıdır.

TAYYİP, BUSH'UN HUZURUNA ÇIKIYOR

Bush'un emirlerini yerine getirmenin rahatlığıyla huzura çıkacak olan Tayyip, pazarlık masasına Türkiye'yi koydu. Amerikancı İslamcı AKP, iktidarına ABD desteği için işbirlikçiliği derinleştiriyor.

Başbakan Tayyip Erdoğan, 28 Ocak'ta ABD'ye gidiyor. Bush'un da olduğu bir dizi görüşme yapacak. Satışın teknik ayrıntıları bakan ve bürokrat görüşmelerinde yapılırken, bu ayrıntıların önünü açan ve açacak olan sözler de dakikalarla hesaplanan Bush görüşmesinde bizzat Erdoğan tarafından verilecek.

Oligarşinin bütün başkanlarının ABD ziyaretinin klasik seyridir özetlediğimiz tablo.

AKP iktidarı ise, Amerikancı hükümetler arasında Menderes ve Özal ile yarışmaktadır. Ki her ikisi de Türkiye tarihinin en işbirlikçi iki başbakanıdır. Tayyip bir yıl gibi kısa bir sürede adını onların yanına yazdırma onursuzluğunu kazanan başbakan olmuştur.

Emirler Geldi, Erdoğan Sonuç Götürüyor

Ziyaretin, Türkiye açısından belirlenmiş bir gündemi yok, gündemi belirleyen ABD, bunların ne olduğunu da Tayyip'e yazdığı mektup yoluyla bildirdi. Basına da sızdırılan mektupta, Kıbrıs, Irak ve Cargill tekeli üç belli başlı konu olarak yansıdı.

Cargill'i ayrı bir yazı konusu yaptığımız için geçiyoruz. Kıbrıs konusunda ayak sürümeler, taviz koparma girişimleri, oligarşi içinde yaşanan çatışmaların seyri etkilese de, emperyalist çözüm, AKP'nin de politikasıdır. Farklılıklar, oligarşi içindeki güç dengelerinden, AKP-Genelkurmay çatışmasından kaynaklıdır sadece. Tayyip'in ABD'ye gitmeden önce somut bir şeyler sunmak için sergilediği "acelecilik" herkesin gözleri önündedir. Nitekim AKP iktidarı tarafından "hazırlanmış" belirtilen "Kıbrıs çözüm raporu"nun önce Bush'un onayına sunulacağı basına yansıyan bilgiler arasındadır. **"Milli mesele"nin haline bakın, önce Bush onaylıyor** Türkiye'nin milli "meselesini".

Irak konusunda da tablo farklı değildir. "Federasyon, Kerkük" tartışmaları kimi sorunlar yaratsa da, nihai olarak, AKP'nin politikası, ABD politikasına anagajedir. ABD'nin izni ve onayı dışında ne kırmızı çizgisi olur, ne de adım atabilir.

İşte bu emirleri önceden gönderen Bush, şimdi Tayyip'ten cevaplarını alacak. AKP iktidarı hangi ta-

vizlerin verildiğini, emperyalist tekellerin çıkarları için hangi sözlerin verildiğini Türkiye halkından gizleyecek. Ama kuşku yok ki, İncirlik rezaleti nedeniyle, Bush'un huzurunda "sıcak karşılanacaktır." Basının Amerikancılar'ı bu gerçeğin altını çizmekten günlerdir büyük zevk duyuyorlar.

Türkiye-ABD ilişkilerinde, "karşılıklı çıkar"ın değil, ABD'nin çıkarlarının belirleyiciliği bu gezi vesilesiyle bir kez daha görülecek.

AKP Kendini Affettirdi!

"1 Mart tezkere kazası"nın ardından ABD'nin AKP iktidarı ve Genelkurmay'a yönelik fırçalamaları hatırlanacaktır. Bu nedenle Bush, daha altı ay öncesine kadar Erdoğan'ın görüşme talebini "şimdi olmaz" diye geri çevirdi. Bunun anlamı **önce iyi bir uşak olduğunu kanıtla** demekti. Kanıtlamanın yolu ise, en başta tekellerin çıkarını daha sıkı korumak, Irak'ta daha pervasız bir işbirliğidir.

Çuval geçirme onursuzluğunu sineye çeken iktidar, bu süreçten sonra kendisini ABD'ye ispatlama çabasına yoğunlaştı. Son tezkerenin çıkarılması, İncirlik'in halktan gizlenerek kullanılması bu çabanın "meyveleri"ydi. **Erdoğan iyi bir uşak olduğunu kanıtladı. Bir Amerikancı olarak "alın açık".** Ama unutulmayacak bir gerçek ki, Türkiye halkı nezdinde alının ortasında ABD bayrağı ile dolaşan, eli Irak halkının kanına bulanmış, ABD tekellerinin çıkarı için halkımızı daha da yoksullaştırmış bir başbakandır Tayyip. **Ve bu lekeyi hiçbir ABD desteği silemez.**

Bu geziden AKP hiçbir şey kazanmayacak mı? Hiçbir resmi sıfatı yokken Bush tarafından ağırlanan Erdoğan, ABD'nin desteğiyle iktidar koltuğuna oturduğu gibi, oligarşi içi çatışmada, iktidar koltuğunu sağlamlaştırmada da bu geziyi kullanmayı amaçlamaktadır.

Her şey koltuk için.

"İlmimli İslam" diyerek dini de pazarlık masasına sürebilirsin, imparatorun bölge politikalarının hizmetkarlığını, jandarmalığını da yapabilirsin, koltuk sağlamsa mesele yoktur.

Emirleri gönderip, sonuçlarını alma gezisi, bir ülke için alçaltıcı, onursuz bir durumdur. Ama böyle bir onur AKP'den beklenemez. Tayyip'in Bush'un yanında bir kare resim çektiresi bile yeter bu riyakar İslamcılara.

Sayı 94

9

18 Ocak
2004

Amerikan İmparatorluğunun dünya kuşatması

ABD'nin imparatorluk politikasına bağlı olarak, Amerikan askeri yayılmacılığı, geçmişle kıyaslanamayacak ölçüde artıyor. Üslerin yeri bu yeni politikalara göre değişiyor; üslerin yoğunlaştığı üç bölge var; Avrupa merkezli üsler, yerini yavaş yavaş sosyalist sistemin dağılışıyla ortaya çıkan Balkanlar'daki, Kafkaslar'daki yeni-sömürgelelere bırakırken, Amerika'nın kuşatmaya çalıştığı Kuzey Kore, Vietnam ve Çin'in yer aldığı bölge, İslamcılığa denetim altına almak için öncelik verdiği ülkeler, ABD üslerinin yeni adresi.

Kımıl sürüsü gibiler; binler, onbinler halinde yerleşiyorlar başka halklara ait topraklara. Kan ve gözyaşı götürüyorlar gittikleri yerlere. Newsweek Dergisi'nin 2003 Temmuz ayı itibarıyla yayınladığı liste, Amerikan imparatorluğunun dünyaya yayılmış askeri varlığının boyutlarını göstermeye yetiyor:

Irak'ta **148 bin** Amerikan askeri.

Almanya'da **71 bin**.

Japonya'da **39 bin** 700.

Güney Kore'de **38 bin**.

İtalya'da **11 bin** 900.

İngiltere'de **11 bin** 400.

Bosna'da **8 bin** 300.

Afganistan'da **7 bin** 500.

Suudi Arabistan'da **4 bin** 800.

Kuveyt'te **4 bin** 300.

Daha küçük üslerdeki, uçak gemilerindeki askerler de bunlara eklendiğinde halen ABD dışında **400 bin** Amerikan askerinin bulunduğu ortaya çıkıyor.

Sadece üsler ve askerler değil kuşatmaya katılanlar... Amerika'nın yayılmacılığını sadece fiilen ABD dışında bulunan asker sayısı veya üslerle sınırlamak yanlış olur. Dünyanın dört bir yanındaki "diplomatik" Amerikan kuruluşlarında onbinlerce kontrgerillacı halklara karşı savaş sürdürüyor. (11 Ocak tarihli 93. sayımızda "Büyükelçilik mi, emperyalist üs mü?"

yazımızda da rakamlarla ortaya konulduğu gibi artık ABD dört bir yanda 6000-7000 kişilik "büyükçilik"(!)ler kuruyor.)

Amerika'nın askeri yayılmacılığının bir diğer boyutunu da "kukla orduları" oluşturuyor.

Amerikan bütçesinde, belki de başka hiçbir ülkenin bütçesinde olmayan bir bölüm var: "**müttefik ülkelerdeki orduları güçlendirme**" bütçesi. Amerika'nın imparatorluk politikalarının bir yanısıması olan bu bütçe, geçen yıl **yüzde 27** oranında arttırıldı. Çünkü ABD, Ortadoğu, Orta Asya ve Afrika'daki kukla ordularını güçlendirmeyi amaçlayan bir planı hayata geçiriyor. Bush yönetiminin, öncelikli olarak "*çeşitli ülkelerdeki radikal iç muhalefeti hedef aldığı ve bu ülkelerin ordularının, önümüzdeki 6 ay içinde askeri danışmanlar, silah ve özel eğitim ile güçlendirileceği*" belirtiliyor.

Bu ülkelerin arasında Endonezya, Özbekistan, Nepal, Ürdün, Pakistan, Kazakistan, Kırgızistan, Filipinler, Pakistan, Etiyopya, Umman, Gürcistan ve Özbekistan var. Tabii en başta da devrimci kurtuluş mücadelesini en güçlü olduğu Kolombiya; Kolombiya'daki kukla ordu, ABD'den en fazla askeri yardım alanların başında geliyor. Kimine askeri teçhizat veriliyor, kiminin askerleri eğitiliyor.

Gerek ABD gerekse de AB, bir dönem askeri yardımlarını güya o ülkelerin ordularının "*insan haklarına saygı göstermesi*" koşuluna bağlıyorlardı. Artık görünümde bile olsa böyle bir demagojiye ihtiyaç duymuyorlar.

Amerika'nın dünya kuşatması çerçevesinde, Yabancı Ordu Finansmanı (FMF) ve Uluslararası Askeri Eğitim ve Çalışma (IMET) gibi adlar altında 2001'de **100 ülke**'den **9000** subay eğitildi ve bu ülkelere askeri malzeme gönderildi.

11 Eylül, imparatorluk ilanı ve imparatorluğun üsleri... ABD üsleri onyıllardır durmaksızın yaygınlaşıyor. Ancak özellikle 11 Eylül eylemlerinden sonraki bir yıl içinde geçmişle kıyaslanamayacak kadar arttı. "Teröre karşı savaş" adı altında dünyayı denetimi altına almayı soyunan ABD, "*Ortadoğu'dan Asya'ya, Kızıldeniz'den Pasifik'e kadar...*" her yerde yeni askeri üsler kurmaya başladı.

2003 yılındaki Amerikan ordularının yayılışı, "**2. Dünya Savaşı'ndan daha büyük ve kapsamlı bir yayılma**" olarak tasvir ediliyor.

Kırgızistan'da büyük bir üssün hazırlığı yapılıyor. Kırgızistan'daki Manas Üssü'nde, **3000** Amerikan askeri ve saldırı uçakları da konuşlandırılacak.

Afganistan'a yönelik operasyon sırasında Özbekistan, Tacikistan ve Pakistan'a çok sayıda üs kuruldu. Bu ülkelerdeki üslerde en az 3000 asker bulunuyor.

ABD, "El Kaide'ye karşı önlem" gerekçesiyle Pakistan ve Yemen'e sınır oluşturan Arap Denizi'nde, Akdeniz'de, Ege'de Amerikan deniz kuvvetleri devriye geziyor.

Sadece Kızıldeniz ile Filipinler arasındaki "Asya sahnesi" adı verilen bölgede 50 bini aşkın ABD askeri bulunuyor.

Ayrıca onlarca ülkedeki NATO üsleri de, esas olarak Amerikan üssü olarak görev yapıyor, aynı **İncirlik** gibi.

Amerika'nın tüm dünyada kaç askeri, istihbari üssü olduğunun, nerelerde hangi operasyonları yaptığının net bir rakamı yok. Bu bilgiler,

ABD'den çok işbirlikçileri tarafından gizleniyor. Mesela, ABD'nin "kukla ordular" için ayırdığı bütçeden Türkiye ordusuna ne kadar düştüğü hiçbir zaman açıklanmaz. Amerika'nın Türkiye topraklarını kullanarak hangi operasyonları yaptığı da her zaman açığa çıkmaz.

Amerika, "Sovyetler tehdidi"(!) ortadan kalkmış olmasına rağmen, askeri harcamalar bütçesini sürekli büyütüyor. Son 10 yıldaki en büyük artırma ise yine 11 Eylül sonrası gerçekleştirildi. ABD'nin yeni saldırı bütçesine 288.8 milyar dolar ayrıldı. Dünya halklarını teslim almak ve yeryüzünün tüm zenginliklerine el koymak için harcanıyor bu dolarlar. Dünyanın dört bir yanındaki üsler, zorla, işgallerle, katliamlarla Amerika'ya dolar akıtlamasını sağlayacak kanalları açmak için kurulmuştur. Üsler, halkların bağrına saplanmış hançerlerdir. Emperyalizmin **gizli ve açık işgalinin kaleleri**'dir.

“Eğer sessiz kalırsak, işbirlikçiliğin önüne barikat öremezsek, Türkiye'nin her karış toprağı **İncirlik** olacaktır.”

Temel Haklar ve Özgürlükler tarafından İncirlik'ten başlatılan operasyon üzerine yapılan açıklamada özetle şunlar belirtiliyordu:

Halkımız!

1 Ocak'tan itibaren topraklarımıza Amerikan askerleri ayak basmış bulunuyor. Anadolumuz, Amerikan askerlerinin Irak halkının kanına bulaşmış kanlı postallarıyla kirleniyor.

... Her gelen iktidar, Amerikancılıkta, işbirlikçilikte, öncekini geride bırakıyor. Şimdi **Amerikancılık bayrağı AKP'nin elinde**.

Ne halkın işgal ortaklığına karşı çıkışı, ne kendi yasaları, hiçbir şey onun işbirlikçiliğine engel olmuyor.

Halkımız!

... Amerikancılıklarını, işgal ortaklığı suçunu halktan gizlemeye çalıştılar. Suç açığa çıktı. Peki kim biliyor, gizlenen başka hangi anlaşmalar, hangi operasyonlar var?

Şu anda ülkemizin hangi kö-

şesi, hangi kanlı, kirli amaçlar için kullanılıyor, biliyor muyuz?

Şu anda, emperyalist tekeller, hangi gizli anlaşmalarla ülkemizden neler geçiriyorlar, biliyor muyuz? **Bilmiyoruz!** İşbaşında böyle işbirlikçi iktidarlar olduğu sürece de tümünü hiç bilemeyeceğiz.

Halkımız!

Bunca yalan, bunca aldatma, bunca halktan gizlenen operasyon, artık **gözümüzü açmalı. Açmalı ki**, vatan hainleriyle vatanseverleri ayırdedebilelim. **Açmalı ki**, onyıllardır bizi koyu sefaletle sürükleyenlerin, onyıllardır ülkemizi NATO üssüne, tekellerin çiftliğine dönüştürenlerin gerçek yüzünü görebilelim. Görmek zorundayız. Topraklarımıza yüzbinlerce Amerikan askeri ayak basarken, kaygılarla, korkularla hesaplarla gerçeklere sırtımızı daha ne kadar dönebiliriz.

Açlık, sefalet, ahlaksızlık, hücreler, işbirlikçilik, aynı iktidarın politikalarıdır. Bunların hiçbirini birbirinden bağımsız

değildir. ... Açlığa, zulme, işgal ortaklığına karşı ayağa kalkmalıyız; sesimizi yükseltmeliyiz. İncirlik Üssü'nün katiller tarafından kullanılmasına izin vermemeliyiz. İncirlik'in katiller tarafından kullanılmasına -kendi yasalarını bile çiğneyerek, halkına yalan söyleyerek- izin verenlerin vatana ihanetten yargılanmasını istemeliyiz.

Tekellerin eline verilen ekmeğimiz için, Amerikalılar'ın kanlı postallarının altına serilen ulusal onurumuz için, direnmeliyiz!

Eğer sessiz kalırsak, işbirlikçiliğin önüne barikat öremezsek, Türkiye'nin her karış toprağı İncirlik olacaktır. Bu, bir halk için ölümdür. Kendi toprakları dünya halklarının baş düşmanı olan Amerika'nın en önemli üssü haline dönüşen, zenginlikleri tekellere peşkeş çekilen, topraklarında kanlı işgalci çizmeleleri dolaşan bir ülkenin halkı olmayı kabul ettirmek isteyen AKP iktidarına karşı direnme hakkımızı kullanalım.

14 Ocak 2003

Birtan Altunbaş

Katiller, Çiçek ve Aksu'nun Korumasında

Birtan Altunbaş'ı işkencede katledenleri bulamama oyunu sürüyor! 'Zaman aşımını'na iki yıl kaldı. İşkenceci katilleri koruyan; mahkemelerde aklama politikasını sürdüren Cemil Çiçek ve "adreslerinde bulunamayan" İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu'dur.

Ocak 1991'den Ocak 2004'e; Birtan Altunbaş'ı katledenler 13 yıldır cezalandırılmıyor. İşkencecilerin aklanması için dava zaman aşımına uğratılmak isteniyor. Tüm gerçekler ortada. Katiller bu devletin memuru ya da emekli. Yerleri yurtları bilinen katilleri polis, "adreslerinde bulunmıyor". İşkencecileri aklamak için bilinen, bilinmeyen tüm yollar denendi bu davada.

Katledilişinin yıldönümü olan 14 Ocak günü Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın duruşmasında da katiller cezalandırılmadı. Bu arada yeni "kaybolan sanıklar" olduğu da öğrenildi. Davadan çekilen sanık avukatı yerine yeni avukat bulmaları için iki işkenceciye yapılan tebligatın cevapsız kaldığı öğrenildi. İbrahim Dedeoğlu ve Hasan Cavit Orhan'a gönderilen tebligata, emniyetten haftalar sonra gelen cevapta, Dedeoğlu'nun emekli olduğu, halen polis olan Orhan'ın da yerinin bilinmediği yazıyordu. Böylece "adresi bulunamayan" sanıkların sayısı dörde çıkmış oldu!

Davada bundan sonra aylar şu senaryonun oynanması ile geçecek; TBMM çatısı altında danışmanlığı yapan Dedeoğlu'nun adresi belirlenecek, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne "Hasan Cavit Orhan nerede polislik yapıyor?" diye sorulacak!.. Adıyla, sanıyla katillikleri tescilli olan işkencecileri bulamayan polis, bu tebligatlara olumlu bir cevap verirse, bu kez ikinci aşamaya geçilecek. Sanık polislere "avukatlarınız çekildi, yeni avukat bulun" tebligatları yapılacak. Bu tebligatlar

nasıl, ne zaman "ellerine geçer" belli olmaz, ama ola ki geçti, bu kez de işkenceci katiller, "yeni avukat bulmak için süre istiyoruz..." dilekçesi ile zaman kazanma yoluna gidecekler. Yeni avukat bulunur ve duruşmaya girerse, ilk duruşmada, "dosyayı incele-

mek, savunma hazırlamak için süre istediğini" söyleyecek! Tüm bu "zaman aşımı senaryosu" gerektiği kadar işletilip, 2 yılı doldurmaya ne kadar zaman kalmışsa, ona göre yeni bir senaryo daha devreye sokulacak.

Oyala, gündemden düşür, zaman aşımına uğrat ve akla!

AKP'nin "işkenceye sıfır toleransı"nın dolaysız kanıtıdır bu dava. İşkencecilerin nasıl korunduğunun başka kanıtı olabilir mi? Çeşitli nedenlerle koruyamadıkları durumlarda da, en fazla suça hiç denk düşmeyen göstermelik cezalar verilerek sahiplenilir.

Katiller, Adalet ve İçişleri Bakanlarının Korumasında

Tam 13 yıldır, devletin memuru olarak işkence yapan polisler "bulunamıyor"!

Halkla alay ediliyor.

Katilleri koruyan polis ve "adalet" mekanizması, bu komediye kimsenin inanmasını beklemiyor, meydan okuyorlar. Çünkü onlar devlet için yaptılar bu işkenceleri, "devletin bekaası" adına katlettiler Birtanlar'ı. Onlarca Birtan işkence tezgahlarında bu mekanizma ile katledildi. İşkenceciler katletti, iktidarlar, mahkemeler korudu. Manisa davası ile estirilmek istenen "işkenceciler affedilmiyor" havasının ne kadar sahtekarca olduğunu en iyi bu dava gösteriyor.

Tam 13 yıldır bir külliyata dönüşen gerekçe-lerle, devletin işkenceye ve işkencecilerine nasıl sahip çıktığı herkesin gözleri önündedir. Tüm iktidarlar, bu süre içerisinde "hak ve özgürlükleri... işkenceyi bitirmeyi..." dilinden düşürmeden, işkencecileri korumayı sürdürdü. Değişen Adalet Bakanları mekanizmayı sürdürenlerin başında yer aldı. Şimdi bu görev Cemil Çiçek'indir. Aksu "bulamadık" oyunuyla yardımcı oluyor.

Cemil Çiçek, Adaletin Değil, Adaletsizliğin Baş Sorumlusudur

Her gün çıkıp "Adaletteki çarpıklıkları" eleştirme oyunu oynayan Çiçek işkencecilerin resmi

İbrahim Dedeoğlu, işkence timinin şefiydi. TBMM çatısı altında bakan danışmanlığı yaptı. Şimdi bulunamıyor!

KORUYANLAR DA YARGILANMALI

TAYAD'lılar mahkeme önünde yaptıkları açıklamada, suçluların cezalandırılmasının, işkencecileri koruyanların da yargılanmasıyla mümkün olacağını haykırdılar

Birtan Altunbaş'ın duruşmasına 150 kişilik bir grupla katılan TAYAD'lılar, işkencecileri koruyanların cezalandırılmasını istedi.

Ankara Adliyesi önüne **"Birtan Altunbaş'ın katilleri cezalandırılсын"** pankartıyla gelen TAYAD'lılar Birtan'ın resimlerini taşıdılar. Sadece 25 TAYAD'lı duruşmayı izlerken, Altunbaş'ın avukatları Zeki Rüzgar, Ender Büyükçulha, Oya Aydın, Gençlik Derneği, Temel Haklar, İdilcan Kültür Merkezi, Dev- Maden Sen, EMEP, İHD, Halkevleri, Kaldıraç temsilcileri de mahkemeyi izledi.

Avukatlar sadece işkence yapmanın değil, işkenceciyi koruyup kollayanların da aynı suça katıldığını belirterek, Tayyip Erdoğan, Abdülkadir Aksu, Cemil Çiçek, Yahya Gür, Ankara Emniyet Müdürlüğü ve Denizli'de olduğu bilinen sanık polise tebligatı ulaştır-

mayan Denizli Emniyet Müdürlüğü hakkında suç duyurusunda bulundular. Mahkeme talebi kabul etmezken, çıkışta TAYAD'lılar bir basın açıklaması yaptı.

TAYAD'lılar adına Hasan Selim Gönen'in okuduğu açıklamada Birtan'ın katledilmesinin, işkenceyle katletme, kaybetme politikasının ilk halkalarından biri olduğu söylendi. Devletin tüm mekanizmalarıyla işkencecilere sahip çıktığını dile getiren aileler, Birtan'ın katledilmesinin, devrimci kimliğinden kaynaklı olduğunu söylediler. AKP'nin demokratikleşme, hukuk devleti yalanlarını gözler önüne seren TAYAD'lılar, "Bu mu hukuk devleti?, Bu mu demokratikleşme?" şeklinde sordular.

"Direnme hakkı ile ilgili konferanslar verenler Birtan'ı direndiği için katlettiler ve halen dire-

nen insanları katletmeye devam ediyorlar" diyen TAYAD'lılar, bu mu direnme hakkı? dediler.

Abdi İpekçi'ye Ziyaret

"Adalet istiyoruz" haykırışının bir kez daha yükseldiği açıklama, "Katiller Cezalandırılсын, Birtan Altunbaş Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Yaşasın Halkın Adaleti" sloganlarıyla son bulurken, TAYAD'lılar, Abdi İpekçi Parkı'na yürüyerek, açlık grevindeki TAYAD'lıları ziyaret etti.

Ziyarette park eylem alanına dönerken, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıldı. Sanatçı Ruhan Mavruk'un İstanbullu aydın ve sanatçıların mesajlarını okuduğu ziyarette TAYAD'lı Mehmet Güvel konuşma yaptı.

Sayı 94

13

18 Ocak
2004

olarak hamisidir. Ve bu tek örnek değildir.

Susurlukçuların deşifre edilmesini eleştiren, edilmemesi gerektiğini, "bu vatanseverlere" ihtiyaç olabileceğini söyleyen O'dur. Susurlukçu MİT'çi Mehmet Eymür'ün anlatımlarını hatırlayın. Oligarşinin kendi aklama manevraları çerçevesinde Susurluk kazası sonrası tasfiye edildiğinde, o dönem devlet bakanı olan Cemil Çiçek, yönetimindeki fabrikalardan birine idareci yapma teklifi yapmıştı. Keza oligarşinin hukukunun bile "suçlu" ilan ettiği Korkut Eken'in propagandasını yapan da bu ülkenin Adalet Bakanlığı koltuğunda oturan Çiçek'ten başkası değildir.

Cemil Çiçek, işkencecilerin de Susurlukçular gibi teşhir edilmemesini istemekte, cezalandırılmasını önlemek için her yola başvurmaktadır. Çiçek'in Adalet Bakanı olduğu yerde, adalet değil, adaletsizliğin hüküm sürmesinden doğal hiçbir şey olamaz.

Dikkat edin, Çiçek aynı zamanda en keskin

AB savunucusudur. Bu yüzden Çiçek'in bu suç dosyasını AB'ciler, AB savunucusu basın hiç görmez, gündeme getirmez.

'Hortumcu Süleyman'ın AKP'den Adaylığı Yerinde(!) Bir Karardır

İşkenceci **"Hortumcu Süleyman"** Erzurum'un Horasan ilçesinden ve İzmir Alsancak'ta, 3 travestiye işkence yaparken kameralar tarafından saniye saniye görüntülenen işkenceci polis Celal Bolel Antalya Kaş'a bağlı Ova Beldesi'nden AKP'den aday adayı oldular.

Tesadüf mü?

Kimileri, **"AKP ne kadar işkenceye karşı göreceğiz"** diyor. Tepkilere karşı aday yapmayabilirler de, ama bu gerçeği değiştirmez.

Her ikisi de TV'lerden naklen işkence yapanlar, bütün teşhir olmuşluklarına rağmen neden AKP'yi tercih ediyorlar. Çünkü onlar, AKP'nin iş-

kencecileri koruduğunu çok iyi biliyor, yaşıyorlar. Şu anda her ikisinin de işkence yapmaktan tutuklu olması gerekirken belediye başkanlığına soyunması bunun açık kanıtıdır. AKP'nin muteber kişilikleri arasında işkencecilerin saygın bir yeri olduğunun çok iyi farkında her iki işkenceci de.

Açık olan şu ki, AKP işkenceciler için açık bir çekim merkezidir. Bunun maddi temelleri herkesçe bilinmektedir. Sorulması gereken bu **cüreti nereden alıyorlar?**

Birtan'ın katillerini koruyan AKP'dir, Cemil Çiçekler'dir o cesareti veren. Daha onlarca işkence davası vardır buna benzer, ama Birtan davası tipik bir örnektir. AKP, bu dava aracılığıyla, işkencecilere **"merak etmeyin, devlet geleneğini sürdürüyorum"** mesajı veriyor. Mesajı gayet net olarak alınıyor.

"Hortumcu Süleyman"lar elbette aday olur böyle bir partiden. Tercih yerindedir!

Hortumcu Süleyman lakaplı, işkenceci polis şefi Süleyman Ulusoy'un geçmişine kısa bir bakış bile, neden AKP'yi tercih ettiğini, nasıl korunduğunu, O'nun nasıl, bütün işkenceciler, katiller gibi, Susurluk Devletinin "değerli bir evladı" olduğunu anlatıyor.

CNN Türk'te hortumla işkence yaptığı görüntüler "naklen" yayınlandığında, dönemin İstanbul Emniyet Müdürü sahip çıktı ve gazetecilerin sorusuna, **"bu tür olaylar Türk polisini yıpratamaz... Sizin isteğinizle mi açığa alacağız"** cevabı verdi. Hırsızlıktan gözaltına alınan Yücel Özen'in 1991'de işkence sonucu ölümünde, ölmeden önce bizzat Yücel Özen tarafından teşhis edildi. Özen'in abisi 1. Ağır Ceza Mahkemesine Ulusoy (ve arkadaşı iki polis) hakkında da davacı olunca, hakimden, **"bu kişiler hakkında dava açamayacağı"** cevabını aldı.

İşkence ile ilgili yargılandığı bir davada, **"ben bu suçu işlemiş olsam bile zamanaşımına uğramıştır"** sözleriyle, devletin işkence mekanizmasını açıkça dile getiren Süleyman Ulusoy, Beyoğlu Emniyeti'nde görevliken, kılık kıyafetini beğenmediği yoksul gençleri Beyoğlu'na sokmama, sopalarla dövme gibi uygulamaları ile de basına yansıdı. Bu "temizlik hareketi", Beyoğlu'nun zengin mağazalarının sahibi, Vitali Hakko vb.'lerinin isteğiyle yapılıyordu. Nitekim Hakko, Ulusoy'a yönelik işkence davaları için, **"bunca hizmeti dokunmuş değerli bir insanın eli öpüleceğine cezalandırılсын isteniyor"** dedi.

Tekellere, katliamcı devlete hizmette kusur etmeyen işkenceci aynı zamanda genelev patronu Manukyan'ın da kiracısıydı!

Süleyman Ulusay binlerce benzeri gibi, tam bir devlet adamı, tam bir polis şefi; aranan bütün özellikleri bünyesinde toplamış kısaca.

Ve Cemil Çiçek'in Adalet Bakanı olduğu bir partiden, Hortumcu Süleyman'ın Belediye Başkanı olması, en doğal hakkıdır!

Antalya Temel Haklar Kuruldu

AKP iktidarı işçi, gençlik, gecekondu, emekli tüm halkın örgütlenmelerine saldırarak, çıkarmaya hazırlandığı Kamu Yönetimi Yasası ile yüzbinlerce memuru örgütsüzleştirmeye çalışarak, halkı çaresiz bırakmak istiyor. Ancak örgütsüz bir halk yaşayamaz, nefes alamaz, yasal haklarını dahi kullanamaz bu ülkede. Kaldı ki, hak ve özgürlüklerimiz yasalarla hiç sınırlı değildir. Bu nedenle tüm bu saldırılara rağmen hak ve özgürlükleri savunular örgütlenmekte ve örgütlemekte kararlılar.

Bunun son örneği Antalya'dan aldığımız haber oldu. Antalya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, bir süredir girişim olarak sürdürdüğü çalışmalarını sonlandırarak resmi olarak kurulduğunu duyurdu.

9 Ocak'tan itibaren tüzel kişiliğine kavuşan Antalya Temel Haklar, halen kurulu ve kurulma aşamasında bulunan tüm Temel Haklar Dernekleri gibi, halkın siyasi, ekonomik, demokratik tüm haklarının mücadelesini vereceklerini, bağımsız, demokratik bir ülke için örgütleneceklerini dile getirdiler. Antalya halkına, derneğe ulaşma, mücadeleye katılma çağırısı yapan Temel Haklar'ın **adres**i ise şöyle:

Hükümet Cad. Elmalı Mah. Çıragöz İşhanı
No:7 Antalya

Mezar Ziyaretine Soruşturma

Malatya Temel Haklar Demokratik Hakka Sahip Çıkıyor, Yasadışı Davranışlar Kaçıyor

Malatya Temel Haklar, 17 Ocak günü yaptığı basın açıklaması ile, Feride Harman'ın mezarını ziyaret eden öğrencilere soruşturma açıldığını duyurdu. Bu hukuk dışı soruşturmanın peşine düşen Temel Haklar olaya ilişkin gelişmeyi şöyle anlattı:

"16 Aralık'ta mezar ziyaretine katılan öğrencilerin ailelerine jandarma ve polis aracılığıyla yazı gönderen üniversite rektörlüğünden randevu istedi. Ancak soruşturmalarla ilgilenen rektör yardımcısı Hasan Küçükboy, derneğimizin adını duyar duymaz bizi oyalamaya çalıştı, görüşmedi." Ayrıca bu olayla ilgili olarak rektörlük ve polis ile jandarma hakkında suç duyurusunda bulunulacağı belirtildi.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ Ölüm Orucu Ekibi 91. Günde

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi (10. Ekip) direnişçisi olarak halen ölüm orucunda bulunan tutsaklar şunlardır:

(Tekirdağ F Tipi)

Selami Kurnaz
Vedat Düşkünler

(Kandıra F Tipi)

Muharrem Karademir

(Sincan F Tipi)

Hüseyin Çukurluoğ
Bekir Baturu

(Bakırköy Tutukevi)
Selma Kubat

(Kütahya Hapishanesi)
Raziye Karabulut

(Uşak Hapishanesi)
Günay Öğrener

Tecrit her yerde Direniş her yerde

19-22 Aralık'ta dünyanın birçok yerindeki tutsaklar, tecrite karşı açlık grevindeydi. Amerika'daki Kızılderililer, zenci tutsaklar, Avrupa hapishanelerindeki Otonomcular, Bask Ulusal Kurtuluşçuları, Marksist-Leninst, anarşist tutsaklar... emperyalizmin dünya çapında uyguladığı TECRİTE karşı birlikte bir eylemin içinde yer aldılar.

4. yılına giren büyük direnişimiz, bugüne kadar dünyada ve ülkemizde birçok "ilk"i yaratmıştı; yaygınlığı henüz olabileceğinin gerisinde olsa da uluslararası çapta örgütlenen açlık grevi de bu "ilk"ler zincirine eklenen yeni bir halka oldu.

Emperyalizmin, oligarşik diktatörlüklerin hapishanelerinde kimlik ve onur savaşı veren ilerici, devrimci, demokrat, yurtsever tutsaklar, böyle uluslararası çapta bir direnişi "ilk" kez örgütleyecek olsalar da, gerçekte bunun nesnel zemini çok güçlü ve olgundur. Çünkü kimi istisnaları olsa da bugün tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-oligarşik güçler, hapishanelerde tecrit altındadırlar.

Tecrit, 'küreselleştirilmiş' bir zulüm yöntemi olarak tüm sömürü düzenlerinin gündeminde. Çeşitli ülkelerde halen uygulamalar kimi farklılıklar gösteriyor olsa da, amaç noktasında aynılık vardır.

Geçtiğimiz hafta, Basklı tutsakların aileleri Avrupa çapında açlık grevleriyle İspanya ve Fransa hapishanelerindeki tecrite dikkatleri çektiler.

Aynı günlerde Almanya'nın bir başka hapishanesinde

(Santa Fu'da) siyasi ve adli tutuklu ve hükümlüler izolasyona karşı direnişteydiler...

Hüseyin Karabey'in Sessiz Ölüm adlı filmi hatırlanacaktır; O filmde dünyanın dört bir yanında tecritin tanıkları konuşuyordu. Ne "demokrasinin beşiği" İngiltere'nin, ne "özgürlükler ülkesi" ABD'nin, ne "insan hakları şampiyonu" Avrupa ülkelerinin, ne de yeni-sömürgelelerin hapishanelerinde bir farklılık vardı; hepsi şu veya bu biçimde tecrit uyguluyordu devrimci tutsaklara karşı. Hepsini fiziki ve psikolojik işkenceden normal ihtiyaçları bir baskı biçimi haline getirmeye kadar her türlü yöntemi kullanarak onların beyinlerini boşaltmayı, düşüncelerini değiştirmeyi amaçlıyorlardı.

Eğer bakışınız şu veya bu nedenle körleşmemişse, çarpıklaşmamışsa, bakınca görülür ki; sadece tecrit gerçeği bile, AB'nin ve ABD'nin "demokrasi getireceği" teorilerinin tek zibidir. Tecriti getirenler, demokrasi ve insan hakları getiremezler. Bu, bu kadar açıktır.

Devrim ve sosyalizmi ve halkların radikal muhalefetini beyinlerden silmeyi hedefleyen tecrit ABD ve AB'nin egemenliğindeki tüm ülkelerin gündemidir; ABD ve AB arasında, ABD, AB ve yeni-sömürgeleri arasında onlarca çelişki vardır; ama o onlarca çelişkinin içinde tecrit, hapishaneler politikası yoktur. Tecrit ve "düşünce değişikliği" konusunda tam bir hemfikirlik içindedirler. ve tecritin olduğu her yerde, ona direnmekten başka hiçbir seçenek yoktur.

TECRİTE VE SANSÜRE DİRENECEĞİZ

Tecrite karşı direnişe destek açlık grevleri Abdi İpekçi ve yurtdışında sürüyor. Açlık grevindekilerin "direnişe her destek önemlidir" çağırısı, herkesedir

Türkiye

Sayı 94

16

18 Ocak
2004

16 Eylül 2003 tarihinde Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda, tecrite ve sansüre karşı açlık grevine başlayan TAYAD'lı Aileler'in sabırla sürdürdükleri eylem 4. ayını doldurdu. Yurtdışındaki TAYAD Komite üyelerinin çeşitli Avrupa kentlerindeki açlık grevleri de üçüncü haftasında.

Tecrit gerçeğini gizlemeye çalışanlar eylemlere sansür uygulasa da, onlar seslerini yükseltmeye ve F tipi hapishanelerde yaşanan zulmü haykırmaya devam ediyorlar.

Bunlardan ikisi de, Avusturya'nın Graz kentinde 50 günlük açlık grevi yapan Sinan İğit ve Yıldız Ercan.

Açlık grevinin 22. gününde görüştüğümüz Yıldız Ercan'ı okurlarımız hatırlayacaktır. Ercan eski bir gardiyan. 19 Aralık katliamına Ümraniye Hapishanesi'nde tanık oldu. Maskeli özel timlerin katliam için geldiklerini yanlarında getirdikleri silahlardan anladığını söylüyordu Ercan. Sonraki günlerde Kartal Hastanesi'nde yaralı tutsaklarla ve ölüm orucu direnişçileriyle birliktiydi. Zulmü yakından tanıdı ve şimdi o zulme

karşı açlık greviyle sesini katıyor.

Ölüm Orucu Direnişiyle Dayanışmaktan Onur Duyuyorum

Sinan İğit ve Yıldız Ercan ile yaptığımız görüşmeyi aktarıyoruz.

Sinan İğit: Bugün 22 gündür açlık grevindeyim.

Başı dik başladım başı dik bunu 50 güne kadar götüreceğim. Yoldaşlarım bana güvenipte bu görevi bana verirken onur duydum

Türkiye'deki ölüm orucu direnişine az da olsa destek olmak, bir şeyler yapmak, 50 gün de olsa onların 4 yıldır sürdürdükleri bu büyük direnişte açlığı paylaşmak, onların yaşadığı tecriti hissetmek benim için onur oldu. Açlık grevi yapıyorum çünkü ben de tecrite karşıyım.

Tüm insanları F tipi hapishanelerine karşı çıkmalarını ve Amerika, Avrupa politikalarına ve işbirlikçi Türkiye devletinin planlarına karşı mücadele etmeye çağırıyorum.

Yıldız Ercan: Ben de Sinan arkadaşım ile birlikte 22 gündür açlık grevindeyim. 4 yıldır anlatıyoruz, tecrit, ölüm orucu bunlar hep biliniyor. Ve tarih bizden yana tüm bu doğruları yazdı. Dünya tarihine mal olmuş böyle büyük kahramanlıklar yaratılmış bir direniş içerisinde olabilmenin gururunu ve onurunu yaşıyorum.

Mersin'de Tabut Eylemi

Polis, Gerçeğin Dile Getirilmesinden Duyduğu Aczi Tabutu Parçalayarak Gösterdi

Tecrit politikasını sürdüren AKP iktidarı, tabutlu eylemle protesto edildi. 7 Ocak günü yapılan ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin yanı sıra, ESP, Alınteri, Devrimci Demokrasi ve İşçi Köylü'nün yer aldığı eylemde, önce Mersin Defterdarlığı önünde basın açıklaması yapıldı. "Tecrite Son Hücreler Yıkılsın" pankartı ve 4 yıldır süren ölüm orucunda şehit düşenleri temsil eden bir tabutun taşındığı eylemde yapılan açıklamada şöyle denildi:

"Tecrit işkencedir, bir insanlık suçudur. Siyasi tutsakların talepleri karşılanamaz talepler değildir. Tecrit kaldırılmalı, onur kırıcı aramalara

Avrupa

son verilmelidir.”

AKP'nin iktidar olduğundan bu yana 10 kişinin doğrudan katili olduğunu belirten eylemciler, Korsakoff hastalığına yakalananların düzmece raporlarla tutuklandığını da belirttiler.

“Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun” ve “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur” sloganları atan kitle, açıklamanın ardından yürüyüşe geçti. AKP il binasının önüne tabut bırakmak isteyen kitleyi polis engellerken, iki kişinin bırakmasında anlaşıldı. AKP önüne bırakılan tabutun, hemen polis tarafından parçalanması ise, tam bir zavallılık ve ahlaklılık gösterisiydi.

Tecriti Protesto Eylemleri

İHD İstanbul ve İzmir'de tecriti protesto etti. 10 Ocak günü yapılan eylemlerde, İstanbul'da Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e mektup gönderilirken, İzmir'de Konak Meydanı'nda basın açıklaması yapıldı ve Buca Kırıklar F Tipi'nde yaşanan baskı ve ihlallerin yer aldığı rapor basına dağıtıldı.

PKK'li tutsakların aileleri ve DEHAP'lıların tecriti ve sevkleri protesto gösterileri ise, başta Güneydoğu kentleri olmak üzere sürüyor.

TAYAD Komite BM İşkenceyi Önleme Komitesi İle Görüştü

İsviçre'nin Cenevre şehrinde bulunan Birleşmiş Milletler İşkenceyi Önleme Komitesi'nin bulunduğu bina önünde geçtiğimiz haftalarda eylem yapan TAYAD-Komite'nin, tecrite ve ölüm orucuna ilişkin görüşme talebi 12 Ocak günü gerçekleşti.

BASK ve Türkiye Halkının Tecrite Karşı Dayanışması

BASK'lı devrimci tutsaklarla dayanışma amacıyla faaliyet gösteren ELXERAL'in (Eve dönüş) Avrupa ülkelerindeki açlık grevleri ile, 50 günlük açlık grevlerini sürdüren TAYAD Komite üyeleri aynı baskı politikalarına karşı halkların dayanışmasının örneklerini sergilediler.

Geçen haftaki sayımızda okuduğunuz gibi, ELXERAL'liler Avrupa'nın birçok kentinde, BASK'lı tutsaklara yönelik Fransa ve İspanya hapishanelerindeki baskıları protesto için bir hafta açlık grevi yaptılar. Açlık grevinin başladığı gün, aynı amaçla BASK ÜLKESİ'nin en büyük kenti olan Bilbao'da yapılan gösteriye 10 bin kişi katılırken, Brüksel ve Cenevre'deki açlık grevlerinde, TAYAD Komiteler yanıbaşlarında.

Cenevre'de TAYAD Komite'liler

BASK Halkının Sesine Seslerini Kattılar

İsviçre'nin Cenevre şehrinde Halkevi'nde yapılan açlık grevi boyunca BASK halkının yaşadığı acıları ve BASK'lı Tutsaklara uygulanan tecriti duyurmak için şehirde çeşitli etkinlikler de düzenlendi. 6 Ocak günü İsviçre TAYAD'ın da katıldığı ortak basın toplantısı yapıldı. 7 Ocak günü üç TAYAD çalışanı Halkevi'nde BASK'lıların açlık grevine katılarak halkların dayanışmasını sergiledi. 19-22 Aralık 2000 hapishaneler katliamını anlatan Diri Diri Yaktılar filmi izleyen BASK'lı tutsak yakınlarının, devrimcilerin yaşadığı zulmü tenlerinde hissettikleri, gözlerinden dökülen yaşlarla yansıdı.

9 Ocak günü ise, BM İşkenceyi Önleme Komitesi ile yapılan görüşmede ELXERAL üyeleri ile TAYAD Komite'liler birliktiydi. Görüşmenin ardından yine şehir merkezinde pankartlar açılıp gösteri yapılırken bildiriler dağıtıldı. Filistin'le Dayanışma Komitesi'ni ziyaretin ardından, akşam ELXERAL açlık grevinin bitiminde BASK ve Türkiye halkının kültürünü marşlar ve türkülerle buluşturdular.

Brüksel ve Berlin'de Dayanışma Mesajları

Brüksel'de ise, 50 günlük açlık grevinde bulunan Hasan Subaşı'nın da bulunduğu bir grup TAYAD Komite üyesi, 7 Ocak günü, açlık grevindeki ELXERAL üyelerini ziyaret etti.

BASK ve Türkiye'de yaşanan zulüm ve direnişe dair konuşmaların yaşandığı ziyaretin ertesi günü ise, ELXERAL üyeleri TAYAD Komite'nin açlık grevi çadırını ziyaret ederek, hapishanelerdeki ölüm orucu direnişini destekledikleri, direnen devrimci tutsakların yanında oldukları mesajı verdiler.

Berlin'de de BASK'lılar, açlık grevindeki TAYAD Komite'li-leri 50 kişilik bir grupla ziyaret ettiler. Ziyarette, BASK bayrağı hediye eden BASK'lılar, direnişe desteklerini dile getirdiler.

Sayı 94

17

18 Ocak
2004

İşkenceyi Önleme Komitesi görevlileriyle görüşen TAYAD Komite ve Cenevre Halkevi adına birer temsilci bir saatten fazla süren görüşmede F tiplerinde yaşanan sorunları, ölüm orucunu anlattılar.

Ölüm orucu ve tecrit uygulamasının sonuçlarının dışında, halen yaşanan birçok sorun hakkında bilgi ve belgeler sunan heyet, devletin amacının tutsakların düşüncelerini, inançlarını değiştirmek, siyasi kimliklerini reddetmelerini sağlamak olduğunu dile getirdiler. Bunun çeşitli işkence ve psikolojik araçlarla, tecritle hayata geçirildiğini belirten heyet, BM İşkenceyi Önleme Komitesi ve benzeri “uluslararası kuruluşla-

rı” da eleştirdiler.

Görüşmelerle kendilerine bilgiler verildiğini ama somut bir girişimin sözkonusu olmadığını belirten heyet, “*Uluslararası anlaşmalarda yazılanların, kendi yazdıklarınız, söyledikleriniz, savunduklarınızın arkasında durun, tutsak da olsa herkesin gasbedilemeyecek temel hakları vardır diyorsunuz ama bu söylediklerinize sahip çıktığınızı göremiyoruz*” dediler.

BM Görevlileri, komiteye yeni atandıklarını belirterek başladıkları konuşmalarında, kendilerine verilen belge ve bilgilerden yola çıkarak Türkiye hükümetine iletilmesi konusunda katkı sunacaklarını belirttiler.

Uzmanlığa, Bilim Ahlakına, Gerçeğe Ne Gerek Var; Yeter Ki, AKP'nin Suçlarını Gizleyen, Emirleri ve Anti-Komünist Bir Adli Tıp Olsun

yer alan
AKP, böyle
bir yasa
hazırlığı ye-
rine, yaptı-
ğı ilk de-
ğişiklik, İhti-

AKP İktidarının Adli Tıp Kurumu'na yönelik operasyonu, her alanda olduğu gibi bu konuda da “kendi Adli Tıpı”nı yaratma atamaları, İTO, Baro ve Adli Tıp Uzmanları Derneği tarafından gözler önüne serildi.

İstanbul Tabip Odası (İTO) Başkanı Gencay Gürsoy, İstanbul Barosu İkinci Başkanı Cafer Kaya, Adli Tıp Uzmanları Derneği Başkanı Ümit Biçer, İTO Genel Sekreteri Şebnem Korur Fincancı düzenledikleri basın toplantısı ile, AKP iktidarının Adli Tıp Kurumu'na (ATK) bilimsellik ile ilgisi olmayan kişileri atadığını, kendi ihtiyaçlarına göre kadrolaştığını açıkladılar.

AKP, En Büyük Kadrolaşmayı Yapan, Bilime En Düşman İktidar Ünvanına Sahip

Adli Tıp Uzmanları Derneği Başkanı Ümit Biçer, ATK'nın önemine değindiği konuşmasında, ölüm nedenlerinin tespitinden bilirkişilik gerektiren birçok davaya kadar Adli Tıp Kurumu'nun düzenlediği raporların mahkemeler tarafından esas alındığını dile getirdi. Bu nedenle bilimsel yetkinlikte kişilerin olması ve siyasi partilerin atamalarına bağlı değil, özerk olması gerektiğinin altını çizdi.

Oysa, Biçer'in de dile getirdiği gibi, gerçek hiçbir zaman böyle olmadı. Her iktidar kendine göre atamalar yaptı. Ancak yine açıklamada verilen örneklerle kanıtlanıyor ki, bu konuda AKP iktidarı kendinden öncekileri katlamış durumda. AKP, yapılan açıklamada belirtildiği gibi, Adli Tıp'a en büyük darbeyi vuran iktidar olma ünvanına şimdiden kavuştu. Seçim vaatleri arasında **bilimsel ve özerk bir Adli Tıp Kurumu**

nas Kurulu üye sayısını ikiye katlayarak 62'ye çıkarmak oldu. Kadrolaşma için böylesine kendine pervasızca alan açan AKP iktidarı, bu kurulda görev yapan 47 üyeden 20'sinin son bir yılda atamasını yaptı. Dernek üyesi uzmanlara karşı ise, tüm örgütlü kesimlere olduğu gibi düşman, kimilerini sürgün etti bile, Şebnem Korur Fincancı'nın ifadeleri ile, “kurum üyelerinin 3'te 2'si değiştirildi, ya da istifaya zorlandı.”

Her Şey AKP'nin Çıkarları İçin

Adli Tıp Kurumu'na yapılan pervasız müdahale, AKP iktidarının bilime, gerçeğe bakışını da anlatıyor. Ne gerek var bilime, ne gerek var gerçeklerin bu bilimsellikte ortaya çıkarılmasına. AKP'nin isteği olan raporlar hazırlıyor mu, sorun bu. Peki AKP ne ister ATK'dan?

“Yargıya güvenmiyoruz” sözlerini hatırlayın. Söylenenin Türkçesi, “biz kendi yargı sistemimizi yaratana kadar dokunulmazlığımızı kaldırmayız” şeklindeydi. Adli Tıp da adalet mekanizmasının çok önemli bir parçası. AKP, kendi yargı mekanizmasını yaratıyor.

AKP iktidarının suçlarını örtbas edecek, ola ki mahkemelere çıkmak zorunda kalırsa aklanmalarını sağlayacak bir adli tıpa ihtiyaçları var. Anti-komünist, devrimcilerin davalarına, işkenceciler hakkında açtıkları davalara, AKP kafasıyla bakacak bir Adli Tıp'a ihtiyaçları var. **Ölüm orucu gazilerinin** teker teker tutuklanmasını sağlayan “sağlam” raporlarını işte böyle bir Adli Tıp veriyor. Bilim mi, ahlak mı? Din tüccarları için hiçbir anlamı yoktur bunların.

Ankara Barosu'nun Hukuk ve Ahlak Anlayışı

Ankara Barosu tarafından dört gün boyunca düzenlenen “**Hukuk Kurultayı**”ndaki Cemil Çiçek ve Sami Türk’ün protesto edilmesine ilişkin haberimizi, geçtiğimiz haftaki sayımızda okudunuz. Katliamcılığı tartışmasız ve tüm dünyaca bilinen Sami Türk, onurlu hukukçular ve TAYAD’lılar tarafından konuşturulmamış, bildiriler dağıtılarak, pankart açılarak protesto edilmişti. Türk ve Çiçek’i o kürsüye taşıyanların sorumlulukları da tartışılmalıdır.

Ankara Barosu Hangi Hukuku Savunuyor?

Kurultayı düzenleyen Ankara Barosu’nun burjuva hukuku anlamında dahi hukuk anlayışı sorgulanmaya muhtaçtır.

“**Hukuk Devleti ve Direnme Hakkı**” konusunda Sami Türk’ü konuşturmak hangi hukuk anlayışının ürünüdür? Hukuk devletiyle adı yanyana en son anılacak kişiler listesinde, Türk’ün adı Susurlukçular’la birlikte anılır. Hücrelere karşı direnme hakkını kullanan tutsaklara cevabının ne olduğunu ise tüm dünya bilmektedir.

Sami Türk, TAYAD’lıların protestoları karşısında, bütün katliamcılarının kültürünü net olarak ortaya koydu. TAYAD’lıları susturmaya çalışan, hakaret eden Sami Türk, tüm Susurlukçular, katliamcılar gibi düşünceye düşmandır, korkar düşünceden. Farklı düşünceye tahammülü yoktur. 19 Aralık öncesi ve sonrası günlerde bunu defalarca göstermiştir. F Tiplerini dile getiren, eleştiren kim olursa olsun ya soruşturma açmış, tutuklatmış ya da tehdit etmiştir. Bakanlığı döneminde en büyük suç F tipleri konusunda Sami Türk gibi düşünmemektir.

“Şunları susturun, yoksa kalker giderim” diyen Sami Türk’ün saldırganlığı suçluluğundandır. Tüm suçlular despottur, zorbalıkla, tehditle sonuç almak isterler.

Ankara Barosu da kuşkusuz bunları bilir.

O zaman Türk’ün böyle bir konuda söz söyleyebilecek en son kişi olmasına karşın, oturum yöneticiliğini vermek, en hafif deyimle **sorum-suzluk ve aymazlıktır**. 107 insanın yakınları ile **alay etmektir**.

Katliamcılık, hukukun, direnme hakkının ayaklar altına alınması konusunda konuşturulsa, anlaşılabilir. Doktorasını yaptığı kapitalizmin hırsızlık hukuku (ticaret hukuku) konusunda konuşturulsa, yine anlaşılabilir.

Ankara Barosu da aymazlığının, nasıl bir kültürü kürsüye taşıdığının çok iyi farkındadır. Bu nedenle, Baro yetkilileri, Türk’ün konuşturulmasını protesto eden namuslu hukukçulara, “**sizi dinlemek istemiyoruz**” diye müdahale etmiş, susturmak istemiştir.

Peki kimi dinler bu ülkenin ikinci büyük barosu? Katilleri mi? Direnme hakkını katliam yaparak yoketmek isteyenleri mi dinler? Yoksa, tecriti sürdüren, Sami Türk’ün katliamının Ecevit hükümetinin en olumlu icraatı olduğunu açıkça ilan eden Cemil Çiçek’i mi dinler?

Ankara Barosu, katliamcılarının kürsüsü müdür? Hukuk kisvesi altında katliamcılık mı savunulmaktadır. Bir katliamcının düşüncelerinin taşıyıcılığını yapmanın başka bir anlamı varsa, Ankara Barosu bunu açıklamalıdır.

Sami Türk’ün bakanlığı dönemindeki bütün suçlarını bir kenara bıraksak dahi, F tiplerini eleştiren İstanbul Barosu’nu nasıl tehdit ettiği, soruşturmaları dayattığı, devlet avukatlığını kurumlaştırmaya çalıştığı unutulmuş olamaz. Bu yanı sıra Ankara Barosu kendi meslektaşlarına karşı dahi saygısızca davranmış, avukatlık kurumunu güdükleştirmek isteyen, ‘**üçlü protokol**’ ile hapisanelerde avukatlara onursuz aramalar dayatan Türk’ü meşrulaştırmaya çalışmıştır.

Bunda başarılı olamaması ise, Sami Türk gibi katillerle çıkar ilişkileri olmayan, bakanların, iktidarların gözüne girme sıkıntısı olmayan hukukçuların ve TAYAD’lıların tavrı sayesinde.

Katliamcılarının Konuştuğu Kurultayda

F Tipleri ve Tecrit Yoktu

Sermayenin üniversitesi Bilkent Üniversite-si’nin himayesinde düzenlenen kurultaydan, hukuk adına elbette ki “aydınlık” düşüncelerin üre-

tilmesi beklenemez, ancak en genel anlamda hukukun kapsamı dahi yoktur kurultayda. Bir ihmal değil, bir tercihin sonucudur bu durum.

Hukuk; yargılama, ceza ve infazı içerir.

Hapishaneler, her ülkede baroların ister hak ve özgürlükler açısından, isterse "infaz" açısından en yakın ilgisinde olması gereken kurumlardır. Halktan yana bir hukuktan söz etmiyoruz, burjuva hukukunda bile böyledir.

Bugün, infaz kurumları olan hapishanelerde binlerce tutsak tecrit altında, 107 tabut çıktı, yüzlerce insanın geçmişi yok edildi. Bunlar Ankara Barosu'nu ilgilendirmiyor.

Günlerce, saatlerce süren konuşmalarda, protestoların dışında, konuşmacılardan bir tek kişi değişiyor bu soruna. "İnsan Hakları Bağlamında Düşünce Özgürlüğü" başlıklı oturumda konuşan **Av. Fikret İlkiz**. Sansüre değinen İlkiz, 14 Aralık 2000 tarihinde İstanbul ve Ankara'daki F tiplerini protesto eylemlerinin ardından İstanbul DGM'nin aldığı sansür kararını hatırlattı.

Söz konusu karar resmi olarak kalktı. Ancak fiili olarak çok daha katı şekilde sürdürülüyor. Hem de sadece burjuva basın sürdürmüyor bu sansürü. Ankara Barosu gibi, demokratik kitle örgütlerinden, reformist sola hatta bir dönem direniş içinde yer almış sola kadar geniş bir kesim tarafından sürdürülüyor.

Ankara Barosu'nun hukuku tartışıp, infaz kurumlarındaki en önemli sorunu baş gündem yapmaması, bu sansürün sonucudur. Sansürün neden katliam ve tecrit işkencesinin ortaklığı olduğunu bu sayfalarda geniş şekilde ele aldık.

Tüm hukukçular en başta baronun bu suç ortaklığını sorgulamalıdır. Ankara Barosu'na kayıtlı bütün hukukçular, bir katliamcının hangi anlayışın, hangi kültürün ve "direnme hakkı"na nasıl bir sakat bakış açısının ürünü olarak konuşturulduğunu, baro yönetimine sormalıdır.

Daha Çok İnsan Hücrelere Atılarak Tecrit Ediliyor!

Aralık 2003 Hapishaneler Raporu'nu açıklayan TAYAD, hapishanelerde ihlallerin sürdüğünü, en önemli sorunun tecrit olduğunu belirtti.

TAYAD'lı Aileler, Aralık 2003 Hapishanelerde Hak İhlalleri Raporu'nu, düzenledikleri basın toplantısı ile açıkladılar.

Tecrit sorunundan, tedavilerin yaptırılmamasına, işkence uygulamalarından, keyfi dayatmalara, haberleşme engellemelerinden görüş engellemelerine kadar yaşanan çeşitli sorunların somut olarak anlatıldığı raporu kamuoyuna duyuran TAYAD'lılar, AKP iktidarının, 19-22 Aralık katliamının 3. Yılında F tiplerinin kapısını bir kez daha açtığını dile getirdiler.

Yeni Sevklerle Tecrit Yayılıyor

F tiplerine yeni tutukluların sevklerinin sürdüğünü dile getiren TAYAD'lı Aileler, "üç yıl boyunca F tiplerine sevk edilmeyen PKK davasından yargılanan tutuklu ve hükümlüler, yapılan operasyonlarla peyderpey çeşitli illerdeki F ve D Tipi hapishanelere götürülüyorlar." dedi.

Tutuklu yakınları ve avukatları tarafından yapılan açıklamalarda sevk edilen tutuklu ve hükümlülerin eşyalarının gasp edildiğinin, götürüldükleri yerlerde avukat ve aile ziyaretlerine izin verilmediğinin açıklandığı belirtilen raporda, sevkler 7 Ocak tarihi itibarıyla şöyle sıralandı:

"Yeni yapılan Kocaeli 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'ne Bursa, Eskişehir ve Bartın Özel Tip hapishanelerinden 90, Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'ne 93 tutuklu ve hükümlü sevk edilirken, Diyarbakır D Tipi Hapishanesi'ne sevkler halen sürüyor. Son olarak Konya Hapishanesi'ne düzenlenen operasyonda 24 tutuklu ve hükümlü sevk edilirken geri kalan 45 tutuklu ve hükümlüde 'durumlarına göre' ayrıştırılarak hücrelere atıldı."

Tecritin bir devlet politikası olarak, herkese dayatılarak tüm halka gözdağı verilmek istendiğini söyleyen TAYAD'lılar, diğer yandan tecriti daha da katmerli bir işkenceye dönüştürmek için Tek Tip Elbise ve zorla çalıştırma için iktidarın girişimlerinin yoğunlaştığını belirttiler.

Hapishanelerde en büyük işkence ve zulmün tecrit olduğunu vurgulayan TAYAD'lı Aileler, buna karşın tecrite karşı mücadeledenin de yaygınlaşarak sürdüğünün altını çizerek, "F tipi hapishanelerde 3 yıldır süren Ölüm Orucu direnişi devam ediyor" dediler.

İmralı'da tecrit altında tutulan Abdullah Öcalan'ın avukatlarıyla 4 hafta boyunca keyfi şekilde görüştürülmediğine de yer verilen raporda, sağlık sorunları ve tedavilerin engellenmesi, haberleşme iletişim ve yayın alımı önündeki engeller, dayak, işkence ve baskılar, tutuklular ve aileler üzerindeki baskılar, savunma hakkının engellenmesi, diğer hak gaspları ve keyfi uygulamalardan örneklerle, hapishanelerin sadece bir aylık tablosu gözler önüne serildi.

Almanya Demokrasisinin Aynası Santa Fu Hapishanesi

TECRİT, İŞKENCE, SÜRGÜN

Santa Fu Hapishanesi, Almanya'nın Hamburg kentinde, Türkiyeliler dahil yabancı tutsakların da bulunduğu bir hapishane. Santa Fu bir süredir Almanya'nın gündeminde. Alman basını hapishane- de yaşananlar konusunda tam bir saflaşma içinde. Sağcı Hristiyan Demokratlar Birliği (CDU)'nden **Adalet Senatörü Roger Kusch** gerçeği yansıtmayan açıklamalarla durumu kurtarmaya ve gerici tabanına yönelik seçim yatırımı yapmaya çalışırken, Alman kamuoyundan yoğun eleştiriler yükseliyor.

Hak Gasplarını Protestoya, Avrupa Demokrasisinin Cevabı Sürgün ve İşkence Oldu

İlhan Yelkuvan, Hakan Özdemir ve Halil Şener isimli tutsaklar, tecriti, hak gasplarını, işkenceyi ve sürgünü protesto için 18 Aralık 2003'den beri açlık grevindeler.

Peki Santa Fu'da neler yaşanmıştı?

18 Aralık öncesinden başlayarak, hapishane idaresi tutsakların telefon süresini ayda 12 saate indirdi ve görüşmeleri 100 euro ile sınırladı. Aramalarının yoğunluğunun Almanya dışında olması düşünüldüğünde, bu durum, özellikle yabancı tutsaklar için haberleşme hakkının önemli oranda gasbıydı. Ama bununla sınırlı değildi. Tutuklunun, zaten dinlenen telefon görüşmesini yapacağı 20 numaranın önceden idareye bildirilmesi istendi. İdare bunları kontrol edecek ve "arayıp arayamayacağını" belirleyecekti.

Emperyalist demokrasi telefon hakkı vermişti, ama kiminle konuşacağını da ben belirleyeceğim diyordu. Peki neye göre yapacaktı bu belirlemeyi?

Bir tutuklu kimlerle konuşabilir, kimlerle konuşamazdı? Elbette hedef devrimci, sosyalist düşünceydi. Daha birkaç yıl önce başka bir hapishane- de örneği yaşanmıştı. Cephe davasından tutuklu bir devrimci, dil bilmemesine rağmen "onları da düşüncelerininle etkilersin" denilerek Türkiyeli tutsakların bulunduğu hücre yerine Alman tutukluların hücrelerine konulmuştu.

Telefon örneğiyle başlayıp, tutsakların varolan haklarına ve temsilciliğini İlhan Yelku-

van'ın yaptığı örgütlülüklerine yönelik saldırıya sessiz kalınmadı.

Tutsaklar demokratik tepkilerini dile getirmeye başladılar. Dışarıda da bildiriler dağıtıldı, tutsak yakınları açıklamalar yaptılar. İdare geri adım atmadığı gibi, yeni gaspları gündeme getirdi. Tutsaklar, tecriti yoğunlaştıracak yeni yaptırımlar bekliyorlardı ve bunu açıklamalarında, yazdıkları mektuplarda dile getirdiler, uyardılar.

Beklenen oldu, aralık ortasında, **hücre kapılarını bir saat erken kapatıp ziyaret zamanını kısıtlama** başlatıldı. Bu uygulamayla birlikte Santa Fu'da 14-18 Aralık günleri arasında protestolar yaşandı. İlhan Yelkuvan birkaç arkadaşıyla birlikte 19-22 Aralık'ta "Üluslararası Tecrite Karşı Mücadele Platformu"nun çağrısı üzerine açlık grevi yapacağını duyurdu. 18 Aralık 2003 günü, Yelkuvan ve 5 tutsak çınl çıplak soyulup dövülerek Holstenglacis Tutukevi'ne sürgün edildiler.

Avrupa Tecriti Böyle Uyguluyor

F tipleri tartışılırken, bilmeyerek veya bilip çaptarak, kimileri sık sık "**Avrupa hapishanelerindeki uygulamaları**" örnek verir. Bakın bir Avrupa hapishanesinde tecrit nasıl uygulanıyor.

Sürgünlerin ardından, İlhan Yelkuvan, Hakan Özdemir ve Halil Şener isimli tutsaklar açlık grevine başladılar. Tecritin kaldırılması ve Santa Fu'ya geri dönmek talepleri. Ancak tecritle birlikte tüm hakları gasp edilmişti. Ne ailelerine, ne avukatlarına haklarında hiçbir bilgi verilmedi. Koyu bir tecrit uygulanıyor, aileler hapishane kapılarında haber almak için çaresiz bekliyorlardı.

Sık sık hak gaspları ile gündeme gelen Santa Fu'da da, 18 Aralık'dan itibaren tüm tutsakların hücre kapıları, günün 23 saati kapalı tutulmaya başlandı. "Sosyal alanlar" uygulamalarının ana- vatanında, bu haklar da istenildiğinde anında yokediliyordu.

İdarenin Provokasyonu Ve Seçim Yatırımı Yapan Bir Senatör

Santa Fu idaresinin sürgünlere, koyulaştırılmış tecrite ve işkenceye gerekçesi hazır. Yapılan açıklama, "**6 Türkiyeli tutsak 18 Aralık öncesi diğer tutsakları isyana teşvik etmişti!**" Benzeri bir açıklamayı, **Adalet Senatörü Roger Kusch** da yaptı ve "**ayaklanma oldu. Tutuklular gardiyanların tehdit etti**" dedi.

İlhan Yelkuvan

Yalanların propagandasını yapan basın da vardı. Bild Gazetesi, “**hele şükür Santa Fu daha güvenli oluyor**” yorumuyla verdi haberi.

Tıpkı 19 Aralık sonrası Türkiye basını gibi! “Güvenlik”, tecritin koyulaştırılması, sürgün, işkence demekti. Türkiye’de bu “güvenlik” katliamla sağlanmıştı. Gerçekte “güvenlik” dedikleri, hiçbir şeye itiraz etmeyen, düşünmeyen, birlikte hareket etmeyen tutsaklar demekti.

“**Demokrasi, örgütlü toplum, insan hakları**” nutukları atanlar bunlar değil miydi? Bir grup tutsağın meşru örgütlenmesine, en insani haklarına bile tahammül edememişlerdi.

Temsilci İlhan Yelkuvan avukatları aracılığıyla yaptığı açıklamada, yalanları ortaya serdi ve tehdit, isyan açıklamalarını şöyle cevapladı:

“12-14-16 Aralık günlerinde tutuklu temsilcilerinden habersiz birkaç tutuklu gürültü yaparak, tencereleri parmaklıklara vurarak bir eylem gerçekleştirdi. Bunun üzerine birkaç gardiyan ‘hayatımız tehdit altında’ diye 10 gün işe gelmedi. Oysa bu bir provokasyondur. Amaç ayaklanma var gibi gösterip ziyaret, telefonlaşma ve hücre kapıla-

nının açık kalma süresini kısıtlamaya gerekçe uydurmaktır. Bu CDU için seçim yatırımı oldu.”

Türkiye hapishanelerinde hak gasplarına, saldırılara hatta katliamlara nasıl gerekçeler uydurulduğu çok iyi bilinir. Eğitimcileri, işte bu emperyalist politikadır. F tiplerinin yapılmasını, tecrit uygulanmasını isteyen de Avrupa emperyalistlerinden başkası değildir. Oligarşinin F tiplerini inşaa ederken, tecrit politikalarını belirlerken, en büyük tecrübe kaynağının Almanya olması boşuna değildir.

Almanya bu konunun uzmanıdır. Bilim adamı kılıklı işkencecilerini seferber edip, nasıl olur da beyinlerdeki düşünceleri değiştiririz diye düşünüp, tecrit işkencesini geliştirmek, Almanya’nın politikasıdır.

İlhan Yelkuvan, Hakan Özdemir ve Halil Şener açlık grevlerinin 19. gününde yeniden Santa Fu’ya döndüler. Ancak hala **açlık grevindeler**. Çünkü, tüm tutsaklarla birlikte, **günde sadece bir saat kapıları açılan koyu bir tecrit altındalar**. Başta Hamburg TAYAD-Komite olmak üzere çeşitli kurumlar yaşananları protesto eden açıklamalar yaptılar, suç duyurusunda bulundular.

TAYAD Komite Erdoğan’ı Berlin’de Protesto Etti Katiller Her Yerde Sesimizi Duyacak

Kendini Avrupa’ya ispatlamak, ülkemizin değerlerini Alman tekellerine pazarlamak için görüşmelerde bulunmak üzere Almanya’ya giden Tayyip Erdoğan, 9 Ocak günü Berlin’de protesto edildi.

Türkiyeliler’in yoğun yaşadığı Kreuzberg semtinde TÜSİAD Bürosu’ndan çıkışta, TAYAD Komite üyeleri, “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz” pankartı açarak, sloganlarla protesto eylemine başladılar. Tayyip Erdoğan, slogan sesleri üzerine korumaları tarafından başka bir yöne yönlendirilirken, şaşkınlığı gözlerden kaçmadı.

Oğlunun düşününden, evinin önüne kadar her yerde onların sesini duyuyordu. İşte yine sansürlemekle üzerini örtemediği direnişin sloganları atılıyordu.

TAYAD Komite’nin demokratik protesto hakkına, sokakta yoğun olarak bulunan kasklı Alman polisi vahşice saldırdı.

“Kahramanlar Ölmez, Halk Yenilmez”, “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz”, “Katil ABD İşbirlikçi AKP” ve “Tecrite ve Sansüre Son” sloganları atılırken, TAYAD Komite üyeleri kanlar içinde bırakılana kadar dövüldüler. Alman poli-

si, Avrupa demokrasisini faşist Erdoğan’ın gösterimine sunuyordu. O da hem kendini ispatlıyor, hem de F tiplerinin asıl sahibi olduklarını da gösteriyorlardı.

Yaklaşık 10 dakika süren eylemin ardından TAYAD Komite üyeleri elleri arkadan kelepçelenip ring araçlarına sürüklenerek bindirildi ve Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldüler.

Asimilasyona devam!

14 Ocak tarihli Milliyet'te Melih Aşık'ın köşesinde bir "rekor"dan söz ediliyordu. Melih Aşık'ın olumlayarak, överek yansıttığı bu rekor şuydu:

"Siirt'te rekor; inanılması zor ama doğru... Siirt'te... Memleketin en fakir köşelerinden birinde eğitimde bir Türkiye rekoru kırılmış.

Okul öncesi eğitim Türkiye ortalamasının dört kat üzerine çıkartılmış.

Siirt'te bugün her 100 çocuktan 63'ü yuvaya gidiyor. Okul öncesi eğitimde Türkiye ortalaması yüzde 15... Siirt'in dörtte biri..."

Buraya kadar aktardığımız uygulamada bir terslik, yanlışlık, çarpıklık yok. Hatta Melih Aşık gibi, bu övülecek bir başarı olarak da görülebilir; öyle ya, çocuklarımız eğitimsiz kalmıyor.

Ama işin özünde bir nokta var ki...

Bu uygulamayı yapan Vali Nuri Okutan anlatmaya devam ediyor:

"3 yıl önce Siirt'e atandığımda bu oran yüzde 4 idi. Bugün okul öncesi çağda bulunan yani 5 - 6 yaşlarındaki 18 bin çocuğun yaklaşık 12 bini okula gidiyor..."

Okul öncesi eğitimin en önemli yanı Kürtçe ve Arapça'dan başka dil bilmeyen birçok çocuğun okula başlamadan önce Türkçe öğreniyor olması..."

İşte bütün mesele burada.

Türkiye'nin doğusunda yani daha tam olarak söylersek, Kürdistan coğrafyasında olup da Türkiye sınırları içinde kalan bölgede,

eğitim gerçek anlamı, muhtevasıyla değil, asimilasyon amacıyla ele alınmıştır. İsmet İnönü'nün bölgedeki "eğitim ataşından", yıllardır Yatılı Bölge İlköğretim Okulları'nın ağırlıklı olarak Kürt topraklarına kurulması da aynı şeyi -asimilasyonu- hedeflemekteydi.

Vali Nuri Okutan'ın zihniyeti de buna göre şekillenmiştir. Onun için 18 bin çocuğun 12 binini eğitime çekmenin, **"okul öncesi eğitimin en önemli yanı"**, çocuklarımızı cahillikten kurtarmak, meslek sahibi olmaları için bir başlangıç yapmak vb. değil; onlara **Türkçe** öğretmek; başka deyişle **ana dillerini unutturmak**tır.

O çocuklar, ana dillerini kullanmakta, geliştirmekte ısrar edip mühendis, doktor da olsalar, vali onda bir **"başarı"** görmeyecek. Ben neyi eksik bıraktım da onların Kürtlüğünü, Araplığını yokedemedim diye hayıflanacak.

Yok televizyonda şu kadar saat farklı dillerde yayın izni verilmiş, yok dersane açıp anadilinde eğitim görülebilecekmış; asimilasyonun **ekonomik, siyasi, kültürel zorla** sürdürüldüğü koşullarda bunlar ne ifade eder?

Hakim ulus dışındaki tüm uluslara, azınlıklara asimilasyonu dayatan hiçbir rejim, demokratikleşmiş olamaz!

Sayı 94

23

18 Ocak
2004

Polis Tacizi!

Mersin Tutuklu Aileleri Bülteni Temsilcisi Sevtap Türkmen, haklar ve özgürlükler mücadelesi yürütenlerin binbir türlüüne maruz kaldığı saldırılardan biriyle karşı karşıya.

Bir süredir onun telefonuna "karanlık" güçler dadandı; sık sık arayarak tehdit ve tacizlerini sürdürüyorlar. Türkmen, 26 Aralık'ta bu konuda suç duyurusunda bulundu. Ama "bağımsız yargı" polis hakkındaki suç duyurusunu soruşturmadı.

Tehdit ve tacizlerin devam etmesi üzerine Mersin TAYAD'lı Aileler adına yapılan açıklamada, bu tür saldırılardan yılmayacakları, takipçisi olacakları vurgulanarak, telefon edenlerin numaraları ve tespit edilebilenlerin adları kamuoyuna açıklandı. Herkes tanısin bu tacizcileri. Onları arayıp bulamayan, bulup soruşturmayan yargı da okusun:

Numaralar ve sahipleri:

05369385649 Mustafa Sırma

05352231551 Halil Köse

05352701594 Nasuh Önem

05367782611 ve 05353107242 Sahipleri Bilinmiyor

Grup Munzur'dan "Ceza"ya Protesto

Grup Munzur üyelerine ve Sevinç Eratalay'a 3. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde, sahnede söyledikleri şarkılar ve konuşmaları nedeniyle Tunceli Asliye Ceza Mahkemesi tarafından 6 ay hapis cezası verilmesi, grup üyeleri tarafından protesto edildi.

12 Ocak'ta İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan Grup Munzur'dan Doğan Güngör, "festivalde F tiplerinde uygulanan tecritten ve buna karşı sürdürülen ölüm oruçlarından bahsettiklerini ve F tiplerinin Türkiye'deki muhalif kesimi susturmak amaçlı yapıldığını" tekrar vurgulayarak, şarkılarını söylemeye devam edeceklerini belirtti.

Açıklamaya, aynı nedenle ceza verilen Sevinç Eratalay ve çeşitli aydın, sanatçı ve kurumlar da katıldı.

Türkiye-İran-Suriye ittifakının harcı: Kürt düşmanlığı!

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın ziyareti- ni, burjuva medya bir yandan *"Suriye'yi nasıl di- ze getirdik"* havasında karşılarken, bir yandan da uluslararası diplomasinin hamasetiyle Suriye'yle Türkiye arasındaki tarihsel bağlardan, ittifaklar- dan, "kardeşlik"ten sözettiler.

Evet, Suriye ile Türkiye arasında tarihsel bir it- tifaktan söz edilebilir; ama bu sadece tek bir nok- taya odaklanmış bir ittifaktır: Kürt halkının parça- lanmışlığını, ulusal haklarının gasbedilmesini sür- dürmek ittifakıdır. Bu ittifak, Türkiye ve Suriye ile de sınırlı olmayıp, İran ve işgalden önceki Irak'ı da kapsamaktadır.

Daha ilginç olan, bu dört ülkedeki yönetimler, bu dört ülkenin emperyalizmle ilişkileri onyıllar boyunca bir çok değişiklik geçirmiş, ama Kürt halkına karşı olan ittifakları hemen hemen hiç de- ğişmemiştir.

Ne Suriye'deki radikal Arap milliyetçiliğinin bölgedeki halk kurtuluş hareketlerini destekledik- leri zaman, ne Irak'ın anti-Amerikan bir tutum içinde olduğu zaman, ne de İran'da anti-Ameri- kan devrim yıllarında, içte Kürt halkına karşı bas- kı ve asimilasyona dayanan politikaları ve bu dört ülkenin Kürt halkına karşı asli ittifakları de- ğişmemiştir.

Bu ülkelerdeki burjuva, küçük-burjuva iktidar- lar, tarihsel olarak "ilerici" bir rol oynadıkları dö- nemlerde bile, farklı milliyet ve inançlardan halk- ları birleştirmeyi düşünmemiş; tersine bu farklı- lıkları kendi iktidarlarını güçlendirmek için **kul- lanmaya** devam etmişlerdir.

Halkların kardeşliğinin dışında bir kardeşlikleri yoktur

Ortadoğu'nun sınırları esas olarak I. Paylaşım Savaşı sonrasında çizilmiştir; emperyalizmin o za- manki çıkarları ve manevraları sonucunda Kürtle- rin yaşadığı topraklar dört parçaya (Türkiye, İran, Irak ve Suriye Kürdistanı) ayrılmış ve bu dayatma Kürt halkının dört devletin sınırları içinde varlığını sürdürmesini beraberinde getirmiştir.

Kürdistan'ın parçalanmışlığını ve Kürt halkına karşı baskı ve asimilasyon politikalarını sürdür- mekte ittifak halinde olan bu dört ülkenin arasın- daki ilişkiler üzerine burjuva medyada yazılıp çizil- lenlerin, burjuva politikacıların açıklamalarının neredeyse tümü yalandır. Hele aralarında bir "kar-

deşlik, dostluk" iliş- kisinden söz etmek hiç mümkün de ğil- dir. Egemen sınıfla- rın iktidar oldukları ülkeler arasındaki 'kardeşlik' veya

'düşmanlık', emperyalistlerle ilişkilerine bağlıdır.

Yeni-sömürgelerin kimlerle müttefik olacağı, kimleri düşman sayacağını belirleyen emperya- lizmdir. Dolayısıyla, Türkiye'nin ABD tarafından yeni-sömürgeleştirilmesinden bugüne söz konusu ülkelerle hiçbir dostluk, kardeşlik ilişkisi olmamış- tır.

Bulgaristan'daki Türklere, Irak'taki Türkmen- lere yönelik baskılara karşı büyük "duyarlılık" gösteren ve "soydaşlarımızı" korumak için ayağa kalkan Türkiye oligarşisinin Irak'daki, İran'daki, Suriye'deki Kürtlere yapılan baskılar karşısında hiçbir duyarlılığına rastlanmamıştır.

Eğer bu ülke, temel olarak **Türk ve Kürt halk- larından** oluşuyorsa -ki öyledir- o zaman niye sı- nırlarımız dışındaki **Türk soydaşlarımıza** sahip çı- kılıyor da **Kürt soydaşlarımıza** sahip çıkılmıyor? Bu sorunun cevabı, oligarşinin Kürt halkına karşı sürdürdüğü inkar ve imha politikasıdır. Aynı poli- tika, İran'ın, Irak'ın ve Suriye'nin de politikasıdır.

Türkiye'nin komşularıyla "kardeşliği"nden örnekler

Beşar Esad'ın ziyaretinde "Türkiye-Suriye kar- deşliği" demagogileri yapanlara bir kaç tarihsel gerçeği hatırlatalım:

Türkiye, Amerika'nın yeni-sömürgesi olması- la birlikte, ABD adına Ortadoğu'da çeşitli roller üstlenmeye başlamıştır. Bunun ilklerinden biri Bağdat Pakti'nin kurulmasıdır.

Bağdat Pakti, 1955'te İran, Irak, Türkiye, Pa- kistan ve İngiltere ile ABD'nin katılımıyla kuruldu. ABD'nin bu paktla amaçladığı, SSCB'ye karşı Or- tadoğu'yu denetim altına almaktı. Ancak, İran, Irak, Türkiye, bu ittifakı **Kürt halkına karşı ittifa- ka** dönüştürdüler.

Suriye bu pakta girmek istemedi. Pakta girme- ye yanaşmayan Suriye'nin büyükelçisine zamanın başbakanı Adnan Menderes *"bu kafada giderse- niz fena olacak... Efendilerine söyle, iki tümenle Suriye'ye girer altını üstüne getiririm..."* diyordu.

Bağdat Pakti'na girmeyen ülkelerden biri de Mısır'dı. Bu nedenle o dönemde ABD ve İsrail, Mı- sır'a karşı çeşitli askeri ve ekonomik müdahale- lerde bulundular. Türkiye Dışişleri Bakanı Fatih Rüştü Zorlu, bu gelişmeyi şöyle yorumladı: *"Bağ- dat Pakti'na katılmış olsalardı bugünkü durum başlarına gelmezdi."* Abdullah Gül'ün işgalden

önce Irak yönetimine, işgalden sonra İran ve Suriye yönetimine söyledikleriyle ne kadar aynı değil mi?

Oligarşinin, ABD'nin kışkırtması ve desteğiyle Suriye'ye karşı düşmanlıkları bu kadarla sınırlı değil tabii. 1957 yazında emperyalizm Suriye'nin "uluslararası komünizm" in denetimine girdiğini ilan edince, Türkiye oligarşisi efendisine yaranmak isteyen bir uşak olarak Suriye sınırına asker yığdı. Benzer bir tehdit bilindiği gibi Abdullah Öcalan'ın Suriye'den çıkarılması amacıyla da tekrarlandı. Yine Suriye, Kürt hareketine yardım etmemesi için, defalarca Fırat'ın suyunun kesilmesiyle tehdit edilmiştir.

1958 yazında Bağdat Paketi üyesi Irak'ta işbirlikçi Kral Faysal rejimi devrildiğinde de, 1979'da İran'da Şah diktatörlüğü devrildiğinde de, Türkiye oligarşisi, emperyalizmin emrine amade olarak müdahale hazırlıkları yapmaya başlıyordu.

Oligarşinin "komşularına" karşı bu kadar saldırgan davranmasını belirleyen iki etken olmuştur hep; birincisi, işbirlikçiliği, ikincisi Kürt sorununda imha ve asimilasyon politikalarına aykırı bir gelişme ihtimalini önlemek.

İşgalciyi ve işbirlikçilerini tercih, halkların tercihi olamaz!

Bu ülkeler, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı ittifak halindeyken de, Kürt milliyetçi örgütleri birbirlerine karşı kullanmaktan geri durmamışlardır. Dört parçadaki en güçlü Kürt milliyetçi örgütler olan KDP, KYB ve PKK, bu ülkeler tarafından zaman zaman desteklenmiş, himaye edilmiş ve diğerlerine karşı bir koz olarak kullanılmıştır. Türkiye KDP'yi, İran KYB'yi, Suriye PKK'yı zaman zaman desteklemişler, Kürt milliyetçiliği de bu ilişkideki açmazı görmemekte ısrar etmiştir.

Oysa bu ülkeler "kendilerine güvenilemeyeceğini" defalarca ve defalarca kanıtlamış, bir dönem desteklediklerini, bir süre sonra sırtlarından vurmakta hiç tereddüt etmemişlerdir. Bunun örneklerini burada sıralamaya sayfalar yetmez. Onun yerine tek bir örneği, bu üç ülkenin Kürt halkına karşı ittifak ve işbirliğinin çok çıplak hale geldiği 1980'lerin sonunu hatırlatmakla yetinelim:

1980'li yıllar boyunca İran ve Irak arasında süren savaş, bölgedeki Kürt milliyetçi hareketler açısından son derece elverişli bir boşluk ortamı yaratmıştı. Ne var ki, KDP ve KYB bu savaşı, kendi bağımsızlıkları için değerlendirmek yerine, yine savaşan işgalci ülkelerden biriyle ittifak yaparak pragmatik hesaplarını sürdürdüler. Peki sonra ne oldu? Sonra, İran ve Irak, aralarındaki savaşı bitirince ilk işleri, Kürtlere karşı saldırıya geçmek oldu.

Irak'ı zayıf düşürmek için savaş boyunca Irak'taki Kürt hareketini destekleyen İran, savaşın bitişiyle birlikte bu politikasına son vererek Irak'ın Kürt hareketlerine saldırısına karşı çıkmayacağını belli etti. Irak beklemeden saldırıya geçti. Bombalar, kimyasal silahlar altında katledilen Kürt halkının bir bölümü, Türkiye tarafına sığındı. Türkiye oligarşisi ise, onları bölgede yaşayan Kürtlerden tecrit ederek, silahsızlandırarak, toplama kamplarına kapattı.

İran göz yumuyor, Irak saldırıyor, Türkiye kamplara topluyor... İşbirliği ve işbölümü hep böyle sürüp gitmiştir. Kullanma-kullanılma kısır döngüsüne hapsolan Kürt milliyetçi hareketi, bu çemberden çıkamadığı için bir kısmı bugün ABD emperyalizminin işgalciliğinden, katliamcılığından medet umar hale gelmiştir.

Devrimciler Kürt milliyetçi hareketlerine şunu hatırlattılar hep: *"emperyalizmin Ortadoğu globalinde Kürt sorununa yaklaşımı onu tamamiyle dışlayan bir politika değildir. Emperyalizm Kürt hareketini kendi denetimi altında tutmaya, bölgedeki dengeler içinde kullanabileceği güç odaklarından biri haline getirmeye uğraşmaktadır. Kürt ulusal hareketi önderlikleri, nitelikleriyle buna uygun bir zemin oluşturmaktadırlar. Kürt ulusal hareketi sınıf rotasına oturmamış, sürece emperyalizm, bu hareketi denetimi altına almaya, kullanmaya çalışmaya devam edecektir."*

Bunun hangi boyutlara ulaşabileceğini bugün tüm çıplaklığıyla görüyoruz. Şu veya bu emperyaliste, emperyalizmin işbirlikçilerine yaslanarak kazanılacak başka bir şey de yoktur. Kürt milliyetçiliği için işgalciyle birlikte girdikleri bataklık her geçen gün daha da derinleşecektir. Bataklıktan çıkmanın bugün için tek yolu, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık bayrağını yükseltmektir. Bağımsız Kürdistan şimdi, özellikle bugün Kürt milliyetçiliği için vatanseverliğin yolu haline gelmiştir. Emperyalizme karşı bağımsızlığını ilan ederek, bölgedeki diğer halklarla birleşmeyi hedefleyerek bu yolda yürünmelidir.

İşgalciler ve işbirlikçiler arasında sıkışmış, onlardan birine yaslanan bir halkın geleceği olmaz.

**Din Tüccarları Satıyor!
Dini Satıyorlar!
Köylümüzü Satıyorlar!
ABD Tekelleri İçin
Tarımı Satıyorlar!**

Amerikan Tekeli Cargill ve Ortağı AKP'liler Kazansın Türkiye Tarımı Yok olsun! 5 Milyon Köylü Aç Kalsın!

CARGILL olayı;

- ✓ İslamcılık kılıfına bürünmüş tüccarların emperyalist tekellerle nasıl çıkar ortaklıkları kurduklarının;
- ✓ Halktan yana olmaktan söz eden, yoksulluk edebiyatı yapan AKP'nin, emperyalist tekelin kârı için tarımı nasıl yok ettiğinin, milyonlarca köylüyü nasıl açlığa mahkum ettiğinin;
- ✓ Halka "ekonomi düzeldi" masalları anlatılırken, nasıl bir talanın gerçekleştiğinin;
- ✓ Her gün nimetleri anlatılan küreselleşmenin, emperyalist tekellerin geri bıraktırmış ve işbirlikçi iktidarlarca yönetilen ülkelerin halklarını nasıl yoksullaştırdığının, sömürdüğüünün;

En açık örneğidir.

CARGILL olayı, AKP'nin ta kendisidir!

28 Ocak'ta ABD'ye gidecek olan Tayyip Erdoğan'ın, ziyaret öncesi yerine getirmesi gereken görevler Bush tarafından yazılan bir mektupla ortaya konuldu. Ve tıpkı İncirlik'in kullandırılmasında olduğu gibi, bu mektup da **halktan gizlendi**. Ancak ABD yönetimi mektubu ABD basınına verdi ve yayınlatarak talimatları açıkça deklare ettirdi.

Mektuba ilişkin yazımızı geçen haftaki dergimizde bulabilirsiniz. Hatırlanacağı gibi, üç madde yer alıyordu mektupta.

"Kıbrıs sorunu"nun emperyalistlerin (ABD ve AB) isteği doğrultusunda çözümü. İkincisi Irak ki, bu konuda "Federasyon" tartışmaları kimi sorunlar yaratsa da, ABD politikalarına tam uyum, AKP'nin politikasıdır.

Ve üçüncü konu; Amerikan tekellerinin sorunlarının çözülmesi!

Nedir bu sorunlar? Hangi tekelin sorunu nasıl çözülecek? ABD tekeli "sorunu çözülmüş" olarak kârını katlayacak ama, peki kim zarar edecek, bedelini kim ödeyecek?

Bush'un belirttiği tekeli, Cargill. Mısırdan tatlandırıcı üreten bir uluslararası tekeli. Ve Cargill'in "sorununun çözümü", AKP'nin ekonomi politikasını, iktidarının niteliğini, kimin hizmetinde olduğunu da gözler önüne seren, pervasızca uygulama

mayaya konularak milyonlarca pancar üreticisi ve ailelerini sefalete mahkum eden çarpıcı bir örnektir.

IMF Yasaları Cargill'ler İçin Çıktı

Türkiye, dünya şeker üretiminde Fransa, Almanya ve ABD'den sonra 4'üncü sırada. Şeker üretimini pancardan yapan Türkiye, Ortadoğu'daki üretimin de yüzde 65'ine sahip. Pancar üreticisi 500 bin çiftçi, aileleri ile birlikte **5 milyona yakın köylü** pancardan geçiniyor.

Ancak şeker bilindiği gibi sadece pancardan üretilmiyor. Mısır, şekerin üretildiği tarım ürünlerinden bir diğeri. Yapay şeker ya da tatlandırıcı denilen bu alan, 57 ülkede fabrikaları bulunan, ABD tekeli Cargill'in tekelinde.

Cargill, ülkemizdeki tatlandırıcı piyasasında bir başka emperyalist tekeli olan Amylum'dan sonra ikinci sırada. Üçüncü sıradaki Pendik Nişasta'nın yarısına da sahip (diğer yarısı Ülker'in) olan Cargill'in hedefi şekerpancarının elindeki piyasaya hakim olmak, yapay tatlandırıcı piyasasına dönüştürmek.

İşte bu ortamda, şeker piyasasında emperyalistlerin yoğun baskısı, ortaklıklar, çıkar ilişkileri ve IMF yasaları gözler önüne seriliyor.

IMF'nin emriyle 2001 yılında, birçok alanda olduğu gibi, pancarda da **Şeker Üst Kurulu** oluşturuldu. Şekerin piyasasının, üreticisinin ne kadar pancar ekeceğinin belirlenmesi, arz-talep dengesi gibi birçok konu, "tarım reformu" aldatmacasıyla kurulan bu kurulda belirleniyor. Yani piyasa ekonomisi karar veriyor. Bu **kurulun üyelerinden biri de Cargill'den başkası değil**.

Cargill temsilcisinin bulunduğu kapitalist tekellerin temsilcileri oturuyor ve köylüyü nasıl yokedeceklerinin, şeker fabrikalarını nasıl kapatıp tatlandırıcı fabrikaları kuracaklarının kararlarını alıyor, zeminini hazırlıyorlar. Hükümet tarafından tatlandırıcı kotasının yükseltilmesi de aynı politikanın ürünü olarak karşımıza çıkıyor.

Cargill'in Ortakları; Tayyip, Unakıtan ve Ülker

Ülkemizde pancar şekerine oranla yapay tatlandırıcı 400 bin TL daha ucuz. Bunun nedeni ise Cargill'e ve mısır ithalatçısına tanınan ayrıcalık. Pancar üreticisine desteği düşüren hükümet, mı-

sır ithalatında fon ve gümrüklerin düşük tutulması kararı aldı. Mısır üretiminin ihtiyacı karşıladığı ve 2 milyon tona yakın ithalat gerektiği düşünüldüğünde sözü edilen büyük bir vurgundur.

Peki bu büyük vurgunun başında kim var? En büyük ithalatçı kim? **Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlu Abdullah Unakıtan'ın** sahibi olduğu AB Gıda Şirketi. AB Gıda, hükümetin fonu bilinçli bir şekilde yükseltmemesi nedeniyle 1 milyon tondan fazla mısır ithal etti. Bunun karşılığında da milyonlarca dolar kazandı. Şayet, AKP hükümeti her yıl olduğu gibi mısır hasadından önce fonu yükseltmiş olsaydı, Unakıtan'ın oğlunun cebine inen 50 milyon dolara yakın para, hazineye girmiş olacaktı. **AKP'lilerin kazanması varken, hazine neden kazansındı?** Nasıl olsa hazinenin açıkları vergi ve zam olarak halka yansıtılıyordu. Bu arada sadece pancar üreticisi değil, mısır üreticisi de kayba uğradı.

Ama, AKP iktidarı ile Cargill arasındaki çıkar ilişkisi bununla sınırlı değil. İthal edilen mısırın en büyük alıcısı, Kemal Unakıtan'ın eskiden muhasebeciliğini yaptığı Ülker'in Cargill ile ortak kurduğu Pendik Nişasta!

İlişkilere bakın!

AB Pahalı İlacı Dayatıyor

Avrupa ilaç tekelleri, Türkiye'nin AB-Türkiye Ortaklık Konseyi kararlarına bağlı olarak 2001'den itibaren uygulamayı kabul ettiği veri imtiyazına dayanarak, yerli "eşdeğer ilaç üretimini"nin yasaklanmasını istiyor. Yani, daha ucuza mal edilen, aynı etkiyi gösteren ilaç üretimi yapılmamasını, bunun yerine kendi ürettikleri pahalı ilaçların alınmasını dayatıyor tekeller.

Her geçen yıl, ithal edilen ilaç oranının arttığını araştırmalar net olarak ortaya koyuyor. Bu dengenin AB lehine daha da bozulması, halkın daha pahalı ilaç tüketmesi demektir. Elbette "yerli" diye tabir edilen tekellerin hiçbirisi gerçekte yerli değildir. Ancak buna rağmen pazar savaşında daha ucuz ilaç üretmek durumundadırlar.

Avrupa ilaç tekelleri bu baskıyı yapmak için kimi devreye sokuyor dersiniz? Her gün açıklamaları ve ülkemizi ziyaretleri ile gündeme gelen ve dillerinden "demokratikleşme"yi düşürmeyen AB yetkililerini. AB'nin "demokratikleşme paketleri"yle üzeri örtülmeye çalışılan asıl niteliğini gözler önüne seren bir örnektir bu anlaşma.

Tekellerin pahalı ilaçları yoksul Türkiye halkına buna benzer onlarca anlaşma ile dayatılıyor ve sonuçta ilaç alamadığı için ölümlerin yaşandığı Türki-

Pancar ve Mısır üreticisi, emperyalist tekel Cargill ve AKP'liler kazansın diye üretmemeye, açlığa mahkum ediliyor

Bitmedi daha!

İslamcı holding Ülker'e aynı zamanda, geçenlerde üçüncü şirketini kuran Tayyip Erdoğan ve oğlu da ortak! Ne güzel "Cola Turka", ne güzel soygun! Sonra gelsin "biz işçiyi, köylüyü, dar gelirliyi düşünüyoruz" yalanları.

Cargill Ve Din Tüccarları Kazandıkça, Pancar ve Mısır Köylüsü Kaybediyor

Tayyip, Unakıtan, oğullar, akrabalar, emperyalist tekeller, İslamcılık... Hepsi içiçe.

ye tablosu daha da ağırlaşıyor. Tayyip Erdoğan, "hastahanede kimse rehine kalmayacak" nutukları atarken, AB karşısında "başüstüne" demekten başka hiçbir şey yapacak durumda değildir.

Halkın Sağlığı AKP'nin Rant Kapısı

Kaldı ki, AKP'nin sağlık politikası da çok iyi bilinmektedir. Bir bütün olarak sağlık politikasının **halkın sağlığını esas almadığı** bilinen bir gerçektir. Ancak, yine, sadece ilaç fiyatlarından bir örnek bile AKP'nin halkın sağlığını nasıl rant kapısı olarak gördüğünü anlatır.

İlaç fiyatları, dolar kuru üzerinden hesaplanır. "Dolar düştü, TL değerlendi" nutuklarının atıldığı şu günlerde, Türk Eczacılar Birliği yaptığı bir açıklama ile Sağlık Bakanlığı'nın dolardaki düşüşü dikkate almadığını ve hala 1 milyon 650 bin liralık kur üzerinden fiyatlandığını açıkladı.

Bunun anlamı, yüzde 20'lik bir fark!

Sağlık Bakanlığı fiyatları düşürmediği gibi, yeni düzenlemeyi kapsayacak "ilaç fiyat kararnamesi"ni de çıkarmayacak, soygunu sürdürüyor.

İlaç tekelleri ne kadar kazanırsa iyidir. 80 milyona ilaç alamadığı için çocuklarımız ölüyor, AKP'nin umurunda mı?

AKP iktidarının halkı aldatmadığı, yalan söylemediği hiçbir şey yok!

Sayı 94

27

18 Ocak
2004

Cargill ve Ülker ortaklığındaki fabrika mısır alıp tatlandırıcı yapıyor. AKP mısır ithalatında her türlü kolaylığı sağlıyor. Unakıtan'ın oğlu köşeyi dönüyor. Yetmiyor, üretilen tatlandırıcının piyasayı ele geçirmesi için tatlandırıcı kotası önce yüzde 10'a, sonra yüzde 15'e ardından Bakanlar Kurulu kararıyla yüzde 50'ye çıkarılıyor. Öte yandan şekerpancarı ekim alanı yüzde 40 daraltılarak pancar üretimi azaltılıyor. Şeker fabrikalarını kapatılıyor ve özelleştiriliyor.

Bu tabloya bakarak, Bush'un "çözümünü" istediği Cargill'in "sorunu" ne? AKP zaten gereken her şeyi yapıyor diye düşünebilirsiniz.

Cargill, kotanın tümünden kaldırılmasını, piyasaya hakim olmayı istiyor. Emperyalist tekellerin tümü bunun için iktidarlara isteklerini dayatırlar. Şeker Üst Kurulu'nda bulunması şimdilik bu sorunu çözmeye yetmediği için **Bush devreye sokuluyor**. Bush Erdoğan'a emrediyor. Ve bu mektuplu emrin adına da burjuva siyasetinde "diplomasi" adı veriliyor, AKP yalakası basın Bush'un mektuplarını, telefonlarını büyük haber, Tayyip için büyük itibar havasında yansıtıyor.

Oysa tüm bu telefonların, mektupların, görüşmelerin içeriği benzerdir. Emperyalistler kendi tekelleri adına istekte bulunur, Tayyip gibi sömürge ülke başbakanları yerine getirir.

Örneğin, İtalyan Başbakanı iletişim tekeli için Erdoğan'dan "rica eder", batmak üzere olan tekel kurtarılıp devletin Türk Telekom'u ile birleştirilir ve devasa bir iletişim yatırımına sahip olur... İslamcı basın günlerce "Tayyip'in yakın arkadaşı Berlusconi" propagandası yapar.

Cargill'in bir başka "sorunu" da, hakkında açılan dört davanın düşürülmesi. Davaların nedeni, Cargill'in Bursa Orhangazi'deki fabrikasının 'birinci derece tarım arazisi' üzerinde olması. AKP bunun için yasa tasarısı hazırladı bile. O alanı yakında "özel endüstri bölgesi" adıyla duyarsanız hiç şaşırmayın.

AKP çok çalışıyor! Ülke onun sayesinde nasıl düze çıkıyor görüyor musunuz! Tüm **yalan**, tüm **palavra**. Karşımızda din tüccarlarının dizgin-siz soygunundan başka bir şey yoktur. Merak etmeyin, "Cargill'in kota sorunu" da çözülecektir. Tayyip'in de isteği budur.

Ancak şimdilik AKP'nin önünde engel, "**seçmen-oy**" gerçeği var. Yaklaşan yerel seçimler var. Milyonlarca pancar üreticisi köylünün oyları var. Onların ipini çekerken, hangi yalanla aldatılabilir? Seçimden sonra bütün engellerin kaldırılacağını söylemek, emperyalist tekelin kârı için köylüyü açlığa mahkum edeceğini görmek için falcı olmaya gerek yok. İcraatı ortada.

IMF Denetliyor, AKP Hazroluda! Moghadam Ülkemizden Defol!

IMF denetim için Türkiye'de. Türkiye Masası Şefi Rıza Moghadam, MÜSİAD'tan TUSİAD'a, TOBB'a kadar sermaye örgütleriyle görüştü. AKP'nin IMF programına uyum konusunda defterlerini isteyip tek tek denetleyecek olan Moghadam, karşısında hazrola geçmiş, IMF politikalarını uygulamakta sorun çıkarmayan bir hükümetten çok memnun.

IMF'nin denetlemede gündeminde olan konuların başında, "faiz dışı fazladan sapma olmaması" (Türkçe; IMF'nin programının yürütmesi için işçiye, memura, emekliye daha az zam verilmesi) ve bu çerçevede asgari ücret ve emekliye zamlar konusu var.

IMF'ci ekonomistler gündür yazıyor. Açlık sınırının altındaki bir zammı bile çok görmüşler, "IMF gelecek kızacak... Zamlara kaynak nereden bulunacak?" diye iktidara mesajlar veriyorlar.

AKP iktidarı, IMF programından sapmayacağına göre, bu denetimden de halkın sırtına yüklenecek yeni zamlar, vergiler beklemeliyiz. Açlık sınırının altındaki zam bile yeniden halkın cebinden alınacak.

AKP'nin bu denetimden hiçbir rahatsızlığı yoktur. Çünkü bağımsız bir politikayı, ne siyasi ne askeri ne de ekonomide uygulama gibi bir zihniyetleri yoktur. IMF emrediyor, AKP yapıyor ve IMF gelip emirlerin yerine getirilip getirilmediğini denetliyor. Bu döngü sonucunda tekellerin ekonomisi düzelerken, halkın yoksulluğu daha da büyüyor.

Tarım ve Mühendislik Sempozyumu

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) 50. yıl kutlama programı ve Tarım Haftası etkinlikleri kapsamında düzenlenen "Tarım ve Mühendislik" sempozyumu 12-16 Ocak günlerinde yapıldı. Açılışta konuşan ZMO Başkanı Gökhan Günaydın, Türkiye'nin ithal mısır cenneti haline geldiğini belirtirken, bundan "kabinenin en önemli bakanlarından birinin oğlunun sorumlu olduğunu" söyledi. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın Cargill'in ortağı oğlu Abdullah Unakıtan'ı kastettiği konuşmasında Günaydın, IMF programı sayesinde tarımın uluslararası tekellerin çıkarları için yok edildiğini söyledi. Gıda sektörünün tümüyle yabancılaştığını belirten Günaydın, "Dünyanın en pahalı yoğurdunu tüketmek zorunda kalışımız, özelleştirmenin sonucu. Tekel haraç mezar satılmaya çalışılıyor. Bunları uluslararası tekelere peşkeş çekmeye kimsenin hakkı yoktur" şeklinde konuştu.

Köylüye "gözünüzü toprak doyursun" diyen Tarım Bakanı Sami Güçlü ise, IMF politikalarını savundu ve "tarımın sorunları büyük, hemen çözemeyiz" şeklinde geçiştirdi.

Kaldı ki, Cargill ile birlikte başbakan dahil AKP'liler de kazanıyor. Tüm bu gerçekler, Ziraat Mühendisleri Odası tarafından dile getirilirken, Tarım Bakanı Sami Güçlü "Tarımda piyasaya dayalı bir eğitime ihtiyaç olduğunu" söylüyor, "tarımın üretim içindeki payının azalması çok doğaldır." diyor ve IMF politikalarını bu nedenle savunuyordu. Tarımı piyasaya uydur, IMF'nin politikalarını uygula; emperyalist tekeller ve AKP'liler kazansın, köylü yokolsun!

Bu arada, Bush'un huzuruna çıkacak olan Tayyip'in, destek için "Cargill'i koz olarak da kullanacağını söylemeye gerek yoktur. Din tüccarları da kapitalizmin yasalarını bilir ne de olsa! Her şey pazarlık masasında, her şey satılık!

Hâlâ Küreselleşmenin Faydalarından Sözedenerler, Halkın Düşmanıdır

Peki, Türkiye böyle bir soygunun karşısında şekerini pancardan üretmeye devam edebilir mi? Evet! Ancak bir şartla ki, **bağımsız bir ülke olduğunda, siyasi, ekonomik politikalarını kendisi belirleyen bir ülke olduğunda yapabilir.**

AKP'nin iktidarında ve küreselleşme dedikleri emperyalist kapitalizmin zincirlerine sıkı sıkıya bağlı iken böyle irade gösteremezsiniz.

Çünkü AKP, kapitalizmin politikalarını uyguluyor. Kapitalizmin kuralları uluslararası tekellerin çıkarlarına göre belirlenir. IMF yasaları bu kuralların bir yanını oluştururken, diğer yandan emperyalist ülkeler, geri bırakılmış ülkelere çeşitli yollarla politikalarını dayatıyor. Özellikle tarımdaki dayatmalar açıkça göstermiştir ki, kapitalizmin küreselleşme sürecindeki politikaları, o meşhur "serbest ticaret" demagojisini de tümünden yok ediyor. Geçmişte tarım ülkesi olarak sömürdüğü ülkelere şimdi tarımda üretimi de yasak etmek istiyor tekeller.

Bunu nasıl yaptığını, ülkemizde IMF tarafından dayatılan "**şunu üret, bunu üretme, tarımda şuna desteği kes**" talimatlarından biliyoruz. Ancak dünya çapında en çarpıcı örneği Eylül 2003'te yapılan **Cancun Zirvesi**'nin çöküşüyle birlikte gördük. Cancun Zirvesinde yoksul, geri bırakılmış ülkelerle, zengin kapitalist ülkeler arasında yaşanan tartışmanın özü de bu politikalar. (Cancun Zirvesi'nde yaşananlar konusunda bkz. Ekmek ve Adalet sayı: 78, 21 Eylül 2003) ABD, Avrupa ve Japonya karşısında 80'e yakın ülke, bu dayatmanın kendi halklarının açlığıyla, dolayısıyla kendi iktidarlarını sürdürmemekle de eş anlamlı olduğunu bilerek karşı çıktılar. Zirvenin çöküşü de böylece dünyaya ilan edilmiş oldu. Peki Türkiye ne yaptı bu zirvede?

Tarımı yokedilmek istenen ülkelerin yanında mı yer aldı? Hayır! AKP iktidarının işbirlikçilik ruhu o kadar gelişmiştir ki, efendisinin dediğinden bir adım dışarı çıkamadı.

Dayatmanın özeti şöyle;

Kendi kapitalist tarım tekellerine teşvikleri artıran (bu arada, AB ülkelerinde olduğu gibi, kendi küçük üreticisini de proleterleştiren), ülkelere yoksul ülkelerde üretilen tarım ürünlerinin girmemesi için kotalar uygulayan emperyalistler, sömürge ülkelerden tam tersini istiyorlar.

Geri bırakılmış ülkeler, tarımını desteklemeyecek, pazar alanı bulabilecek ürünü üretmeyecek, emperyalistlerin kısaca "**siz tarım üretimi yapmayacaksınız, bizim ürettiklerimizi alacaksınız**" politikasına teslim olacak, olmazsa ambargolarla daha olmadı bombalarla teslim alınacak... Ne güzel "serbest ticaret" değil mi?

Kapitalist sistemin özü zorbalıktır. Bombalar boş yere yağmıyor ülkelerin başına, bombaların ardından tekeller boş yere istila etmiyor ülkeleri. Medya ve AKP iktidarının kutsadığı kapitalizm, halklara sadece ölüm ve açlık getiriyor.

Toru topu sayıları yüzlerle ifade edilen emperyalist tekellerin kâr hırsı doymak bilmezken, dünya halkları daha da yoksullaşıyor, toprakları üretime uygun olsa da yiyeceğini dahi üretemez hale getiriliyor, emperyalistler "insan haklarını" dilinden düşürmezken, milyarları bu çark içinde açlıkla, hastalıklarla, bombalarla öldürüyor. Dünya nüfusunun yarısına denk düşen 2.8 milyar insan, bu politikalar sonucunda açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşıyorlar.

İşte size küreselleşme!

İşçisi, köylüsü ile tüm halkımıza yoksulluk dayatan küreselleşme! Sadece halkımıza değil, tüm dünya halklarına açlığı dayatan küreselleşme. Böyle bir politikayı her ne gerekçeyle, hangi kılıf altında olursa olsun savunanlar, en hafif deyimle halkın düşmanlarıdır.

Tayyip, Unakitan, oğullar, emperyalist tekeller, islamcılık... hepsi içiçe; Cargill ve Ülker ortaklığındaki fabrika mısır alıp tatlandırıcı yapıyor. AKP mısır ithalatında her türlü kolaylığı sağlıyor. Unakitan'ın oğlu köşeyi dönüyor. Yetmiyor, üretilen tatlandırıcının piyasayı ele geçirmesi için tatlandırıcı kotası önce yüzde 10'a, sonra yüzde 15'e ardından Bakanlar Kurulu kararıyla yüzde 50'ye çıkarılıyor. Öte yandan şeker pancarı ekim alanı yüzde 40 daraltılarak pancar üretimi azaltılıyor. Şeker fabrikaları kapatılıyor ve özelleştiriliyor.

Sayı 94

29

18 Ocak
2004

AKP “Yoksul Aracı”na Yüzde 20 Zam Yaptı Trene De Binmeyin!

Demiryolları öteden beri halkın en yoksullarının ulaşım aracı olarak kullanılagelmıştır. Bu nedenle bakımsızdır, umursanmaz. (Demiryollarının bu durumda bırakılmasının, otomotiv te-kellerinin çıkarlarını korumak için bi-linçli bir politika olarak uygulandığı bilinir.)

AKP iktidarının, asgari ücret ve emekli zamlarının ardından söylediği, “zam yapılmayacak, yeni vergi olma-yacak” açıklamasının mürekkebi ku-rumamışken, yoksulların ulaşım ara-cına yüzde 20 zam yapıldı. Yoksulla-rın, köylülerin seyahat etmek neyine, köylerine hapsolsunlar!

Yeni zamlar 15 Ocak tarihinden iti-baren geçerli.

Zam, AKP iktidarının yoksullara bayram hediyesi!

Bayramda, büyük kentlerden yüz-binlerin Anadolu’ya akacağını ve en temel ulaşım aracının da trenler ola-cığını biliyor AKP. Dini bayramdan bile nasıl rant elde ederim hesabı ya-pıyor.

Zamın bir başka gerekçesi de, “her şeyi satacağım” diyen AKP, de-miryollarını da özelleştirmeye hazırla-nıyor. Bunun için önce, demiryolları-nın “adam edilmesi” gerekiyor. “Zarar ediyor” diye satacak ya, önce halkın cebinden alıp yatırım yapacak, tekel-lere hazır hale getirecek, sonra altın tepsi içinde sunacak.

AKP’nin “Kaynak”ları

AKP iktidarı “kaynak arayışı”nda çözümü buldu. Milli Eğitim Bakanlı-ğı’na bağlı “taşınmazlar”ın satışına ilişkin yasadın sonra sıra, Sağlık Ba-kanlığı’nın “taşınmazlar”ı satılacak. Satış için Maliye Bakanlığı’na yetki veren tasarı TBMM’ye sunuldu. Yani, hastaneler de, IMF’ye ödenecek faiz-ler için kaynak! Hastahaneleri, okul-ları, her şeyi satın. Yeter ki IMF’ye borçlar ödensin.

Açlığımıza da göz diktiler

Asgari ücretin açlık sınırının altında tespit edilmesine, mil-yonlarca asgari ücretli emekçi isyan ediyor.

Emeklilere yine sefaletin, açlık sınırının altında yaşamın “lü-tuf” gibi sunulmasına emekliler isyan ediyor.

Kapitalizmin kalemşörleri de, asgari ücretteki artışa, emek-liye verilen üç kuruşa isyan ediyor.

Günlerdir burjuva basının köşe yazılarında, ekonomi sayfa-larının haberlerinde, açlık sınırının altındaki zamların, “ekono-mik dengeyi nasıl bozacağı, IMF’nin nasıl fırça atacağı, IMF politikalarının aksamaya uğrayacağı, zammın karşılığının nere-de olduğu...” yazılıyor.

Hemen belirtelim, bu sözler sadece üç beş halk düşmanı IMF ekonomistinin ya da burjuva basının düşüncelerini yansıtmıyor. Asgari ücret tespiti sırasında TÜSİAD temsilcisi “girdi maliyetleri artıyor” diyerek boş yere itiraz etmiyordu. Burjuva basın şimdi onlar adına konuşuyor, emperyalist tekel-lerin ve iş-birlikçi tekel-lerin sözcülüğünü yapıyor onlar. Ortaya koydukları tabloya bakıldığında, bu ülkeyi katrilyonlarca borçlandıran, milyar dolarları hortumlayan, IMF’ye en borçlu ülke haline ge-tiren, geleceğini emperyalist tekel-lerin eline teslim eden ve sa-dece borçlarının faizlerini ödeyebilmek için zam üstüne zam yapan, vergi üstüne vergi koyan yoksul halk. Bugünkü Türkiye tablosunun bütün sorumlusu şu işçiler, emekliler. Ah bir olma-salar!

Yüzyıllardır kapitalist sistemin sahipleri böyle düşünür. Üret-mek için emekçilere muhtaç olmasalar, bunu da yapacakları-ndan kimsenin kuşkusu olmasın. Üretim dışı lümpen unsurları “temizlemek” için özel avcı birlikleri kuran bir vahşi sistemden söz ediyoruz. (Brezilya örneğini hatırlayın!)

Öne sürülen gerekçeler bile halkı aptal yerine koyuyor. Kay-nak nereden bulunacakmış!...

Hortumlanan bankaları kurtarmak için kaynak nereden bu-lundu? İmar Bankası’nın milyar dolarları için kaynak nereden bulunuyor? Tekellere aktarılan kaynaklar nereden çıkıyor? Ör-nekleri çoğaltabiliriz. Kapitalizm hep aynı gerekçelerle çıkar halkın karşısına ve “kemer sıkmalıyız” demagojileri yapar. Bu-nun anlamı açıktır; ölmeyecek kadar ücret ve açlık sınırı altın-da bir yaşamın kabul edilmesi.

Halkın ihtiyaçlarını karşılamayan, halka sürekli “kemer sık-mayı” dayatan bir sistemin ekonomisinin düzelme yollarını gösteriyor IMF ekonomistleri. İşçiye, memura, emekliye sıfır zam verirsin, doğal olarak düzelir. Ekonomiden anladıkları ve dayattıkları, faiz, borsa, piyasa, hisse senetleridir. Onların yüzü gülsün de, halk açlık sınırına dahi yaklaşırsa da olur.

Peki ne yapsın o zaman 70 milyon? Ölsün!

Yazılan ve istenenlerin Türkçesi budur. Kokan nefeslerimize bile göz diyor kapitalistler.

yoksul

**Dini satışa çıkaran
AKP'nin satamayacağı
hiçbir şey yoktur**

AKP, TÜPRAŞ'ı Tekellere Peşkeş Çekti Din Tüccarları Her Şeyi Satıyor

Tüpraş'ın özelleştirme yoluyla tekellere peşkeş çekilmesi ihalesi 13 Ocak'ta yapıldı. İhaleyi, Zorlu Holding ile Rus ve Alman ortaklı Efremov Kautschuk GmbH'nin oluşturduğu konsorsiyum, **1 milyar 300 milyon dolar** teklifle kazandı.

Özelleştirmelerin tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de ne anlama geldiği, emekçilere ve halka neye malolduğu yaşanan deneylerle artık çok iyi bilinmektedir.

Birincisi, özelleştirmeler emperyalist ve işbirlikçisi tekellerin halkın parasıyla yaratılan KİT'leri haraç mezat ele geçirmesidir. İkincisi, emekçiler için işsizlik, açlık demektir. İşten atılanlar için ise, daha kötü çalışma koşulları ve daha azgın bir sömürüdür. Üçüncüsü, tüm özelleştirmelerde tekeller KİT'leri değerinin altında, hatta bazı örneklerde görüldüğü gibi, arazisinin değerine satın almaktadır. Böylece halkın vergileriyle yaratılan KİT'ler, tekellerin kasasına akmakta, dolayısıyla iktidarlar halkın parasını tekellerin kasasına kendi elleriyle koymaktadır.

TÜPRAŞ Haraç Mezat!

TÜPRAŞ da öyle oldu. Özelleştirme İdaresi'nin ihaleyi onaylaması durumunda, kelimenin tam anlamıyla bir haraç mezat satış daha gerçekleşmiş olacak.

2003 yılında cirosu 13 milyar dolar olan TÜPRAŞ, Türkiye'nin rafineri kapasitesinin yüzde 86'sını karşılamaktadır. Yani, ham petrol işleminde, LPG ve petrol ürünlerinde tekel durumundadır. Satışla birlikte TÜPRAŞ'ın sahip olduğu piyasa emperyalist tekelin ve ortağı Zorlu'nun eline geçmiş olacak. 1989-2004 yılları arasında TÜPRAŞ'a yapılan proje yatırımının tutarı 2 milyar dolardır ve bunun 1.3 milyar doları yapılmış durumdadır. Yani halktan alınıp TÜPRAŞ'a yatırıma dönüştürülen tutar, TÜPRAŞ'ın satış bedeline eşittir. Hazine'ye katkısı 4.5 milyar dolar olan TÜPRAŞ'ın sahip olduğu sadece tesislerin kurulum maliyeti bugün için 6-7 milyar dolar civarındadır. Avrupa'nın en büyük 7. rafinerisidir. Üstelik, özelleştirmelere sürekli olarak gerekçe yapılan “zarar eden KİT” demagojisini TÜPRAŞ için yapmaları da olanaksızdır.

Halkın parasıyla kurulan bir KİT, tekellere böyle peşkeş çekiliyor. AKP iktidarı “IMF programını kesintisiz uygulama” sözü verirken, “özelleştirmelerde görülmedik atılım yapaca-

ğız” derken, TÜPRAŞ gibi kuruluşları nasıl tekellerin kasasına akıtacağını anlatıyordu. Tayyip ise, özelleştirmeleri, IMF'yi protesto edenlere, eleştirenlere “terörist” diye saldırıyor, gözaltına alıyordu. Tayyip'in kimin ideolojisini temsil ettiği ve kime hizmet ettiği çok açık.

Özal'dan bu yana kutsanan özelleştirme politikaları konusunda nasıl bir hava yaratıldığını düşünün bir an. IMF'ci ekonomistler, hükümetler, burjuva medya özelleştirmelere karşı çıkmayı “çağdışı, büyük aptallık, geri kafalılık” ilan et-

İşçiler Özelleştirmeyi Protesto Etti

Özelleştirme ihalesinin yapıldığı özelleştirme idaresi başkanlığı önünde TÜPRAŞ işçileri gösteri düzenledi. Çeşitli kentlerden gelen yüzlerce işçi, özelleştirmeleri sloganlarla protesto ederken, aynı anda Kocaeli'de de işçiler TEM otoyolunu keserek eylem yaptılar. Ayrıca TÜPRAŞ'ın 6 rafinerisinde iş bırakan işçiler eylem yaptılar ve akaryakıt ve dolumu yapmadılar. İşçiler 9 Ocak günü de, Kırıkkale, Aliğa, Batman ve İzmit'teki rafinerilerde iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirmişler, fabrika önlerinde eylemler yapmışlardı.

TÜPRAŞ işçileri özelleştirmeye karşı uzun süredir çeşitli eylemler gerçekleştirdi, direnmeye çalıştı. “IMF Defol Bu Memleket Bizim”, “KİT'leri Satanlar Vatan Hainidir” vb. doğru sloganlar haykurdılar tüm bu süreç boyunca.

Ancak sonuç itibarıyla bu eylemler iktidar üzerinde caydırıcı bir hal almadı.

İşçi sendikaları ve tüm işçiler sorgulamak zorundadır;

Özelleştirmeye karşı klasik basın açıklamalarının ötesine geçen bir mücadeleyi örgütlemenin dışında yollar aramak, işçileri aldatmak, oylamak, özelleştirmeye verilen dolaylı destektir. Özelleştirmelere karşı direnilecekse, işgallerden, genel direnişin örgütlenmesine kadar çeşitli etkili eylem biçimleri gündeme alınmak durumundadır.

Sayı 94

31

18 Ocak
2004

tiler ve bunu kabul ettirmek için büyük ve sürekli kampanyalar örgütlediler.

İşçi sendikaları da aynı süreçte sözde özelleştirmeye karşı çıkar gibi yapıp, gerçekte direnmeyerek bu politikaya sermayenin beklediğinden de büyük bir destek sundular. Özelleştirmeler sonucu yüzbinlerce işçi sokağa atıldı. Parça parça direnişler sonuç alamadı.

AKP iktidarı hükümetler arasında **özelleştirme konusunda en pervasız** olduğunu bir yıl içinde kanıtladı. İslamcı holdingler, TÜSİAD'çı tekeller ve emperyalist tekeller bu nedenle iktidara desteğini hiç eksik etmediler. "Özelleştirmelerde hızlı davranılması" açıklamaları yapan patronlar, amaçlarına büyük oranda ulaştı. Bu süreç devam edecektir. TÜPRAŞ'ın haraç mezat satılması konusunda da en fazla ihaleyi iptal etme, bir miktar daha yüksek fiyatla satma yolları gündeme gelecektir. Sonuç değişmeyecektir.

Dini, Tekellerin Pazarına Çıkaranların Satamayacağı Hiçbir Şey Yoktur!

Dini kullanarak iktidar olan AKP, halkın inancını koltuk için sömürmekle kalmadı, dini de emperyalist tekellerin hizmetine sundu. Amerikan imparatorluğu önünde konjonktürel olarak engel olan "radikal islam"ın tasfiyesi için "ılımlı islam" projeleri, "muhafazakar demokrasi" ucubeliği hep bunun içindi. "Model ülke" masalları hep bunun için anlatılıyor. Açıkça din satılıyor. O da haraç mezat. Karşılığı AKP'nin iktidarına emperyalistlerin desteği.

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın kendi üslubuyla söylediği, **"babalar gibi satacağız"** sözü, AKP iktidarının özelleştirmelerdeki zihniyetini, politikasını da esas olarak özetler niteliktedir.

Ne varsa sat!

Yeter ki iktidar koltuğunu koru!

Yeter ki, tarikat holdingleri de pastadan payını alsın! Tayyipçiler, AKP'li bakanlar ve oğulları iktidar nimetlerinden "bal tutan parmağını yalar" misali yararlanınsın!

İnançlarını pazara çıkaranların ar damarı çatlamıştır. Ulusallıkları yoktur. Ülkenin yer altı ve yer üstü zenginliklerini halkın yararına kullanma gibi düşünceleri taşımazlar. İslamcı kesimin genel olarak kapitalist politikalara uyumu, AKP iktidarında daha hızlı ve pervasızca yaşanmıştır.

Halk mı, işçiler mi? Boş ver onları! Onların "gözünü toprak bile doyurmaz" nasıl olsa. Onlar açıklık sınırının altında asgari ücretle sürünerek de yaşarlar!..

Ta ki, AKP iktidarının yalan ve demagoji üzerine kurulu, tarikat destekli uyutma politikası, halkın gerçekleri görmesiyle bozulana kadar...

AKP'nin düzeninde işçiler ekmeksiz kalmaya devam ediyor

BATMAN'da 630 işçi işten atıldı: TPAO'da çalışan 630 işçinin iş akitlerinin 1 Ocak'tan bu yana yenilenmemesi üzerine 10 bin kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. 12 Ocak günü yapılan yürüyüşe, TPAO işçilerinin yanı sıra, DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar da destek verdi. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, AKP Şaşıрма Sabrımızı Taşıрма, Direne Direne Kazanacağız" sloganlarının atıldığı eylemde, 14 Ocak günü Ankara'ya hareket edileceği açıklandı.

İZMİR'de 20 işçi işten atıldı: Batı Makina Kalıp Sanayi Fabrikası'nda sendikalaşan 20 işçi işten atıldı. 9 Ocak günü ekmekleri ellerinden alınan işçilerin fabrika önünde yaptıkları eylem, işyerinde çalışan yaklaşık 100 işçi de destek verdi. İşçilerin örgütlendiği DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Şube Başkanı Ali Çeltek konuşmasında, işçilerin yıllardır asgari ücretle, sendikası çalıştırıldığını belirterek, insanca yaşayacak ücret, sosyal haklar için örgütlenmeye karşı işten atılmaların gündeme getirildiğini söyledi. Çeltek'in konuşmasının ardından, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atan işçiler eylemlerine son verdiler.

İSTANBUL'da 50 işçi işten atıldı: Kartal Yakacık'ta faaliyet gösteren Cesur Çuval Fabrikası'nda 50 işçi, DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'nda örgütlendikleri için 8 Ocak günü işten atıldılar. Daha önce de çeşitli tarihlerde işten çıkarmalar yaşanan fabrika önünde aynı gün eylem yapan işçiler, AKP iktidarını ve Cesur Çuval patronunu protesto ettiler. DİSK Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katıldığı eylemde işçiler sık sık "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız" sloganlarını haykırdı. Çelebi burada yaptığı konuşmada, Tayyip Erdoğan'ın Türk-İş Kongresi'nde işçinin gözünün içine bakarak AKP'nin nasıl örgütlendiğini anlattığını hatırlattı ve "Erdoğan'a tekstil işçileri olarak nasıl örgütlenme mücadelesi verdiğimiz ve bunda ne kadar ısrarcı olduğumuzu eylemlerimizle göstereceğiz" dedi.

Çelebi'nin "işverene diyalogdan yana olduğumuzu söyledik. O da işçiler ya sendikadan istifa edecek ya da onları kapı önüne atacağım, dedi. Biz buna karşı her türlü yasal hakkımızı kullanacak, meşru zeminde bu sorunu çözeceğiz" sözleri ise bugünkü sendikacılığın tarifi gibiydi adeta. Patron sınıfsal bir tavrı alıyor, sendikacı uzlaşmadan söz ediyor!

Çorap İşçisine Kölelik Koşulları

Çorap işçisinin talepleri:

İnsanca yaşanacak ücret,
Sigorta hakkının verilmesi,
8 saatlik çalışma,
Servis hakkı, yemek ve çay molası hakkı, gece ve tatil günlerinde çalışılmasında fazla mesai ücretlerinin verilmesi, bir işçinin sorumluluğuna 7-8 makineden fazlasının verilmemesi,
Sendikalı olmanın önündeki engellerin kaldırılması.

Çorap Emekçileri Derneği (Çem-Der) çorap işçilerinin sorunlarını anlatmak için 9 Ocak günü bir basın toplantısı yaptı. İşçilerin yaşadığı sorunları kendilerinin anlattığı röportajlardan, derneğin, çalışma koşullarına ilişkin verdiği bilgilerden oluşan filmin gösterimiyle başlayan toplantıya Çorap Fasoncuları Odası Başkanı **Fevzi Aslanhan** da katıldı.

Aslanhan, çorap emekçilerinin ağır şartlarda çalıştığını ve ücretlerin az olduğunu belirttiği konuşmasında, "3 sene önceki fiyatlara çalışıyoruz. Odamızın belirlediği fiyatı tüccar kabul etmiyor, kendi fiyatını dayatıyor. Bir çift çorap 70.000'e dokunuyor ama mağazadan almaya kalksak 5-10 milyona satılıyor" dedi.

Ardından konuşan Çem-Der Başkanı **Salih Çınar**, iki senedir zam verilmediğini belirterek yaşanan bazı sorunları, "Sigorta yok. Makineye elini kolunu kaptıran arkadaşlarımız sigortası olmadığı için özel hastahanelerde tedavi olmak zorunda kalıyor. Haklarımızı aramaya kalksak işten atılıyor." sözleriyle dile getirdi. Ama bundan sonra dernekte örgütlenmeye başladıklarını ve haklarını arayıp kendilerini ezdirmeyeceklerini belirten Çınar'ın ardından, "Bu Kış Ayaklarımız Üşüyecek" başlıklı, işçilerin taleplerinin sıralandığı açıklama okundu. Ayrıca Çem-Der

Yönetim Kurulu'nda bulunan işçilerle birlikte dernek başkanı Salih Çınar da derneğin kurulmasının ardından sudan gerekelerle işten atıldıklarını söylediler.

İzmir'de İşyerlerini Terketmeme Eylemi

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nın TBMM gündemine getirilmesini protesto eden emekçiler İzmir'de işyerini terk etmeme eylemleri yapıyor. 9 Ocak'ta SES ve Tabip Odası üyeleri, mesai bitiminde SSK Bozyaka Hastahanesi'ni terk etmeyerek AKP iktidarını protesto ettiler. 12 Ocak'ta ise, işyeri terk etmeme eylemi Hatay Süleyman Tasktekin Anadolu ve Endüstri Meslek Lisesi'nde yaşama geçirildi. KESK Şubeler Platformu adına yapılan açıklamada, AKP'nin bu kanun ile eğitim ve sağlık hizmetlerini ticarileştirmek istediğine vurgu yapılarak, 24 Ocak'ta Ege Bölgesi genelinde düzenlenecek mitinge çağrı yapıldı. Benzeri bir eylem 14 Ocak'ta da Köy Hizmetleri ve Karayolları'nda gerçekleştirildi. Eylemlerde, ücretsiz sağlık ve eğitim taleplerini dile getiren sloganlar atıldı.

Sayı 94

33

18 Ocak
2004

Samsun Temel Haklar, Yeni Çelttek Madencilerini Ziyaret Etti Madenci Grevinde Sabır ve Kararlılık

Suluova Yeni Çelttek ve Sorgun Kömür İşletmelerindeki grev 22 Temmuz 2003 tarihinden bu yana sürüyor. Sessiz, sedasız ama sabırla. Samsun Temel Haklar Yeni Çelttek Kömür İşletmesi işçilerini ziyaret ederek destek verirken, Samsun büromuz da, direnişteki işçilerden Kemal ULU ile görüştü.

Kemal ULU: İşveren Mahmut Demir, Türkiye Maden İş Sendikası seçimlerinde, işlevsiz hale getirmek için kendi adamlarını seçtirmek istedi, başaramadı. Ve sendikaya ve sendikalı işçilere karşı saldırıya geçti. Önce yine kendi yakınlarını ve bazı "özel selam"la gelen bir grubu işe aldı ve yer üstündeki sözleşmeli işçilere %30 - %40 zam verirken, yeraltındaki işçiye 'sıfır' zam dayattı. Eski alacaklarımızı da ödemedi. Grev bu nedenlerle başladı.

İlk günlerde yerel ve ulusal basından gelenler oldu. Sesimizi duyuran, destek olanlar olduğu gibi, çarpıtan, patron yanlısı yayın yapanlar da oldu. Sonrasında grevimiz çevre il ve ilçelerdeki demokratik kitle örgütleri tarafından görmezden gelindi. Bir ara AKP Amasya vekili Akif Gülle geldi, her zaman

olduğu gibi vaatte bulundu. Başbakanlıkta görüşmeler oldu ama hiçbir ilerleme kaydedilmedi, vaatler tutulmadı. Greve başladığımızda emekliliği yaklaşan 15 kişi emekliliğini istedi ve emekli oldu.

Böyle davranarak direnişimizi kırmayı düşünüyorlardı ama yanıldılar, grevimiz hala devam ediyor.

Sendika maddi ve manevi destek verdi, ancak sesimizin duyurulması ve çözüm bulunması yönünde pek çaba sarfettiği söylenemez.

Patron sendika başkanıyla görüşmeyi reddiyor. Bizse sesimizi duyurma konusunda fazla bir şey yapamıyoruz. Belirsizlik hakim. Mart ya da daha sonra çözüm bulursa da kömür satışları duracağı gerekçe gösterilerek bir süre yine para alamayacağız ve açlık, sefillik çekeceğiz. Sorunlar bununla sınırlı değil tabi. En ciddi sorun ise Demir'in işletmedeki payını %51'e çıkarması yönündeki girişimidir. Eğer başarır, lokavt ilan edecektir. Bu da iyi olmayacak.

Bir çözüm bulununcaya kadar grevimiz devam edecek ve direnişimizi duyurmak, halktan destek almak için elimizden gelen her şeyi yapacağız.

“Özgürlük ve Demokrasi Mücadelesinde Emekli Olunmaz”

Emekli-Sen, AKP'nin örgütlenme düşmanlığını ve emeklilere sefalet zammını reva görmesini protesto etti.

Emekli-Sen, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın, 81 ilin valiliklerine gönderdiği, "Köy-Sen, Emekli-Sen ve Türk Emekli-Sendikası'nın iç hukuk düzenlemeleri olmadığı için evraklarını almayın ve işlemleri yapmayın" genelgesine, SSK ve BAĞ-KUR emeklilerini açlığa mahkum eden zammına tepki gösterdi.

10 Ocak günü Şişli'deki DİSK Genel Merkezi önünde toplanan emekliler, yaptığı basın açıklaması ile hükümeti protesto etti. "Özgürlük İnsan Hakları ve Demokrasi Mücadelesinden Emekli Olunmaz Emekli-Sen" pankartının açıldığı eylemde, Emekli-Sen MYK Üyesi ve Marmara Sorumlusu **Hasan Kaşıkır**'ın okuduğu açıklamada, AKP hükümetinin TBMM'nin onayladığı uluslararası sözleşmeleri yok sayarak DİSK'in öncülüğünde kurulan ve halen DİSK'e bağlı olan Emekli-Sen'in çalışmalarını hukuk dışı bir biçimde engellemeye çalıştığı dile getirildi.

AKP'nin Emekliler Sendika Yasası'nı çıkart-

mak için hiçbir çaba sarfetmediğini belirten Kaşıkır, AKP iktidarının 9 yıldır faaliyetlerini sürdüren Emekli-Sen'i yok saymaya çalıştığını, Adana örneğinde yaşadığı gibi tabelerini sökmeye çalışarak saldırılarını boyutlandırıldığını dile getirdi. İlk günden bu yana 'Emeklilerin Sendikası mı Olur?', 'Sizler Yasadışı Örgütsünüz' diyerek sendikayı ihbar eden İşçi Emeklileri Derneği'nin de eleştirildiği ve sendikada örgütlenme çağrısının yapıldığı açıklamada, iktidarın son zamlarla, emeklilere yine sefaleti reva gördüğüne de yer verildi. "İktidar bizi açlık sınırının altında yaşatmak istiyor" diyen Kaşıkır'ın konuşmasının ardından, emekliler, "Emekliyiz Haklıyız Kazanacağız, IMF'ye Hayır, Hastahane Kuyruklarına Hayır, %'li Zam Değil Toplu Sözleşme İstiyoruz, Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atıldı.

Sayı 94

34

18 Ocak
2004

Grev Yasağına Bozma Kararı

İşçi düşmanı AKP hükümeti tarafından, 8 Aralık 2003 tarihinde, "milli güvenlik" bahanesi ile yasaklanan cam işçilerinin grev hakkı Danıştay tarafından tescil edildi. Kristal-İş Sendikası'nın Danıştay'a yaptığı "hükümet kararının yürütmesini durdurma" başvurusu Danıştay tarafından kabul edildi.

Kristal-İş yaptığı açıklama da, "Bu kararla hükümetin grev erteleme kararının dayanaksız ve keyfi olduğu yargı tarafından da tescil edilmiştir. Cam işçileri tekrar grev hakkına kavuşmuştur. Umarız hükümet bundan sonra hukuka ve grev hakkına daha saygılı davranır" denildi.

Cam İşçisine Destek

Bu arada, Eskişehir'de işten

atıldıkları için direnen Paşabahçe işçilerine destek eylemleri yapıldı.

Gebze Sendikalar Birliği, 12 Ocak günü düzenlediği yürüyüşte "Grev Haktır Yasaklanamaz", "Paşabahçe İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarını haykırdı. Eskişehir Paşabahçe işçilerinin de katıldığı eylemde Kristal-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Bağçeci bir konuşma yaparak hükümeti eleştirdi.

Bir başka dayanışma etkinliği de, 10 Ocak günü İstanbul Esenler'de düzenlenen "Eskişehir Cam İşçileriyle Dayanışma Gecesi" idi. Gecede yapılan konuşmalarda Paşabahçe direnişine destek dile getirilirken, "Cam İşçileri Elele Genel Greve", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları haykırıldı.

Teksboy'da direniş

DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye oldukları için 31 Aralık 2003 tarihinde işten atılan 53 Teksboy Tekstil işçisi direnişe başladı.

Patron tarafından işyerine çağrılan işçilere 1,5 aylık alacakları karşılığında, 9 maddelik bir protokol dayatıldı. İşçilerin tüm haklarından vazgeçtiklerini içeren protokolu imzalamayan işçiler direnişe başladılar. AKP'nin siyasi şube polisleri hemen fabrikaya damlarken, işçiler yaptıkları açıklamada kanunsuz davranışın, kendilerini "ekonomik kriz" bahanesiyle yasadışı şekilde işten atıp, ertesi günü 40 yeni işçiyi işe alan patron olduğunu dile getirdiler.

Üniversitede Tecrit

Onlarca üniversitede soruşturma terörü estiriliyor. Merkezi olarak alınan saldırı kararının hedefi, devrimci, demokrat, ilerici öğrencileri üniversitelerden tecrit etmek. Yasaklar, baskılar, soruşturmalar, birbirinden ayrılarak tecrit edilen fakülte binaları... Tecrit politikası hayatın her alanına yayılmaya devam ediyor. Gençlik soruşturmalara ve tecritte karşı direnecek, "F Tipi Üniversite İstemiyoruz" şiarı yükselecek.

Soruşturma terörü hız kesmiyor. Bir yandan, gençlik soruşturmaları protesto eylemlerini yaygın şekilde bir kampanya halinde protesto ederken, diğer yandan AKP iktidarı faşist YÖK'ü rektörlüklerle işbirliği içinde yeni soruşturmalar açtıyor, cezalar veriyor.

Hesabını tutmanın dahi zorlaştığı soruşturmalara ilişkin şu özet bilgiler dahi, saldırının üç beş rektörün, ya da şu-bu kentin valisinin talimatıyla olmadığını, oligarşi tarafından tam bir uyum içinde sürdürüldüğünü gözler önüne sermeye yetiyor: İstanbul'daki üniversitelerde 160, Çukurova Üniversitesi'nde 50, Siirt'te 14, Balıkesir Üniversitesi'nde 61, Muğla'da 40, Dumlupınar Üniversitesi'nde 42, Hatay'da 8, Isparta'da 1, Amasya'da 3, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'nde 8, Ankara'daki üniversitelerde 57, Eskişehir'de 1.... İzmir'den Malatya'ya kadar onlarca üniversitede buna benzer soruşturmalar sıralanıyor.

Soruşturma açılması talimatı, il valilikleri tarafından, polisin verdiği bilgilere dayanarak rektörlüklere veriliyor. Kimi yerlerde ise, polis doğrudan rektörlüklere listeler gönderiyor. Valisi, polisi ile AKP iktidarı talimatı veriyor, YÖK'ü rektörler soruşturma açıyor.

Hedef Devrimci Demokrat Öğrenciler Uygulanan Politikanın Adı; TECRİT

Soruşturmaların, tutuklamaların hedefi devrimci, demokrat öğrenciler. Gençliğin en dinamik, politik unsurları, 12 Eylül zihniyetine isyanın öncülüğünü yapanlar okullardan uzak tutulmak isteniyor. Tehditte düşüncelerinden vazgeçerse sorun yok, ama en genelde amaç, devrimci öğrencileri gençlik kitlesinden tecrit etmek.

İstanbul Üniversitesi bunu en kaba şekliyle yapıyor. Soruşturma sonucunu dahi beklemeden, soruşturma açtığı öğrencileri okula almıyor ve aleni şekilde "ben sizi tecrit ediyorum. Soruşturma, araştırma da bahane, sizi cezalandıracağım" demek istiyor. Öğrencilerin okullara alınmaması yetmiyor, üniversiteye bağlı fakülteleri de birbirinden tecrit ediyor. Edebiyat Fakültesi'nden, merkez kampüse eskiden olduğu gibi geçemiyorsunuz ör-

neğin. Uygulama kaba, ama politikanın uygulanışı da zaten oldukça kaba.

F tipi hapisanelerle gündeme gelen, katliamları hayata geçirilen tecrite dönüp bakın. Orada da tecrit en kaba haliyle uygulanıyor. **Düşünen insanı yaşamdan soyutlayacağım, düşüncelerini değiştirene kadar tecrit edeceğim** diyor oligarşi. Üniversitelerdeki genel gençlik kitlesine de, bu soruşturma ve baskılarla açık bir mesaj veriliyor; hak ararsanız, vatansever olursanız cezalandırırım, tecrit ederim, okuldan atarım, direnirsen F tipine atarım deniliyor.

Dışarıda gençlik dışındaki kesimlere de aynı tecrit politikası dayatılıyor. DKÖ'ler birbirinden tecrit ediliyor, hak arayan ve bunun için örgütlenenlere uygulanan sansürle tecrit pekiştiriliyor, kimlerden "uzak durulması gerektiği" oligarşi tarafından çeşitli biçimlerde gösteriliyor. Adım adım sıra tüm kesimlere geliyor.

Polis ve Kameralar Tecritin Parçasıdır

Üniversiteler, özellikle İstanbul Üniversitesi tam bir kuşatma altında. **"Üniversite mi F tipi mi?"** sorusu, bu nedenle çok yerinde bir sorudur. Açık bir hapishaneye dönüştürülmüştür üniversite. Kemal Alemdaroğlu kişiliğinin, (ki bu kişilik, "ulusalçı" maskesi takan, işbirlikçi faşist kişiliktir) bu uygulamada elbette katkısı vardır, ama tek başına bununla açıklamak YÖK'ü de, oligarşinin politikalarını da yanlış tahlil etmektir. Alemdaroğlu, oligarşinin ihtiyaçlarını eksiksiz yerine getiren bir yöneticidir.

Polis kuşatması, tecrit politikasının uygulanmasının ana aktörlerinden biridir.

Bir diğer uygulama örneği de şu sıralar Marmara Üniversitesi'nde yaşanıyor. Üniversiteye bağlı Göztepe ve Nişantaşı kampüslerinde toplam 100 kamera ile gençlik gözetleniyor, fişleniyor. Böylece

Sayı 94

35

18 Ocak
2004

devrimci demokrat ilerici öğrenciler herhangi bir nedenle bir araya geldiklerinde, baskı için görüntüler hazır olacak.

Kameralar gençliğe, örgütlenmesine düşmanlığın, baskının ulaştığı son noktalardan birisidir. İlk uygulaması liselerde başlatıldı. Sonra üniversitelere sıra geldi. Daha ciddi tepkiler örgütlenmez, bu aymazlığın önüne set çekilmez ise, başka üniversitelerin de Marmara'yı izleyeceğine kuşku yoktur. Marmara şimdilik 'pilot okul' durumundadır.

Ama bu uygulama sanıldığı gibi ne oligarşinin ne de YÖK'çülerin kafasının ürünüdür. **Ağababası emperyalistlerdir.** 11 Eylül sonrası emperyalist ülkelerdeki hak ve özgürlüklere yönelik saldırılardan biri olarak yoğunlaştırılarak gündeme getirildi. Kendi halklarından korkan, "terör" bahanesi ile demokratik muhalefeti sindirmek isteyen egemen sınıflar, kameralarla hayatın her alanını gözetlemeye çalışıyorlar. İngiltere bu konuda tipik örnektir.

Şu anda İngiliz halkını 4 milyon kamera ile izliyor egemen sınıflar. Her 14 kişiye bir kamera düşüyor. Dünyadaki tüm kapalı devre sistemlerin beşte biri orada. Bir Londralı günde en az 300 kez kameraya yakalanıyor.

Bu arada Marmara Üniversitesi gençliği 14 Ocak'ta olduğu gibi, yaptıkları eylemlerle kameraların kaldırılmasını istiyorlar. Demokratik tepkiyi dikkate almayan, baskıyı arttıran rektörlük ise uygulamada kararlı. Çünkü o "örnek uygulamanın başındaki bilim adamı" onursuzluğunu misyon edinmeye karar vermiş anlaşılan.

Oligarşi, 12 Eylül'ün Yarattığı Gençlik Tipinin Değişmesini Engellemek İstiyor

Peki, ilerici, devrimci, demokrat öğrenciler üniversitelerden neden uzak tutulmak isteniyor? Neden tecrit edilmeye çalışılıyor?

Bu sorunun cevabı, aynı zamanda AKP'nin ve YÖK'ün nasıl bir gençlik istediğinin de cevabıdır.

Oligarşi, 12 Eylül'den bu yana uyguladığı apolitikleştirme, düşünmeyen, üretmeyen, halkının ve dünyanın sorunlarına duyarsız, hakları için örgütlenmeyen, hiçbir bilimselliğe dayanmayan derslerden başka bir şey düşünmeyen bir gençlik yaratma politikasının kesintiye uğramasını istemiyor.

Devrimci demokrat gençlik ise, bu politikanın sürgit devam edemeyeceğinin en açık kanıtı olarak politikanın önünde ciddi bir engel teşkil etmekte. Özellikle 6 Kasım eylemiyle ortaya çıkan devrimci ruh ve dinamizm oligarşiyi korkutmuştur.

Devletin İsteddiği Gibi Düşüneceksin!

Soruşturmalarla sıralanan gerekçeler dahi, baskının nasıl pervasızca hayata geçirildiğini ve YÖK'ün nasıl bir gençlik istediğini anlatıyor.

Soruşturmalar Her Yerde Protesto "F TİPİ ÜNİVERSİTE İSTEMİYORUZ"

BURDUR: Gençlik Derneği, 10 Ocak'ta Cumhuriyet Meydanı'nda düzenlediği eylemle, soruşturma terörünü protesto etti. **"Soruşturma Terörüne Son-Gençlik Dernekli Öğrenciler"** pankartının açıldığı eylemde, YÖK'ü ve AKP Hükümetini protesto eden sloganlar atılırken, eyleme, Isparta Gençlik Derneği de katıldı.

ESKİŞEHİR: 9 Ocak'ta Yunus Emre Kampüsü girişinde toplanan öğrenciler, **"Soruşturmalar Hayır"** pankartı açtılar. 20 dakika süren oturma eyleminde öğrenciler, marşlar söyledi ve "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları attılar.

ANKARA: DTCF'de dekanlığın polis işbirliği ve yönlendirmesi ile öğrenciler üzerinde estirdiği soruşturma terörü Gençlik Dernekli öğrenciler tarafından 3 gün boyunca, bildiri dağıtımı, açıklamalar, standlar ile protesto ettiler.

AMASYA: Gençlik Derneği öğrencileri, dernek üzerinde uygulanan yasadışı baskıları, soruşturma terörünü düzenledikleri üç günlük açlık grevi ile protesto ettiler.

BURSA: 9 Ocak'ta Metro İstasyonu önünde basın açıklaması yapan Gençlik Derneği üyelerinin de bulunduğu öğrenciler baskıları, polis tazyiklerini, işbirliği tekliflerini ve soruşturmaları protesto ettiler. **"Öğrenciler Üzerindeki Baskılara Son, Uludağ Üniversitesi Öğrencileri"** imzalı pankartın açıldığı eylemde, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları atıldı.

TAYAD'dan Saldırılarına Tepki

TAYAD'lılar, soruşturmalara ve gençliğin İstanbul'daki eylemlerine, tutuklamalara tepki gösterdi. 'Derin Demokrasi' diyenler gençlerimizin hayatını karartmaya devam ediyorlar" diyen TAYAD'lılar, soruşturma gerekçelerinin suç olamayacağını belirttiler. "Eğer suçsa; Irak'taki işgale karşı çıkan herkesi, halay çeken herkesi tutuklayın" diyen TAYAD'lılar, AKP iktidarına ikiyüzlükten vazgeçin çağrısı yaptılar.

"İdeolojik halay çektin.." deniyor örneğin. Kavramın kendisinin mantıksızlığı bir yana, söylenen şu; **gençlik hiçbir ideolojiye, düşünceye sahip olmayacak**, bu çerçevede demokratik hakları için **örgütlenmeyecek**. Devletin dayattığı ideolojiyi kabul edecek ve "örgütlenmek" istiyorsa iktidarın, YÖK'ün paralelinde örgütlenecek, gerektiğinde kamuoyu önüne "öğrencilerden düşünce aldık" diyerek çıkarılıp katılımcılık ve demokrasıcılık oyununun vitrini olacak.

Yeni YÖK başkanının "gençlikten YÖK yasası için düşünce aldık" sözleri işte bu paralelde oynanan bir oyundan ibarettir.

Bu gerekçe, herkes tarafından "saçmalık" olarak nitelenmesine ve eleştirilmesine rağmen, yeni açılan soruşturmalarda hâlâ kullanılmaya devam ediyor. Marmara Üniversitesi Rektörlüğü'nün kamera uygulamasını protesto eylemi yapan 4 öğrenciye, gösteri ve "İdeolojik halay çektikleri" suçlamasıyla soruşturma açıldı.

Yine bir başka soruşturma gerekçesinde, "öğretim üyesi" sıfatını taşıyan disiplin kurulu üyeleri soruyor; "Bu gibi izinsiz ve üniversitedeki demokratik ortamı zedeleyici eylemleri istediğiniz zaman ve saatte yapma hususunda kendinizde ne gibi bir hak görüyorsunuz?" (ODTÜ)

Peki bu (gerçekte olmayan) demokratik ortam nasıl zedelenmiş? Ekonomi Bakanı'nın IMF propagandası yapması protesto edilerek engellenmiş! Eylemin biçimi de içeriği de gayet demokratik. Ama fark etmiyor faşizm için. Burjuva medya, AKP, İslamcı basın işareti verdi, rektörlük gerekeni yapıyor.

"Bilim adamı"nın demokratik kıstası şu o zaman; IMF'yi alkışlayan her türlü eylemi yapabilirsiniz, YÖK'ü alkışlayabilirsiniz, bilim hırsızlarını rektör diye başta edebilirsiniz!...

Öğretim üyelerinden, öğretim üyelerine Çağrı "Disiplin Kurullarından Çekilin"

Tüm Öğretim Üyeleri Derneği (TÜMÖD) Genel Başkanı Prof. Dr. Tahir Hatipoğlu, yaptığı basın açıklamasında, İ.Ü. başta olmak üzere üniversitelerde öğrencilere yönelik disiplin soruşturmalarının durdurulmasını istedi. Disiplin kurullarında yer alan öğretim üyelerine de çağrı yapan Hatipoğlu, "Görevlerinizi bırakın" dedi. Öğrencilere yönelik baskılara değinen Hatipoğlu, soruşturmanın valilik tarafından rektörlüklere bildirilen öğrencilere açıldığını söyledi. Ve bunun bir bilim insanı için daha da ayıp olduğunu dile getirdi. Öğrencilerin sınavlara alınmamasını da 'büyük bir vicdansızlık ve öğretim üyelerine yakışmayan davranış' olarak niteleyen Hatipoğlu, soruşturmalardaki mantığın 12 Eylül mantığı olduğunu dile getirerek, "12 Eylül kafasıyla bir yere gidilemez" dedi.

Bir yanıyla soruşturmalar YÖK'çü öğretim üyelerinin gerici ve bilimsellikten uzak kafa yapılarını da sergileyen niteliktedir. Bilimsellik, bilim adamı kimliği tamamen bir yana bırakılmış, apolitik, sıradan bir polis şefi mantığıyla (tam doğrusu faşist mantıktır) gençlik sorgulanıyor.

İ.Ü. rektör yardımcısı Nur Serter'in üniversiteye almadığı öğrenciler hakkında, "zaten okula gelmiyorlardı" açıklaması bunun tipik bir örneği. Ne bir hukuk anlayışı var, ne de bilimsellik.

Devrimci Demokrat Gençlik Teslim Olmayacak

Gençlik soruşturma terörüne ilk kez maruz kalıyor. Peyder pey yıllardır sürse de, kimi dönemler bugünkünden çok daha yoğun bir soruşturma terörü estirildi. Gençlik kitleler halinde üniversitelerden atıldı. Bu süreçler aynı zamanda, gençliğin örgütlenme girişimlerinin yoğunlaştığı, akademik ve demokratik mücadelesinin yükseldiği süreçlerdir. Soruşturmalarla engellenmek istenen de bu mücadelesinin kendisidir. Ama aynı şekilde, gençlik mücadeledeki kararlılığını daha da yükselterek soruşturma terörünü etkisiz kılmayı da bilmiştir. Sık sık bu silaha başvurmak zorunda kalmaları bunun kanıtıdır.

Gençlik bu saldırıyı da püskürtecektir.

"Yılmayacağız" şiarlarının ülkenin dört bir yanında haykırılması, gençliğin bu dinamizmi ve kararlılığı taşımasının sonucudur. Bu kararlılık 6 Kasım'da net olarak ortaya çıkmıştı. Şimdi de, farklı biçimde, yeni soruşturmaları göze alarak soruşturmanın protesto edilmesinde kendini gösteriyor.

Bundan üç yıl önce F tipleri açıldığında gençlik, "saldırı sadece devrimci tutsaklara yönelik değil tüm halkadır" diyenler arasındaydı, şimdi hedef oldular.

Tüm bu saldırılarla gençliğin parasız bilimsel eğitim talebinin, anti-emperyalist anti-faşist mücadelesinin önüne geçilmek isteniyor. AKP iktidarı her şeyiyle saldırıyor. Polisi, askeri, öğretim görevlisi. YÖK, iktidarların değişmesine rağmen çünkü işlerliliğinden hiçbirşey kaybetmedi. Aralarında çatışmanın iktidar kavgasının olduğu buradan da ortaya çıkıyor.

Soruşturmalarla karşı belli bir tepki oluşsa da, yeterli değildir, daha da yükseltmeliyiz, örgütlenmeli, binleri harekete geçirmeliyiz.

İktidarın isteği F tipi üniversite.

Gençlik ise, parasız bilimsel eğitim istiyor.

Kazanan, örgütlenen, direnen, mücadele eden gençlik olacaktır.

AKP, Polis Terörü İle Gençliğin Demokratik Eylem Hakkını Yokedemez Gençlik Soruşturmalara Direniyor

Gençliğin, başta İstanbul olmak üzere soruşturmalara karşı eylemleri sürüyor. AKP iktidarı anti-demokratikliğini, anti-komünistliğini, gençliğe düşmanlığını eylemlere saldırıları yoğunlaştırarak gösteriyor. Özellikle İstanbul'da yapılan demokratik eylemlere, Beşiktaş'taki saldırının ardından müdahale kararı aldığı sonraki günlerde de ortaya çıktı. Gençlik tüm bunlara rağmen demokratik eylem hakkını kullanmaya, programını uygulamaya devam ediyor.

“Alternatif Üniversite” Eylemi: 9 Ocak günü Beyazıt Meydanı'nda toplanan öğrenciler "Soruşturmalar Hayır, Arkadaşıma Dokunma" pankartını açarak, derslikler oluşturdular ve YÖK'ün üniversitelerinde “yasak” olan dersleri yaptılar. Demokratikleşme, hak ve özgürlükler gibi derslerin işlendiği eyleme çeşitli DKÖ'ler de destek verdi. **TAYAD** ve **Temel Haklar**'ın birer konuşma yaptığı eylemde **Grup Yorum** da türkülerıyla gençliğin yanındaydı.

Beşiktaş'ta Polis Terörü, Gözaltı ve Tutuklama: 11 Ocak günü Beşiktaş Barbaros Bulvarı'nda toplanan öğrenciler yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe geçtiler. Soruşturmalara karşı pankart açan ve "Soruşturmalar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz, F Tipi Üniversite İstemiyoruz. Disiplin Yönetmelikleri Fesh Edilsin, Katil Polis Üniversiteden Defol" dövizlerini taşıdılar ve sloganlarını haykırdılar. Kısa süre sonra eyleme müdahale eden polis gençliğin demokratik eylem hakkını terörle engellemeye çalıştı.

Kitleye gaz bombalarıyla saldıran polise karşı direnen gençlik bir süre sonra ara sokaklara dağıldı. Beşiktaş Çarşısı'nda yeniden toplanan gençliğe çevrede toplanan halk alkışlarla destek verirken, polis terörü de Beşiktaş'a yayıldı. Sık sık havaya ateş açan polis bir yandan da yoğun bir şekilde gaz bombası attı. Estirilen teröre rağmen gençlik direnişten vazgeçmiyordu. Maçka yolunda yeniden toplanan gençlik buradan Akaretler'e doğru yürüyüşe geçti. Burada da yoğun

şekilde bombalı, kurşunlu müdahale yaşanırken, aralarında Gençlik Derneği üyelerinin de olduğu 20 kişi gözaltına alındı. Saldırı İstanbul Gençlik Derneği başta olmak üzere çeşitli demokratik kitle örgütleri tarafından yapılan açıklamalarla protesto edildi.

İstanbul Üniversitesi Kuşatma Altında, Polis Terörü Protesto Ediliyor: AKP'nin polisi terörünü ertesi gün üniversiteye taşıdı. Daha önce haklarında soruşturma açılan 20 öğrencinin Öğrenci Kültür Merkezi'nde komisyona ifade vermek için beklediği sırada üniversite kuşatıldı. Beşiktaş eylemine katıldığı iddia edilen 7 öğrenciyi gözaltına almak isteyen polis gençliği terörle yıldırma istiyordu. Uzun süren pazarlıklar, gençliğin kararlılığı ve avukatların devreye girmesi sonucu, gözaltı yerine savcılığa doğrudan ifade verme konusunda anlaşıldı. Bu arada öğrencilerin, gözaltı olduğu takdirde toplu olacağını ama arkadaşlarını vermeyeceklerini söylemesi, gençliğin dayanışmasının güzel bir örneği idi.

Adliyeye giden yaklaşık 70 kişi, alkışlarla toplanmaya başladığı sırada, niyetinin ifade değil, terör olduğunu gösteren polis gençliğe saldırdı ve iki öğrenciyi zorla gözaltına aldı.

Bir gün önce Beşiktaş'ta gözaltına alınan arkadaşlarını bekleyen öğrenciler, onların gelişini sloganlarla karşıladılar. "Soruşturmalar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz, YÖK'e Hayır, Soruşturmalara Geri Çekilsin, Eğitim Hakkımız Engellenemez" sloganları atılırken, polis destek için gelenleri adliye dışına çıkardı. Savcılığa çıkarılan 27 öğrenciden 15'i tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. Gösteri hakkı önündeki engellerin kalktığı demagogisini dilinden düşürmeyen AKP iktidarının mahkemeleri, gösteri ve toplantı yürüyüşlerine muhalefet ettikleri gerekçesiyle **6 öğrenciyi tutukladı**. İstanbul Gençlik Derneği'nden Ulaş Özer, Musa Kurt ve Mustafa Köşker, Özgür Gençlik'ten Ferdi Tunalı ve Başak Şahin ile Yeni Demokrat Gençlik'ten Sevgi Yumuk hapisaneye gönderilirken, gençliğin protesto eylemlerindeki taleplerinden biri de "tutuklanan arkadaşlarımız serbest bırakılsın" olacaktı.

Tutuklamalar Eylemleri Durduramıyor: 6 öğrencinin tutuklanmasının ardından Beyazıt ve İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü önünde gösteriler düzenlendi. 13 Ocak günü, bir grup öğrenci Beyazıt Merkez Kampüsü önünde toplanırken, diğer grup da rektörlük binası önünde bir araya gel-

di. "Tutuklanan Arkadaşlarımız Serbest Bırakıl-sın" yazılı pankart açan öğrenciler, "Soruşturma-lar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz" ve "Yaşasın Devrimci Mücadelemiz" sloganları attılar. Rektörlük önünden yürüyüşe geçen öğrenciler, kampüs önünde bekleyen grupla birleşti. Burada yapılmak istenen basın açıklaması polis tarafından engellenmek istendi. Oturma eylemine geçen öğrencilerin kararlılığı polise geri adım attırırken, İstanbul Üniversitesi öğrencileri adına basın açıklamasını okuyan Pınar Güngör, aylardır soruşturma terörü estişini, tutuklanan öğrencilerin demokratik haklarını kullandığını, serbest bırakılmalarını istedi ve *"tutuklama saldırısı bizi mücadelemizden alıkoyamayacak. Örgütleneceğiz, mücadele vereceğiz ve haklarımızı sonuna kadar savunacağız."* dedi.

Bu arada gençliğin etrafını kuşatan polis şefinin, "bugüne kadar eylemlerinize izin verdik, pazar günü 10 memura yaptığınız hareketlerden sonra artık size farklı davranacağız. İdare de burada gösteri yapılmasını istemiyor. Zaten hepiniz atılmış öğrencilersiniz" sözleri yaşananları anlatıyordu. Demokratik bir hakkın kullanılması polisin tekelindeydi, ister izin verir, isterse vermezdi. Polisin "zaten hepiniz atılmış öğrencilersiniz" sözleri ise, İ.Ü. rektör yardımcısı Nur Serter'in "zaten

okula gelmiyorlar" sözünü hatırlatıyordu. Hangisi bilim insanı, hangisi polisti acaba?!

15 Ocak günü de gençlik eylemdeydi. Soruşturmaları ve tutuklamaları protesto eden İstanbul Üniversitesi gençliği Beyazıt Meydanı'nda toplandı. Pankart açılıp, basın açıklaması yapılacağı sırada, polis gözyaşartıcı gazlarla, coplarla kitleye saldırdı. Yerlerde sürükleyerek çok sayıda kişiyi gözaltına alan polisin, gençliğin demokratik eylemine karşı AKP iktidarından aldığı talimatı yerine getirdiği bir kez daha görüldü.

* Tutuklanan 6 öğrenci yapılan itiraz üzerine 14 Ocak günü serbest bırakıldılar.

Sayı 94

39

18 Ocak
2004

Teziç'in "Katılımcılık" Oyunu

Yeni YÖK başkanı Erdoğan Teziç, YÖK Yasa Tasarısı'nı, çeşitli kesimlerin "düşüncelerini alarak" hazırladığını duyurdu.

Birincisi, bir yandan tüm Türkiye genelinde yoğun bir şekilde gençliğe saldırılıyor, öte yandan Teziç, "gençliğin sesini duyma" oyunu oynuyor. Haklarında soruşturma açılanlar düşüncelerini demokratik eylemlerle dile getirdikleri, nasıl bir eğitim istediklerini anlattıkları için okullarından uzaklaştırılıyor.

Tam bir ikiyüzlülük!

Topladığı öğrenciler kim? Rektörlüklerin tanıdığı resmi temsilciler!

Kaldı ki, YÖK başkanı Teziç'in onların da düşüncelerine fazlaca değer vermediği açık.

Ne YÖK ne AKP "katılımcılık" şovunun hakkını dahi verebilecek tahammüle sahip değillerdir. Farklı düşünceden, özellikle de ülkesine ve halkına yabancılaşmayan gençliğin düşüncesinden korkarlar.

Mesela, Teziç'in açıklamasından öğreniyoruz ki, bakın öğrencilerin talebi neymiş;

"Öğrencilerin talepleri dikkate alınarak getirilen düzenleme ile, cari hizmet maliyetlerine devletin katkı payı yüzde 50'den yüzde 75'e çıkarılmıştır." (Cumhuriyet, 14 Ocak)

Demek gençliğin YÖK yasasına ilişkin tek talebi

ekonomik öyle mi? Gençlikle dalga geçmektir bu. Gençliğin devasa hak ve özgürlükler sorunu yok mu, yönetime katılım sorunu yok mu, eğitimin bimsellikten uzak oluşuna dair sorunu yok mu?...

İkincisi, "aldat, oyala, makyajlayıp aynı politikaları sürdür". Teziç'in YÖK taslağının özetidir. "YÖK aynen kalacak" açıklaması başka yoruma gerek bile bırakmıyor. YÖK'te, gençliğin kaale alınmadığı, iktidar kavgasına devam.

Bu arada Teziç'in "eski solculuğu" üzerinden teoriler geliştirilenler yanılıyorlar. YÖK bir mekanizmanın adıdır ve oligarşinin en önemli kurumlarındandır. YÖK'ün başına atanmak için, oligarşiye kendini ispatlamanın olmazsa olmaz bir koşul olduğu unutulmamalıdır. Ayrıca oligarşinin işleyen çarklarına hangi dışlinin takıldığının bir önemi yoktur.

Gençlikten...

✂ İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu, Bağcılar Kültür Merkezi'nde düzenlediği dayanışma etkinliğinde, liseli gençliği örgütlenmeye çağırdı. Etkinlikte konuşmaların yanı sıra, müzik dinletisi yeraldı.

✂ Kocaeli Gençlik Derneği tarafından düzenlenen etkinlikte sergilenen, Yeni Meydan Sahnesi İl-kay Eser Tiyatrosu'nun "Cephede Piknik" adlı oyunu büyük ilgi gördü. Oyunu 100 kişi izledi.

✂ Ankara Gençlik Derneği'nin, 11 Eylül saldırılarını anlatan, 11 farklı ülkeden 11 yönetmenin çektiği film gösterimini 40 kişi izledi.

Gençliğin Birliği Soruşturmalara Karşı Kampanya

Gençlik üzerindeki baskılara ve özelde soruşturmalara karşı, TKP'li Gençlik dışındaki (!?) bütün gençlik örgütlenmeleri birlikte hareket etme kararı almış durumda. Bu, gençliğin bu saldırıya karşı mücadelesi açısından olumlu bir gelişmedir. Dışında kalanların neden kaldıkları da mutlaka sorgulanacaktır.

Kampanya program dahilinde sürdürülüyor ve sadece İstanbul değil tüm Türkiye'deki üniversitelerde çeşitli eylemlerle yaşama geçiriliyor. Şu ana kadar yapılan eylemler bu birlik ve kampanya çerçevesinde gerçekleştirildi. Görüşlerini aldığımız Gençlik Birlik Koordinasyonu üyesi öğrenciler, kampanyanın uzun süreli olacağını ve mart ayının da buna dahil olduğunu belirttiler.

Demokratik Eylem Hakkı Kullanılıyor

Ocak ayı başında başlayan ve mart ortasına kadar sürecek kampanyada, basın açıklamalarından imza kampanyalarına, "alternatif üniversite" eyleminden oturma eylemine, yürüyüşlerden açlık grevine, merkezi mitinglerden tüm Türkiye'de yapılacak eylemlere, üniversite önlerinde oturma eylemlerinden soruşturma terörü emrini verenlerin seslerini duyacakları mekanlarda düzenlenecek protestolara kadar çeşitli eylemler yer alıyor. Gençlik çeşitli biçimleriyle, demokratik eylem hakkını sonuna kadar kullanma karar-

lılığını bu birlik ve program ile ortaya koymaktadır. Saldırıyı örgütleyenleri pişman edecek, onların yok etmek istediği devrimci gençliğin örgütlenmesinin gelişmesine hizmet edecek bir mücadelenin yaratılmasının önünde hiçbir engel yoktur. Kitlesellikte istenen sonuç henüz ortaya çıkmış olmasa da, şu ana kadar yapılan eylemler bu potansiyelin varlığının açık göstergesidir.

Sansür Mücadeleyi Yavaşılamaz

Tecrit konusunda olduğu gibi, gençliğin her gün yaptığı eylemlerde de basın sansürü devrede. Sadece polisin vahşice saldırdığı birkaç eylemi haber bültenlerine taşıyan medya, o çok bildik "AB'nin kapısındaki bir ülkeye bu görüntüler yakışıyor mu" kalıbını dahi dile getirmekten özellikle kaçınıyor. Devrimci, sol, ilerici gençliğin tecrit edilmesinde, tasfiye edilmesinde onlar da AKP iktidarı ve YÖK ile aynı düşünüyorlar.

Gençlik sansürü de parçalayacaktır. Yaratıcılığıyla, militanlığıyla soruşturma terörüne karşı barikat oluşturma kararlılığı, sansür duvarlarını da parçalayacaktır. Ama unutulmaması gereken, bu mücadelede oligarşinin temel politikalarından birisi olan devrimci gençliği sindirme politikasına karşı yürütülüyor. Bu yanı sıra düzenin tüm güçleri karşımızda olacaktır. Mücadele bir yanı sıra onlara karşı bir muhteva da taşıyacaktır.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ

Gayri meşru onlarca soruşturma açıldı hakkımızda. Günlerdir okullarımıza giremiyoruz, okullarımızın önü askeri kışlalara dönüştürüldü. Okulumuzda bağlama, gitar çaldık diye, YÖK'e, Irak'taki işgale hayır dedik diye, onlarca ceza aldık. Ülkemizin geleceği olmanın, dünya halklarının kardeşliğini istemenin verdiği sorumlulukla "Emperyalist Savaşa Hayır, Yaşasın Halkların Kardeşliği" dedik diye, rektörlüğün, ÖGB'lerin baskılarına maruz kaldık.

Biz derimci, demokrat, yurtsever öğrenciler olarak, üzerimizdeki polis, rektörlük baskılarının kaldırılması ve bizim olan okullarımıza geri dönmek için çeşitli eylemlilikler yaptık, rektörlük hakkında suç duyurularında bulunduk. İstanbul Üniversitesi önünde, Beşiktaş'ta eylemler yaptık. Beşiktaş'ta basın açıklaması yapma isteğimize karşı polis saldırganlığını göstererek, arkamızdan kurşun sıkarak biber gazlarıyla saldırdı. Kameraların önünde 19 arkadaşımız yerlerde tekmelenerek gözaltına alındı.

Mahkeme hiçbir hakka hukuka dayanmadan 6 arkadaşımızı tutukladı. Suçları: vatansever demokrat olmak, YÖK'e ve emperyalist işgale karşı çıkmak, türkü söyleyip halay çekmek. Arkadaşlarımızı tutuklayan anlayışın amacı, öğrenci gençliğin sesi olan bizlere gözdağı vermek, okuldan öğrencilerden soyutlamak, tecrit etmektir. Ama bu bizim için ilk değildir. Biz tüm bunlara rağmen yine YÖK'e de tecrite de, işgal ortaklığına da hayır demeye devam ettik, yine halay çekip türkü söyledik, soruşturmalara karşı çıktık.

AKP iktidarının mahkemelerinin bizi tutuklamasına rağmen yine sloganlarımızı atacak, yine taleplerimizi haykıracağız. İktidarın ne soruşturmaları ne gözaltıları ne de tutuklamaları bizleri yıldıramayacak, bizler yine alanlarda hakkımızı arayacak, okul idarelerine, polise, taraflı yargıya gereken cevabı vereceğiz.

ÖĞRENCİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

İstanbul Gençlik Dernekli Öğrenciler

Mehmet Yayla Gözaltında Yaşadıklarını Anlatıyor

Polis İçin Her Şey İşkence Aracıdır

Pasaport başvurusunun cevabını almak için gittiği Eyüp İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde "aranması olduğu" bahanesi ile gözaltına alınarak İl Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen Mehmet Yayla ile, gözaltında yaşadıkları üzerine konuştuk.

Gözaltı Gerekçesini Bildirmeye Gerek Yok!

Gözaltına nerede ve neden alınıyorsunuz?

MEHMET YAYLA: Eyüp İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne pasaport başvurumu yapmıştım. Çıktığını söylediler ve 5 Ocak günü gittim. Aranmam olduğunu söyleyerek bekletmeye başladılar. Nedenini bilmediklerini, sadece il terörle mücadele şubesinin "yurtdışına çıkamaz tedbiri" koyduğunu söylediler. Neden, ne sebeple bu yasağı koyuyorlar, söylemeniz gerekiyor dedim. Hiçbir gerekçe göstermeden beni tutuyorlardı.

Kapının önünde beklemeye başladığımda iki yıldızlı bir komiser, orada bekleyemeyeceğimi, içeride durmamı söyledi. Ben de, siz gelene kadar burada durdum, herhangi bir yere gittiğim de yok, kimliğim de zaten sizde, kaçacak da değilim, siyasi şube polislerini de burada bekleyeceğimi, zaten tutmalarının hukuki bir dayanağı olmadığını söyledim. Sonra zorla yere yatırarak, ellerimi arkadan kelepçeleyp nezarete bu şekilde attılar. Bir süre sonra siyasi şube polisleri hiçbir açıklama yapmadan zorla İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüler.

Bir hafta önce pasaport başvurumda aranmıyordum da, bir hafta sonra mı aranmaya başladım? Üstelik yasalarında, gözaltı nedenini bildirmek zorunlu olmasına rağmen, **yasadışı davrandılar**. Böylelikle asıl olarak benim savunma hakkım da engellenmiş oldu.

Ayrıca eğer gerçekten aranma durumum olsa bile **adresim belli**. Adresime çağrı yapılarak savcılığa çağırılabilirim. Fakat normal prosedür yerine, kelepçelenerek, dövülerek gözaltı uygulandı. Hiçbir yasal hakkımı kullanmama izin verilmeden suçluymuşum gibi davranıldı.

Hukuksuzlukları İl Emniyet Müdürlüğü'ne götü-

rüldüğümde de devam etti.

Soyarak Arama ve İşkence

Gözaltında ne tür uygulamalarla karşılaştınız? Neden gözaltına alındığınızı ne zaman öğrendiniz? İşkence ve baskıyla karşılaştınız mı?

Beşinci kattaki TİM 1'de bir odaya götürüldüm. Yirmiye yakın polis vardı. Herbiri bir taraftan küfür ediyor, vuruyordu. Üstümü aramak istediler. Gözaltına almalarının hukuki boyutu olmadığını bu yüzden de üstümü aratmayacağımı söyleyerek reddettim. Ellerim arkadan kelepçeli bir şekilde zorla yere yatırarak arama yaptılar. Pantolonumu çıkarttılar.

Soyarak arama hangi yasalarında var? Bu işkencedir. Bu tür uygulamalarla birçok insanın karşılaştığını biliyordum. Amaçları sadece insanı aşağılamak, rencide etmektir. Bu nedenle soyarak arama işkencesini protesto etmek için slogan atmaya başladım. Atmamam için ayaklarıyla ağzımı kapatmaya çalıştılar. Ahlaksızlık yaptıklarını, ne hakla bu şekilde arama yaptıklarını sordum. Cevap yerine dövmeyi sürdürdüler. Sürekli, neden gözaltına alındığımı sordum. Sorgu odasına götürdüklerinde, "hakkında ifade var" dediler. Yaptıkları hiçbir şeyin hukuki olmadığını anlattım ve avukatımı talep ettim. İşkence altında ifade vermeyeceğimi, işkencelerini protesto ettiğimi, bunun için açlık grevi yaptığımı ve susma hakkımı kullandığımı söyledim.

Yasa, 'Ailesine Haber Verilir' Diyor;

Polis Aileyi Baskı İçin Kullanıyor.

Aile Baskı Yapmıyorsa,

Polis Aileye Baskı Yapıyor!

Ailene telefon edecek misin diye sordular, istemedim. Fakat ikinci günü gece yarısı babamı bir anda karşımda gördüm. Babamı arayıp benim çağırdığımı söylemişler. Babama "oğlun da yarın bir gün canlı bomba olacak, nasıl evlat yetiştiriyorsun" diyerek korkutmuşlar. Ayrıca "oğlunun yanına götürdüğümüzde ona yanlış yolda olduğunu anlat, okulunu okusun, akıl ver, ikna et" vb. diyerek baskı altına almaya çalışmışlar. Babam geldiğinde bunların işkenceci katil olduklarını, söylediklerine inanmaması gerektiğini söyledim. Polisler babama benim yanımda baskı yapmaya başladıklarında, babam da "**ben oğluma güveniyorum**" dedi. Bunun üzerine apar topar sorgu odasından çıkardılar.

Hem beni hem ailemi psikolojik baskı altına almaya çalışmışlardı. Aileye haber verilmesi "AB'ye uyum yasaları"nda var. Ama polis bunu baskı aracı olarak nasıl kullanacağını hesaplıyor. Yasalarında aileye yalan söyleyin, şubeye

Sayı 94

41

18 Ocak
2004

zorla getirin ve baskı aracı olarak kullanın, yapmazsa da siz ona baskı yapın mı yazıyor?

Nitekim babam istedikleri gibi davranmayınca tartaklayarak götürdüler. Ve çıktıktan sonra öğrendim ki, gece yarısına kadar hiçbir neden yokken babamı şubede bekletmişler. Beş kişi sürekli konuşup babama psikolojik işkencelerine devam etmişler.

Hukuksuzluğu Protestoya Cevap Bayılana Kadar Boğaz Sıkma

Hakkımda ifade olduğunu söylemişlerdi, nedir, kim vermiş diye sordum. Aldığım cevap "git ifade verene sor" oldu. O zaman niye gözaltına aldınız?...

Yasalarda yazar, gözaltında işkence ile alınan ifade kanıt değildir. Bir kişi hakkında bir başka kişinin söylediklerinden dolayı arama çıkarılamaz, özgürlüğü kısıtlanamaz. Bu yasal değildir. Ben böyle gözaltına alındım ve hiçbir kanıt olmadan bir ifade ile hareket edilerek hem fiziki hem psikolojik işkence gördüm.

Sorgu odasında sürekli psikolojik baskı sürdü, hiç susmadılar. Önce "iyi polis" gibi yaklaştılar, konuşmayınca gerçek yüzlerini göstermeleri çok uzun sürmedi. Aşağılamaya, küfür etmeye başladılar. Değerlerimize saldırarak psikolojik olarak yıpratmaya, korkutarak ifade almaya çalıştılar. Hiç uyutmadılar. Hücreye birkaç saatliğine indirdiklerinde radyonun cızırtılı sesini sonuna kadar açarak uyutmadılar. Slogan attığımda boğazımdan sıkarak havaya kaldırdıkları için birkaç kez baygınlık geçirdim.

İki gün kaldığım gözaltı boyunca dayak, uyutmama, psikolojik baskıya devam ettiler.

Bu ülkede ne zaman neyle karşılaşacağımızın hiçbir garantisi yok. Bizim olmadığı gibi ailemizin, yakın çevremizin de nelerle karşılaşacağı meçhul. Benim yaşadığım gözaltı bunun bir örneğidir. Sonuçta çıkarıldığım savcılıkta serbest bırakıldım. Bu bile gözaltılarının hukuksuz ve keyfi olduğunun bir göstergesidir.

Benim yaşadıklarım ilk değil elbette, son olacağını da düşünmüyorum. Nitekim işkencelerin sürdüğü bir ülkeyiz.

Konuşanlara Bakın!

Urfa ve Diyarbakır'lı 50 muhtar, TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu ve Türk Demokrasi Vakfı tarafından Ankara'da insan hakları eğitimi verilmiş. Eğitim verenler arasında, Emniyet ve Jandarma da var.

İlk dersi veren, daha önce Terörle Mücadele'de görev yapan ve halen Emniyet İnsan Hakları Şube Müdürlüğü'nde görevli **Başkomiser Bilal Sevinç**'ti. Sevinç, "kimlik soran görevli memurun önce kendi kimliğini ibraz etmesi gerektiğini", tutuklunun ifade vermeme, avukat haklarını sıralamış ve "zanlı neden gözaltına alındığını soracak." demiş.

Birincisi, insan haklarını en çok ihlal eden siyasi şube polisini, "İnsan Hakları Şubesi"ne atamak, bu şubenin ne menem bir soytarınlık olduğunu anlatmaya yeterlidir. İkincisi, yasal hakları anlatan polis şefi, bu yasalara uymayanın kendileri olduğunu çok iyi bilir. Onlarca kişi, kimlik sordu diye dayak yiyor, hatta kimisine silah çekilip kurşunlanıyor.

Diğer konuşmacı da ondan aşağı kalmaz. JİTEM'cilerden insan hakları dersi olur mu hiç?

Jandarma İnsan Hakları İhlallerini Değerlendirme Merkezi (JİHİDEM) Komutanı **Tuğgeneral Kadir Ali Esener** de, klasik, hep söylenen ama jandarmanın asla uymadığı "insan hakları" kurallarını sıralıyor. Eminiz, onları dinleyen muhtarlar, bölgelerinde yaşadıklarına bakıp, "acaba başka bir ülkeden mi sözediyorlar" diye düşünmüşlerdir. General, 'korkmayın, bize bildirin' diyor örneğin. Mümkün mü, bir jandarma komutanının bölgede nasıl bir zulüm uyguladığının yüzlerce örneği vardır. Ve bunların hiçbir jandarma genel komutanlığının bilgisi dışında yaşanmıyor.

Demokrasilik oyununun "insan hakları" makyajı böyle yapılıyor.

İkitelli'de Polis Terörü

Polisin, 6 Ocak günü İkitelli Parseller Caddesi'nde "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" yazılı afişleri asarken Mücadele Birliği taraftarlarına ateş açması, 11 Ocak'ta İkitelli Cemevi'nde basın açıklamasıyla protesto edilmek istendi. Ancak, polis terörünü protesto eylemi, yine polis terörüne sahne oldu. Cemevi'ne yürümek isteyen dergi çalışanlarına polis saldırarak gözaltına aldı. Yazışları Müdürü Özgen İş'in de bulunduğu 4 kişiyi zırhlı araca kapatarak üzerlerine gaz sıkarak polis uzun süre eylemcileri araçta kapalı tuttu. Ara sokaklara dağılan grubu arama bahanesi ile sokaklara dalan polis, sağa sola gaz bombası atarak saatlerce mahallede terör estirdi.

İktidarda AKP var ya; ülkede her sorun çözülüyor! İslamcı basına göre zaten bir yıldır Türkiye güllük gülistanlık. Bir tek polis-asker vardı arasına "sorun" olan, onlar da umut vermişler! Bir de "asker" şu türbanla uğraşmasa; o zaman ne katliamların, ne işkencelerin üzeri örtülür, öyle değil mi?

AKP'nin muhafazakar demokratlık sempozyumu; SATILIK DİN VAR!

Bir parti düşünün; siyasi, ideolojik olarak “**ne olduğu belirsiz**”! Bu parti, seçimlerden en fazla oyu olarak iktidar oluyor.

Seçim sisteminin çarpıklığını, bizzat seçimin kendisinin bir oyun olduğunu bundan daha iyi ne gösterebilir ki?

Bu “**ne olduğu belirsiz**”, kimliksiz, kişiliksiz olduğu söylenen partinin adı AKP.

İşte bu parti, 10-11 Ocak'ta İstanbul'da Grand Cevahir Otel'de “**Üluslararası Muhafazakârlık ve Demokrasi**” adını taşıyan bir sempozyum düzenledi.

AKP bu sempozyumla bir anlamda kendine isim koyuyordu. Aslında bir süre önce yayınlanan ve bizzat Tayyip Erdoğan'ın da imzasını taşıyan “Muhafazakâr Demokrasi AK Parti” adlı kitapla isim konmuştu ama şimdi ismi yaygınlaştırmak gerekiyordu.

Tartışılan AKP'nin “siyasi kimliği” mi? Demokrasicilik oyunundaki adı mı?

Sempozyum AKP'nin “**siyasi kimliğinin netleştirilmesi**” gibi sunuldu kamuoyuna. Sempozyum üzerine burjuva basında birçok övgü çıktı; AKP yağcılarının üzerinde birleştiği övgü ise suydı;

“*AKP'nin Türkiye'ye yeni bir tarz-ı siyaset sunma çabasında olduğu kesin... Kendi kimliğini tartıştıran partilerin fazla örneği yok... AK Parti'nin en büyük artısı tartışmadan korkmaması... Bir partinin kendi siyasal kimliğini tartışmaya açması siyasal yaşamımıza kalite katmak açısından son derece önemli bir çaba olarak görülmelidir...*”

Sadece sempozyumdaki konuşmaların, tebliğlerin “teorik” havasına bakılırsa, böyle düşünmek mümkün. Ama kazın ayağı hiç de öyle değil. AKP'nin siyasi kimliği zaten nettir. AKP emperyalizmin ve oligarşinin partisidir. Siyasi açıdan onların çıkarlarını savunur. Bunda tartışmaya yer yoktur. Zaten iktidar koltuğunda oturduğu bir yılı aşkın süre boyunca da bunu yeterince göstermiştir. Bu nedenle sempozyumda AKP sadece, demokrasicilik oyununda halkı aldatmayı hangi isimle sürdürmesinin daha “kârlı” olacağını tartıştırdı.

Siyasi arenaya çıktığından bu yana *yenilikçi-*

ler, liberal İslam, muhafazakar sağ, ılımlı islam, demokrat islam gibi birçok isim denedi AKP. Liberal de oldu, muhafazakar da, sağcı da oldu, solcu da (AKP yalakaları, AKP'nin AB'ciliğinden hareketle onu solcu kategorisine bile koydular.) Hem dinciydi, hem değildi...

Peki bunlardan hangisiydi AKP? Bunlardan biri değilse neydi? Şimdi “muhafazakar demokratizm” demekte karar kıldılar, ama yarın onu da değiştirmeyeceklerinin, bukailemun gibi yeni bir ambalaja girmeyeceklerinin garantisi ne?

Kısacası sorun zaten AKP'nin **belli** olan ideolojik kimliğini yeniden tartışmak değildir. AKP, bu sempozyumla aynı anda birçok hedefe ulaşmayı amaçlamıştır.

Bu hedeflerinin arasında DYP, ANAP tabanına seslenmekten kendi içindeki farklı dinamikleri tasfiye etmeye kadar birçok yan sıralanabilir; ama bunlar içinde belirleyici olan, bu sempozyumun Türkiye tarihi içindeki yerini belirleyecek olan sempozyumda Amerikalı bir profesörün dile getirdiği şu sözlerdir: “*Batı dünyasının diyaloga açık ılımlı Müslümanlığa ihtiyacı var.*”

Riyakarlığın lideri Tayyip!

Başta vurguladığımız gibi, garip, abes, çarpık bir tablodur karşımızdaki. Kimliksiz, ideolojik anlamda bir dünya görüşü olmayan AKP nasıl bu kadar oy aldı? Ne olduğu belli bile değildiyse, halka ne söyledi?

Kimliksiz, kişiliksiz bir parti seçimlerde halka ne söyleyebilir? Yalan, boş vaat... AKP de böyle yapmıştır.

Görünürdeki durum şudur: **İktidara gelinceye kadar başka kimlik, iktidara geldikten sonra başka kimlik!** Ama meselenin bir başka boyutu da şu: seçim öncesinde de AKP yine tek bir kimlik sergilememiştir. O günkü kimliği de yine riyakarcaydı, takiyyeyi esas alıyordu. Halkın karşısına çıktıklarında “**elhamdülillah Müslümanız**” dediler, “referansımız İslamdır” dediler. Tekellerin karşısında ise, “**dini esaslı bir parti değiliz**” diye yemin billah ettiler. Kısacası halkımızın deyişiyle “**yanardöner**” bir partiydi AKP.

Zamana, zemine göre, kim ne duymak istiyorsa, ona onu söylediler. Her zeminde söyledikleri birbirinden farklıydı ama bunu da yüzleri kırmadan yaptılar; çünkü riyakarlığın ustasıydı-

lar. Tayyip Erdoğan'ın eğer bir "liderliği" sözkonusuysa, o liderliğini riyakarlıktaki ustalığına ve pervasızlığına borçludur. Partinin kadrolarını, hükümetini de aynı mantıkla oluşturmuştur; Birkaç kişi Genelkurmay'ın, birkaç kişi IMF'nin, birkaç kişi tekelci burjuvazinin, birkaç kişi de İslamcı tabanın görmek istediklerinden seçmiş işte size "kadro", işte size "hükümet" demiştir.

Böylesi oligarşinin de işine gelmektedir; hem kitleleri belli bir süre oyalayabilecek, hem de emperyalizmin, oligarşinin istekleri eksiksiz yerine getirilecektir.

Pazarladıkları her koşulda din'dir!

"Muhafazakar demokratiğin" içinde dini bir kavram yok. Ama AKP kendi tabanına bunu böyle anlatacaktır. "Muhafaza" ettiğimiz İslam'dır, "demokratiğimiz" türban dahil her türlü özgürlüğü elde etmek içindir diye yansıtacaklar.

Emperyalist efendilerine dönüp, onların duymak istedikleri bir muhafazakar demokratiği tanımını yapacaklar.

Peki emperyalist efendiler ne duymak istiyor? Amerikalı profesörün sempozyumdaki sözleri, daha önce de hem ABD, hem AB sözcüleri tarafından dile getirilmiştir; bunun özeti "**ılımlı İslam modeli**"dir.

AKP, bugün esas olarak bu ihtiyaca cevap vermeye çalışmaktadır. Çünkü ancak bu ihtiya-

ca cevap verebildiği takdirde emperyalizmin, hem ABD'nin, hem AB'nin desteğini almaya devam edebilecektir.

Bu modelin politikadaki karşılığı "**Afganistan'a asker gönderen tek İslam ülkesi**" olması, "**Irak'a asker gönderme kararı alan tek Müslüman iktidar**" olmasıdır. Amerika daha Irak'a saldırı hazırlığındayken, ABD'yi destekleyen ülkeler açıklamalarında Türkiye'nin (dolayısıyla AKP'nin) isminin en başta "**bakın Müslüman Türkiye de bizi destekliyor**" diye sayılması, AKP'nin rolünü yeterince göstermiştir. Başka bir deyişle AKP, "**Müslüman ülkeler içinde Amerika'nın beşinci kolu**"dur. Özellikle Ortadoğu'nun, Kafkaslar'ın, Balkanlar'ın Müslüman halklarının teslim alınmasında kullanılmak istenen zehirli bir hançerdir. "İslamcı" görünümüyle Amerika'nın taşeronluğunu en iyi kendisinin yapabileceğini kanıtlama peşindedir.

Kısacası, AKP ne kadar "İslami bir parti değiliz", "dini esas almıyoruz" derse desin, onun tek sermayesi İslamcılıktır. Seçimlerden önce halka bunu pazarlayıp iktidar oldu. İktidar olunca da aynı şeyi emperyalistlere pazarlıyor. Halk düşmanı politikaları izlerken halka dayanamayacağına göre, emperyalizme dayanacak.

Tüm bunlardan sonra, sempozyumda yapmak isteneni şöyle özetleyebiliriz: **AKP kendine kimlik aramıyor, işbirlikçiliğine, sömürücülüğüne, katliamcılığına kılıf arıyor!**

Tüm yiyiciler AKP'ye!

Yerel seçimler öncesinde en fazla aday adayı AKP'de... "**Memlekete hizmet aşkıyla**" yanıp tutuşanların öncelikli tercihi AKP. İktidar nimetlerine yakın olmak isteyenler AKP'ye koşuyor.

Koşun! İktidar nimetlerine koşun!.. AKP Ülkerleri, Albayrakları, AKP'li bakanlar oğullarını, dünürlerini, yakınlarını ihya ediyor, koşun, yağma masasından bir pay da siz kapın!

Halkın gözünde seçim sandığı, oy atılacak yerdir. Sandıklar, düzen partilerinin adaylarının gözüne ise "**köşe dönme aracı**" olarak gözükürler.

Dünün **ANAP**'ının yerinde

bugün AKP var. Memleketin cümle hortumcusu, dolandırıcısı, hayali ihracatçısı nasıl bir zamanlar ANAP'a doluyorsa, şimdi de AKP'ye doluyorlar.

DYP'nin, CHP'nin, MHP'nin adayları temiz sanmayın; yiyiciler az-çok kazanma ihtimali gördükleri yerlerde o partilerin de kapısındalar. Ama öncelikli tercih AKP.

Çünkü AKP, işbirlikçilikte, Amerikancılıkta kendisinden önceki iktidarları fersah fersah geride bıraktığı gibi; **yiycilikte** de öncekileri şimdiden solladı.

Pervasızlar. Aldıkları oy başlarını döndürdü, padişahlık özelemlerini açığa çıkarttı. Baş-

bakan alenen yeni şirketler kuruyor, yasa çıkarıp Başbakan'ın, Maliye Bakanı'nın oğluna bayilikler, armatörlükler dağıtılıyor, TÜPRAŞ'lar o fiyatlara -ne komisyonlar karşılığında- peşkeş çekiliyor, belli.

"Çekirdekten" yiyici AKP'li-ler zaten. Bir İstanbul Belediyesi'ni soyarak koca parti kurdular. Şimdi tüm Türkiye'yi soyabilecek mevkideler. Herkes de onlara yakın olmak istiyor. Köşeyi dönmekten başka hiçbir ideali, inancı olmayan "aday adayları", eski partilerini fırlatıp yakalarına AKP rozeti takıyorlar.

AKP'nin, yiyciliğin sonunu görmek isteyenler, ANAP'ın sonuna bakabilirler. AKP'nin o kadar dayanıp dayanamayacağı da belli değildir.

Kendi çağrısını kendisi duymayan sol!

Keşke, Türkiye solu, “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek” sloganıyla kitlelere yaptığı çağrının gereklerini kendisi anlayabilse ve yerine getirebilseydi.

Bir bir sıra her kesime geliyor.

F tiplerinde sıra F tiplerinden “muaf” tutulanlara geldi... “**Marjinal, ideolojik, terörizm**” suçlamasından hemen herkes nasibini alıyor. **Örgüt-süzleştirme** dayatması, devrimci örgütlenmelerden sendikalardan çıkıp tabiplere kadar geldi... 19 Aralık’ta katledenleri değil, katliama maruz kalanları yargılayan mantık, şimdi memurlardan öğrencilere kadar herkesi soruşturuyor, yargılıyor...

Sıra gün be gün başkalarına geliyor.

Ama ne yazık ki, bütün bu süre boyunca, oligarşinin tasfiyeciliğine, “en tehlikeliler”den başlayıp giderek yayılan tecrit politikasına karşı birliktelikte bir barikat örülemedi.

Peki neden?

Kitlelere “sıranın kendisine geleceğini” söyleyen sol, bu çıplak gerçeği kendisi nasıl göremedi? Veya gördü de başka bir nedenle mi kendini aldatmaya devam etti.

Sıra gelecek, biliniyor, ama sıra gelinceye kadar da seyrediliyor. Adeta bir “akıl tutulması”; ica-zetçilik ve statükoculuk, solun reflekslerini körel-tip beynini dumura uğratmıştır. Bunun başka bir açıklaması olamaz.

İcazetçi ve statükocu düşünce, hedeflenenin sadece devrimciler olduğunu, devrimci, silahlı mücadeleyi, illegaliteyi savunan örgütler tasfiye edilince de kendilerinin önünün açılacağını hesaplamıştır. Tabii ki bu düşünce tarzına çok güçlü bir pragmatizm de eşlik etmiştir.

Başkalarının tasfiye edilmesinden fayda uman **pragmatizmleri**, “sustukça sıra sana gelecek” sözündeki açık, çıplak, yalın gerçeği görmelerini engellemiştir.

Şimdi bir sözü hatırlamanın ve yeniden masaya yatırmanın zamanıdır; Öcalan daha 1991’de burjuva basına verdiği demeçlerde şu sözleri kullanmıştı: “(...) *Türk solu bir hayli geri. Dev-Sol di-yorsunuz. Çok çatapatlar, terörist mi diyelim artık. Çok ilkeller. Tipik terör kelimesinden biraz bu mu anlaşılmalı?*”

“Onları Türkiye nasıl ıslah edecek şaşıyorum. Biz belki anlaşıyoruz da. Fakat çok çatapatlar yanı.

Bir tanesini hizaya getirmek çok zor.” (1 Aralık 1991, Sabah, Nezih Tavla’nın röportajı, 7 Aralık 1991, Cumhuriyet, Semih İdiz’in röportajı -Daha geniş bilgi için bkz; Miliyetçilik Çıkmazı, sayfa 215, Boran Yayıncılık)

Kendisinin zaten düzen içinde yer almaya hazır olduğunu söyleyen ve başkalarının da “hizaya getirilmesini” savunan bir mantık, sıranın bir gün kendine geleceği gibi bir kaygı da duymaz elbette.

Peki bu mantık sadece Öcalan’la mı sınırlıdır. Hayır, hemen tüm reformist kesimler, bu süreç boyunca bu düşünce içinde oldular, açıkça ifade etmeseler de pratikleri böyle oldu.

Bu nedenledir ki, bu mantık Kürt miliyetçiliği tarafından defalarca dile getirilmiş olmasına, özellikle reformizm cenahında defalarca bu mantık paralelinde pratikler sergilenmiş olmasına karşın, bu zihniyetle mücadelesi yoktur Türkiye solunun. Bu söz üzerine, bu sözlerin ortaya koyduğu **zihni-yet** üzerine Türkiye solunda devrimci hareket dışında kalem oynatan yoktur bilebildiğimiz kadarıyla. Ne yazık ki yoktur. İnanılması güç olsa da, sol adına dile getirilen bunun gibi yüzlerce söz, solda, kendine devrimci, komünist, Marksist-Len-nist diyen kesimlerde bile sorgulanmadı, tartışılmadı.

Bu da pragmatizmin başka bir türüydü.

O zihniyeti şu veya bu ölçüde, farklı biçimlerde kendisi de taşıyan bir solun o zihniyetle mücadele etmesi de beklenemezdi zaten.

Açın bakın yayınlarımıza. Ne kadar mücadele etmişiz bu mantıkla. Ama dile getirilen mantık sadece “Dev-Sol’la” sınırlı değildir. Öyle olduğunu düşünmek, mesela infazlar politikasının veya 19 Aralık’ın sadece devrimci harekete yönelik olduğunu sanmak kadar büyük bir körlüktür.

Solun önemli bir kısmı böyle bir körlükle malul olduğu ve bu nedenle de birlik, cephe mantığıyla hareket edemediği için, oligarşi, solu “kategorilere” ayırarak her kesime ayrı ayrı saldırabilmiş, önünde birleşik bir direnişle karşılaşmaksızın manevralarını sürdürebilmiştir. Reformist soldaki bu bakış açısı, halkın çeşitli kesimlerinin örgütlenmeleri arasında da bir birlik yaratılamamasına neden olarak sorunu daha da vahim hale getirmiştir.

Şu an hala saldırının doğrudan hedefi olmamış kesimler, örgütler varsa, bu da yine bir “zamanlama” meselesidir; sıranın henüz onlara gelmeme-

sindendir. Ama bu sıranın onlara hiç gelmeyeceğinin göstergesi değildir. Evet, bugün hala doğrudan hedef olmamış kesimler var; onlar, demokratik kitle örgütleriyle oligarşinin sivil toplumculuk oyunu içinde yer alarak, partileriyle demokrasilik oyunu içinde düzenle bütünleşmeye çalışarak mevcut durumlarını koruyabileceklerini sanmak yanılgısı içinde olanlardır.

Kendini sol içinde görenler, halktan yana olanlar, halkın şu veya bu kesiminin içinde örgütlü olduğu örgütlenmeler, bu yanılgıdan kurtulamazlarsa ne olacağını tahmin etmek zor değildir. Eriyeceklerdir. Adım adım hem siyaseten, hem örgütsel olarak tasfiye edileceklerdir. İşçilere baskıları seyreden memur sendikaları, memurlarla ilgili baskıları seyreden işçi sendikaları, devrimci hare-

ketlere yönelik zulmü seyreden reformizm, kendisine yönelik olmayan baskıyı görmemekte ısrar eden Kürt milliyetçiliği, suya sabuna dokunmayarak “demokrasi mücadelesi” verdiğini sanan Alevi örgütleri, kendi sorunları için mücadelenin tüm halkın mücadelesinden ayrı olmadığını en iyi görmesi gereken aydın kesimlerin mesleki örgütleri, “seyirciliğin” sonu yok. Belki bugün, belki yarın da **“kendinizi koruyabilirsiniz”**; ama daha ertesi gün, siz de seyrettiğiniz tasfiyenin, tecritin hedefi olursunuz.

Oligarşinin zulmüne, tasfiyeciliğine, açlık, tecrit politikasına karşı mücadeleyi büyütmek için kimsenin bekleyecek zamanı yoktur. Bekleyenler, solun tasfiye edilmesine onay verenler, soldan ve halktan yana olamaz!

“Fon”lu demokrasi mücadelesi ya da sivil toplumculuk oyunu

ajanlığın yeni biçimleridirler. Kimse Avrupa emperyalizmiyle girilen bu ilişkiyi hiç bir gerekçeyle masumlaştıramaz.

AB'den “Türk sivil toplum kuruluşlarına” 900 bin euro! Geçtiğimiz günlerde Ankara’da yapılan “Sivil Toplum Kuruluşları Kapasite Geliştirme Eğitim Seminerleri”nde açıklandı bu müjde!

Seminerde aktarılan bilgilerden öğreniyoruz ki; AB'nin “sivil toplum kuruluşlarının geliştirilmesi” amacıyla 2004 yılı için ayırdığı bütçenin tamamı 1 milyar 50 bin euro; ve AB bunun 900 bin euro'sunu “Türk sivil toplum kuruluşlarına” aktaracak. Şu Türkiye sevgisine bakın!

AB; “Sivil Toplum Kuruluşları” (STK) için ayırdığı bütçenin yüzde 90'ını Türkiye'ye veriyor. Veriyor da peki ne istiyor karşılığında???

Sözkonusu seminerlere Ankara ve çevre illerden kadın, çocuk, gençlik, insan hakları, engelli, çevre, tarih, kültür ve kalkınma alanlarında faaliyet gösteren 22 “sivil toplum kuruluşu” katılmış.

AB adına “Sivil Toplum Geliştirme Programı” (STGP) Koordinatörü olarak bu seminerleri organize eden Sunay Demircan'ın açıklamasına göre, sivil toplum kuruluşları bu seminerlerin ardından Avrupa Komisyonu'ndan “sertifika almaya hak kazanacaklar”mış!

Neyin sertifikası acaba?

Bir yandan AB'den fonlanıp, sonra da demokrasi, haklar, özgürlükler mücadelesi verdiğini, şu veya bu ezilen kesimin hakkını savunduğunu söylemek, sahtekarlıktır.

Kim alıyor bu paraları? Neden açıklamıyorlar? Fonlar, AB'ye onaylatılırken finanse ettirilen projeler, AB fonlarıyla çıkarılan dergiler, kitaplar, işbirlikliğinin,

Verilen her euro nun bir karşılığı vardır.

Bu karşılığın nasıl ödendiğini bir örnekle hatırlatalım:

“Çocukları Kurtarın”(STC) adlı kuruluş, uluslararası çapta tanınmış “sivil toplum kuruluşları”ndan, yani başka deyişle güya “hükümet dışı kuruluş”lardan biridir. Bu kuruluşun İngiltere'deki şubesi, Irak işgalinin ilk günlerinde işgalcilerin “insani yardımı engellerek Cenevre sözleşmesini çiğnediği... bu nedenle Iraklı çocukların can verdiğini” belirten bir rapor hazırladı. Kuruluşun ABD şubesi hemen rapora müdahale etti ve raporun geri çekilmesini istedi. Gerekçesi ise şuydu:

“Hükümetten gelecekte alacağımız fonlar etkilenebilir...” İngiltere şubesi bunun üzerine raporunu iptal edip daha yumuşak bir açıklama yaptı.

STC adlı bu kuruluş, yine aynı dönemlerde “özelleştirilmenin çocuklar üzerindeki etkisi” başlıklı bir rapor hazırlamıştı. Ama bu raporda da özelleştirilmenin çocuklar üzerindeki gerçek sonuçları gizlendi; çünkü gerçek bir rapor, STC'ye en büyük mali yardımı yapan şirketlerden biri olan Serco adlı silah şirketinin hoşuna gitmeyecekti. Rapor, Serco'nun “kızmayacağı” bir biçime dönüştürüldü.

Olayın özü budur.

AB'nin teşvik ettiği, onayladığı F tiplerini, 107 insanın ölümüne yol açmış olmasına rağmen, ülkemizdeki birçok “sivil toplum kuruluşu” niye eleştirmiyor dersiniz? STC'ye raporlarını değiştirten neden neyse, onların F tiplerini eleştirmemesindeki neden de aynıdır.

Kapitalizm Pislik Üretir

Yargıtay'ın dahil olduğu yeni bir rüşvet daha!... Kapitalizmde rüşvet almayan tek bir devlet kurumu var mı?

Sağlık sisteminin bürokratik mekanizmasına yönelik **Neşter Operasyonu**'nun devam eden soruşturması, yeni bir rüşvet "operasyonu"yla sürüyor. "**Yargıya Neşter**" adı verilen operasyon kapsamında, tanınmış tekellerin davalarını takip eden avukatlar Ali Canverdi, Orhan Gemicioğlu, Özgür Öztunç, Galip Altıntaş, Cenk Güryel ile Çukurova Grubu'nun üst düzey yöneticileri Ersin Pamuksüzer ile Show TV Genel Müdürü Sener Ayer'in aralarında bulunduğu 13 kişi gözaltına alındı.

Basına yansıyan bilgilere göre, avukatların, batık bankalar davalarına ilişkin, savcı, hakim, yargıtay üyelerinden 17 kişiye milyarlarca rüşvet verdiği belirtiliyor.

Kapitalizmde Rüşvetsiz Dönen Hiçbir Mekanizma Bulamazsınız

Kapitalist sistemin rutin işleyişinin, rutin operasyonları!

Neden rutin?

Çünkü kapitalizmin kendisinin tanımı hırsızlıktır. Tekellerin halkların zenginliklerini çaldığı sistemin adıdır. Bunu kendi koyduğu ve halklara dayatarak adına "kanun" dediği kurallara uydurması, niteliğini değiştirmiyor.

Hal böyle olunca, hırsızlık sistemin bütün kurumlarının "iş yapma" yöntemi haline gelmektedir.

Hırsızlık ile rüşvet aynı şeydir.

Kapitalist sistemin çarklarını oluşturan kurumlardan rüşvet almayan hiçbir kurum, hiçbir bürokratı kimse gösteremez. Sorun "bireysel dürüstlük" sorunu değildir, rüşveti üreten, mekanizmayı rüşvetsiz dönemez hale getiren sistemin kendisidir.

Ülkemize de özgü değildir bu durum. Ülkemizin farkı, bu çarkın daha pervasız ve kaba dönü-

yor oluşudur. Çarpık kapitalizmin tepesine yükselen başbakanların "benim memurum işini bilir" diye açıktan rüşveti teşvik edecek denli pervasızlaştığı bir ülkedir Türkiye. AB yasaları, IMF

dayatmaları ile kapitalizm rayına girdikçe, rüşvet "kibarlaşacak" ve asıl sistemin sahiplerine doğru akacaktır. Yani büyük tekellere ve onların adına ülkeyi yönetenlere.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde bugün yaşanan da budur. Çirkef kapitalizm pislüğünü çeşitli kılıflara büründürerek üretir.

Kapitalist sistemin lideri ABD'de geçtiğimiz yıl yaşanan enerji tekeli Enron'un batış süreci bunun açık göstergesidir.

Enron elbette ki istisna değildi. Onlarca Enron vardır. Onun çöküşü, tasfiyesi sisteme zarar verir hale gelmesinden, rakipleri tarafından ipi çekildiğindendir. Yoksa, kapitalizmin doğasındaki işleyişe uygun olarak soyuyordu Enron. O soydukça ABD başkanları ve yöneticilerine rüşvet veriyor, işlerini yürütüyordu. Bunlar belgeleri ile ortaya çıkan gerçeklerdir.

Kapitalizm Ahlaksızlıktır!

Kapitalizmin ahlakı, siyasi ve kültürel şekillenşi her türlü pislüğü üretmektedir.

Kapitalizmin ahlakına göre kâr için, para için her şey mübahtır. Bizzat teşvik edilir. Büyük bir ahlaki çürüme olmadan ve bu çürüme yukarıdan aşağıya halkı çürütmeden sistemin varlığı riske girer. Çürüme halka sirayet etmeli ki, halk kendine açlık ve sefaletten başka hiçbir şey vermeyen kapitalizmi yıkmayı düşünmesin, en tepede rüşveti yiyen olmayı hedeflesin.

Siyasi sisteminde ahlakın zerresinin bulunmadığı sistemin sahipleri bizzat kendileri itiraf ediyorlar. "Siyasi etik yasaları"na ihtiyaç duyulması bu nedenledir. Ama hiçbir yasa bu gerçeği değiştirecek güce sahip değildir. Siyaseti, halka hizmet için, vatanseverlik duygularıyla değil, iktidar nimetleri için yapmak, sistemin ana ilkesidir. Demagojik olarak tersi söylene de, gerek yüzyıllık kapitalizmin pratiği gerekse de ülkemizdeki iktidarların tarihi bunun binlerce örneğiyle doludur.

Rüşvet Çarkında Rakiplerini Tasfiye Operasyonu

Peki bu operasyonları yapanlar, bu mekanizmaya karşı oldukları, rüşvet yemedikleri için mi

Sayı 94

47

18 Ocak
2004

yapıyorlar?

Hayır! Bu da kapitalist sistemde gayet düzenli bir şekilde işleyen bir çarktır.

Bu tür operasyonlar rakiplerini tasfiye etmek için kullanılır. Aynı sistemin içindedir ve sen yemeyeceksin, ben yiyeceğim diyen güçler, ellerinde iktidar erkini, devlet gücünü bulundurdular oranda rakiplerini tasfiye ederler. İster ticari isterse siyasi anlamda bir rakiplik olsun, özü değişmez. Özü, rüşvet çarkı kimden yana dönecek. AKP iktidarı ve onun iktidarının nimetlerinden nemalananlar da, “bizden yana dönecek” diyor.

Elbette bu operasyon özgülünde, yargıyı hiyaya getirmekten (“yargıya güvenmiyoruz” diyen AKP, kendi çıkarlarını koruyacak, hırsızlıklarını gizleyecek yargı sistemini yaratmak istiyor), oligarşi içi çatışmalarda medya gruplarının çatışmasından vb. onlarca etkenden söz edilebilir. Ancak tüm bunlar da yine kapitalizmin ahlakını sergiler. Yarın iktidar gücünü elde eden başka bir oligarşi içi güç de, bu operasyonu yapanlara operasyon yapar!

“Temiz toplum”, “temiz yargı” gibi bir sorunları hiçbir zaman olmamıştır, olamaz. “**Temizlik**” bu sistemin tümünden yıkılması demektir.

Alman Patronları Daha Azgın Sömürü İstiyor

Sosyalist sistemin baskılanması altında ve yüzyıllara dayanan emekçilerin mücadelesi karşısında kendi emekçilerine belli haklar tanımak zorunda kalan emperyalist tekeller saldırılarını yoğunlaştırıyor.

Hak ve özgürlüklerde, sosyal haklarda kısıtlamalar hem Avrupa hem de Amerika’da alabildiğine boyutlanırken, Alman tekellerinin patronları “baklayı ağzından çıkardı”!

Patronlar emekçilerin maaşlarının dondurulmasını istiyorlar. Sömürünün azgınlaştırılmasına yönelik talepleri bununla da bitmiyor. Alman patronlar ayrıca şu anda 35 saat olan haftalık mesai süresinin de 40 saate çıkarılmasını ve aradaki fark için ücret ödenmemesini istiyorlar.

Peki “sosyal demokrat” hükümet ne diyor? Almanya İşçileri bakanı Otto Schily, ARD televizyonunda yayınlanan bir programda yaptığı açıklamalarla hükümetin de aynı görüşte olduğunu duyurdu.

Memurların sürelerinin arttırılmalarını ve daha fazla çalışmalarını isteyen Schily, bu konuda Alman Memurlar Birliği Sendikası ile görüşme yaptıklarını belirtti ve patronların isteklerini şu sözlerle dile getirdi:

“memurların hareket kabiliyeti geliştirilmeli. Çalışma süreleri de yeniden düzenlenmeli. Memurların ücretlerinde de yenilikler yapılmalı.”

11 Eylül sonrası hak ve özgürlüklere yönelik yoğunlaşan saldırılar ile patronların istekleri paraleldir. Emekçiler bu yasalarla sindirilirken, patronlar, emekçilerin oluk oluk akan kanlarıyla elde edilen yüzyıllık kazanımları yoketmenin ortamının oluştuğunu düşünüyor.

Kapitalizm Yokedicidir!

Filipinliler’in başkenti Manila’nın gecekondu mahallesi Baseco’da meydana gelen yangında 45 bin kişi evsiz kaldı. Yoksul halkın barakalarda yaşadığı bir mahalle resmen yok oldu. Yetkililer “gaz lambasından çıktı” gibi saçma açıklamalar yaparken, gecekondu halkı, hükümetin imar planını yaşama geçirmek için yangını tezgahladığını dile getirdiler.

Çıkarları için yapmayacakları şey yoktur. Kapitalizm ölümden, yoksulluktan, vahşetten başka bir şey üretemez. Milyarları sağlıksız koşullarda yaşamaya mahkum eden de onlar, gecekonducularını yıkararak, yakarak villalar, iş merkezleri kuranlar da onlar.

Aİ Raporunda Avrupa Gerçeği

Uluslararası Af Örgütü (AI) 2003 yılı raporunda, Avrupa ülkelerindeki hak ihlalleri gözler önüne serildi. Raporunda Avrupa ülkelerinde işkenceden gözüktüne ölümlere kadar bir çok suç yer alıyor. İşte bazı örnekler:

Almanya; gözüktünde ve sınırdışı uygulamalarında ölüm, Çeçenlerin işkence ya da ölümle karşılaşacaklarını bilerek Rusya’ya iadesi, polisin özellikle yabancılara, muhalif güçlere yönelik artan şiddeti ve işkenceleri.

Fransa: Polisin şiddet uygulaması ve bunlara komik cezalar verilmesi, hapishanelerde kötü muamele.

İngiltere: 11 Eylül sonrası yaygın olarak hak kısıtlamaları, hapishanelerde temel hakların kısıtlanması.

Belçika: Güvenlik birimlerinin kötü muamelesi ve ırkçı yaklaşımları, göçmenlerin iadesinde şiddet kullanılması.

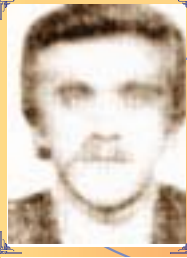
İsveç: “Terörle mücadele yasası”nın kapsamının neredeyse her türlü hak ve özgürlüğü kullanmayı kısıtlayan, yokeden boyutta olması.

İspanya: Hapishanelerde tecrit, işkence ve kötü muamele. Güvenlik birimlerinin özellikle mülteci kadınlara yönelik cinsel tacize varan şiddeti.

“İnsan haklarını” dillerinden düşürmeyenlerin gerçeğinin küçük bir kısmını gösteriyor bunlar. Gerçek ise çok daha boyutludur ve giderek artacaktır.

kahramanlar Ölmez

17 Ocak - 23 Ocak Şehitlerimiz

Bahri MUTLU

19 Ocak 1980

İstanbul'da işçi sınıfının mücadelesi içinde yer alan Bahri ve Cemal, Basın-İş grevinde grev nöbetini bitirdikten sonra kurulan bir pusuda faşistler tarafından katledildiler.

Cemal KARAPINAR

Ercan ÖZÇEKEN

18 Ocak 1996

İzmir Buca'da kuşatıldığı evde teslim olmama geleneğine yeni bir halka ekleyerek şehit düştü. Ailesiyle birlikte Kars'tan gelerek İzmir Küçükçiftliği'ne yerleşmiştir. Kürt milliyetindendir. Küçükçiftliği'de örgütlü faaliyetler içinde yer almıştır.

Kerim YAMAN

23 Ocak 1975

Faşistlerin iplerinin çözüldüğü bir zamandı. Devrimcileşen, mücadele eden halka karşı faşist saldırganlığın tırmanmaya başladığı günlerdi. O gün, faşist güruh, önce Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde direnişte olan sağlık işçilerine saldırarak direnişi kırmak istedi. Ardından Trabzon Öğrenci Yurdu önünde iki devrimci öğrenciye saldırarak yaraladılar. Sonra da Vatan Mühendislik Yüksek Okulu'nu bastılar. Devrimci öğrenciler okuldan ayrılarak Fatih'e doğru yürürken faşistler bir kez daha saldırdı ve devrimci öğrencilerden Kerim Yaman'ı katlettiler.

Akhisarlı'ydı Kerim Yaman. 50 bin kişinin katıldığı bir törenle uğurlandı İstanbul'dan. Akhisar'da yine binlerin omuzlarında taşınarak toprağa verildi.

Amilcar CABRAL

23 Ocak 1973

1924 Eylül'ünde doğdu. Üniversite öğrenimi için gittiği Lizbon'da Salazar diktatörlüğüne karşı yer altı direniş hareketine katıldı. Bir süre sonra Gine'ye döndü. Portekiz'in sömürgesi olan Gine-Bissau'da, 1956'da kurulan Gine ve Cabo Verde'nin Bağımsızlığı İçin Afrikalılar Partisi (PAIGC)'nin önderlerinden biriydi.

Parti'nin 1963'te başlattığı silahlı mücadele sonucunda önce ülkenin yüzde 60'ı kurtarıldı, bir süre sonra PAIGC, Birleşmiş Milletler'de Gine'nin tek temsilcisi olarak tanındı. Kurtuluş mücadelesi zaferler kazanırken, bağımsızlık mücadelesinin önderi 23 Ocak 1973'te düşmanın kurduğu bir pusuda katledildi.

Rosa Lüksemburg anması:

"ölüler bizi uyarıyor"

Onyıllardır sürdürülen gelenek, bu yıl da Rosa Lüksemburg ve yoldaşlarını anma yürüyüşünde binlerce yüreği kapitalizme, faşizme ve emperyalizme karşı öfkeli sloganlarla bir araya getirdi.

11 Ocak'ta Berlin'de yapılan anmanın başlangıcında, üzerinde **"ölüler bizi uyarıyor"** yazan anıt mezara kadar bir yürüyüş yapıldı. Ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de ölüm orucunun devam ettiğini, uluslararası dayanışmanın önemini anlatan pankartların ve kızıl bayrakların taşındığı kortejiyle katıldığı yürüyüşte, kortejin dört değişik noktasında bulunan ses düzeni araçlarında TAYAD Komite'nin ölüm orucuna ilişkin bildirileri okundu.

Alman ve Türkiyeli örgütlerin yoğun katıldığı bu yılki eylemlere özellikle Alman sol grupların kortejlerinde Almanya'da yürürlüğe girecek olan "Ajanda 2010" hak kısıtlama programına karşı gösterilen tepkiler öne çıkmıştı.

Onbini aşkın kitle, Rosalar nezdinde sosyalizm sloganlarını yükselterek Alman burjuvazisinin Rosalar'ı öldüremediğini bir kez daha gösterdiler.

köyün ! Delisi

Haydi Komplocular İşbaşına!

Özdemir Sabancı'nın bu yılki anmasında mezarına kimse gelmedi; hatta Sakıp Ağa bile... Acaba niye? Haydi komplocular; iş başına. Acaba niye gelmediler? Üzerinden yeterince zaman geçti deyip, şimdi asıl niyetlerini mi sergiliyorlar. Özdemir Sabancı'nın öldürülmesi sakın "holding içi çatışma" olmasın!

Siz hangi renk yolcusunuz?

Washington Post Gazetesi'nde yayınlanan habere göre, ABD, hava yoluyla gidecek yolcuların geçmişlerini araştırıp, onların ABD için "risk" oluşturma durumlarına göre, her yolcuya kırmızı, sarı veya yeşil renk verilecek. Acaba "en tehlikeli" sine kırmızı mı, yoksa yeşil mi verecekler? Stratejik olarak bu sorunun cevabı, kırmızı, ama konjonktürel olarak yeşil de olabilir... Sarılara iyi yolculuklar...

Midesiyle düşünen adam

15 Ocak akşamı Kanal 7 ekranına çıkarılan Mehmet Altan, Kamu Yönetimi Reformu Tasarısı'nın tartışıldığı komisyonda bir CHP'linin "cumhuriyeti yıktırmayacağız" sözlerini şöyle eleştiriyordu:

"Ne yararı var bu sözün insanlara? Birey olarak kimin yaşam kalitesini yükseltir bu yaklaşım?"

CHP'nin cumhuriyet savunuculuğunun çarpıklığı bir yana, bu kafanın sahibi mesela İncirlik kapatılsın diyene de "İncirlik'in kapatılmasının halka ne yararı var?" diyecektir. Bağımsızlık, onur karın doyuruyor mu diyecektir... Bir adam beyninin yerine midesini yerleştirirse, ulusun halkın yerine sadece ve sadece "birey"i koyarsa, o beyinden başka bir düşünce de çıkmaz tabii...

AKP'nin seçim sloganındaki eksik

AKP'nin yerel seçimlerdeki sloganı belli olmuş: "AK ELLER, AK İLLER"

Eksik! Bir de 'AKBİL'ler demelisiniz!

Siz bırakın halkı aldat-

mak için bu soytarlıkları da,

Akbil yolsuzluğunu anlatın, Akbil'de ne dahiyane yöntemlerle hortumladığınızı, şu şirketlerinizi nasıl kurduğunuzu anlatın! Ak mı, kara mı ondan sonra belli olur.

Sayı 94

50

18 Ocak
2004

ÇİZGİYLE

